

BIULETYN

Politechniki Śląskiej

CZERWIEC-LIPIEC 2014

Nr 6-7 (256-257)

www.polsl.pl/biuletyn

ISSN 1689-8192

POLITECHNIKA ŚLĄSKA
Biblioteka
Główna
P.4482/14

Prof. Jan Węglarz
Doktorem Honoris Causa
Politechniki Śląskiej

Profesor Jan Węglarz Doktorem Honoris Causa Politechniki Śląskiej Gliwice, 12 czerwca 2014 roku

Szarfę Doktora Honoris Causa nakłada prof. Janowi Węglarzowi rektor Politechniki Śląskiej prof. Andrzej Karbownik

Stoją od lewej: promotor przewodu prof. Stanisław Kozielski, nowy Doktor Honoris Causa Politechniki Śląskiej prof. Jan Węglarz oraz dziekan Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki prof. Adam Czornik.

P. 4492/14

Spis treści

4	Prof. Jan Węglarz nowym Doktorem Honoris Causa Politechniki Śląskiej	47	Współpraca z Polską Spółką Gazownictwa nawiązana
9	50-lecie Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki	48	Konferencja Doktorantów Wydziałów Budownictwa
12	Jubileuszowy Dzień Hutnika	50	Dziś nauka – jutro zawód. Wsparcie dla ewaluacji w edukacji
14	Promocje doktorskie 2014	51	Nadzieje i wyzwania Ukrainy
19	Nowa jednostka uczelni w Rybniku	52	Die Studenten sprechen Deutsch
20	Ku poprawie jakości energii elektrycznej. Badania naukowe prof. Mariana Pasko	53	Seminarium Koła Naukowego „SFEROID”
23	Wizyty gości z Chin	55	Wybory władz ZNP w Politechnice Śląskiej
24	O wydarzeniach sprzed 25 lat raz jeszcze	56	Nowe życie wieży ciśnień
26	Mieliśmy marzenia#nauka	57	Najlepsze prace o Gliwicach
27	Wiosna 2014 w Biurze Karier	58	Śmiechoterapia dobra na wszystkie choroby
30	Czy inżynierowie uratują Europę?	59	Uchwały Senatu
32	Drugie życie zabytków techniki	60	Stopnie naukowe
36	Energia, która promieniuje. Wywiad z Lechem Majewskim	61	Akty normatywne uczelni
41	Prezentacja rektorskiej książki	62	Ich ślady na Ziemi
42	Debiut Bytla i lepszy wynik MuSHELLki	63	Nowości wydawnictwa
44	Powstało laboratorium gazu niekonwencjonalnego	64	Partnerzy Politechniki Śląskiej
45	IC-SPETO po raz 37.	74	Bazy Politechniki Śląskiej

Biuletyn Politechniki Śląskiej

www.biuletyn.polsl.pl

ISSN 1689-8192
Nr 6-7 (256-257)
Czerwiec-lipiec 2014
www.polsl.pl/biuletyn

Adres redakcji:
Dział Promocji
Politechniki Śląskiej
ul. Akademicka 2 A, 44-100 Gliwice
tel. (32) 237 11 80
tel./fax (32) 237 11 81
e-mail: biuletyn@polsl.pl

Druk:
Zakład Graficzny Politechniki Śląskiej
ul. Łużycka 24, 44-100 Gliwice
tel. (32) 231 54 18

Nakład: 600 egz.
Numer zamknięto 18 czerwca 2014 r.

Redakcja:
Paweł Doś - redaktor naczelny
Katarzyna Wojtachnio
Agnieszka Moszczyńska

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania zmian i skracania tekstów oraz zmiany ich tytułów.
Autorzy publikacji umieszczanych w „Biuletynie” akceptują jednoczesne ukazanie się artykułów w wersji drukowanej oraz internetowej biuletynu. Fotografie i rysunki w nadesłanych materiałach zamieszczane są na odpowiedzialność autora korespondencji.

Prof. Jan Węglarz nowym Doktorem Honoris Causa Politechniki Śląskiej

Foto M. Szurm

Uroczystość nadania prof. Janowi Węglarzowi tytułu Doktora Honoris Causa Politechniki Śląskiej odbyła się w Centrum Edukacyjno-Kongresowym w Gliwicach 12 czerwca.

Agnieszka Moszczyńska

Tytuł i godność Doktora Honoris Causa nadane zostały prof. dr. hab. inż. Janowi Węglarzowi – zgodnie z treścią uchwały Senatu Politechniki Śląskiej z 27 stycznia br. – w uznaniu jego wielkiego wkładu w rozwój badań operacyjnych, a w szczególności teorii szeregowania zadań i działania zasobów w systemach komputerowych i produkcyjnych, zasług w kształceniu kadry naukowej i stworzeniu uznanej w świecie szkoły naukowej z zakresu badań operacyjnych, a także w uznaniu znaczącego wkładu w rozwój infrastruktury informatycznej nauki w Polsce i budowanie jej powiązań z infrastrukturą światową. – Dzięki konsekwentnemu działaniu profesora Węglarza polskie środowisko naukowe może korzystać z infrastruktury informatycznej dla nauki na światowym poziomie – podkreślił w laudacji ku czci wybitnego uczonego w dziedzinie informatyki promotor przewodu doktorskiego prof. Stanisław Kozielski z Instytutu Informatyki Politechniki Śląskiej. Postępowanie o nadanie godności doktora honoris causa Politechniki Śląskiej prof. Janowi Węglarzowi odbyło się z inicjatywy dziekana Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki prof. Adama Czornika, któ-

ry zwrócił się do rektora Politechniki Śląskiej prof. Andrzeja Karbownika ze stosownym wnioskiem zawierającym uzasadnienie oraz charakterystykę kandydata 2 lipca 2013 r. O wydanie opinii w tej sprawie poproszone zostały senaty Politechniki Gdańskiej i Politechniki Warszawskiej.

Zanim prof. Jan Węglarz wygłosił tradycyjny wykład okolicznościowy, podziękował wszystkim za przybycie na uroczystość. – Moje kontakty z Politechniką Śląską to przede wszystkim kontakty z ludźmi, z jakimi w różnych okresach i na różnych płaszczyznach dane mi było współpracować – mówił prof. Jan Węglarz, wymieniając z nazwiska zarówno wciąż aktywnych, jak i nieżyjących już pracowników naszej uczelni, z którymi miał możliwość współdziałać. – Wszystkie wymienione przeze mnie osoby, choć każda na swój sposób, szukały prawdy. I w tym sensie są mi bliskie. Uważam bowiem, że bez tego nasza działalność byłaby pozbawiona głębszego sensu – dodał naukowiec.

Swój wykład, zatytułowany „O energooszczędnych technologiach informacyjnych”, prof. Węglarz rozpoczął od podania danych liczbowych dotyczących prognoz łącz-

nego zapotrzebowania na moc elektryczną, które w 2020 r. wyniesie 3000 GW. Oznacza to, że zapotrzebowanie na moc elektryczną sektora ICT w tym właśnie roku stanowić będzie około 1/7 łącznego zapotrzebowania. – Zauważmy przy tym, że wzrost dotyczy głównie „wąskiego” sektora technologii informacyjno-komunikacyjnych, reprezentowanego przez komputery osobiste, urządzenia sieciowe i centra danych. Warto podkreślić, że mówimy jedynie o zapotrzebowaniu dotyczącym tzw. fazy operacyjnej, podczas gdy istnieją jeszcze fazy produkcyjna i utylizacyjna, gdzie zapotrzebowanie na łączną moc zależy istotnie od technologii recyklingowych i ma tendencję rosnącą – objaśniał nowo mianowany dr h.c. Politechniki Śląskiej. – Ponadto ocenia się, że sektor ICT jest odpowiedzialny za emisję około 2 procent gazów cieplarnianych, co stawia go na równi z przemysłem lotniczym. Rozwój technologii przyjaznych środowisku naturalnemu oraz metod oszczędzania energii stanowi zatem jedno z kluczowych wyzwań dla naukowców i inżynierów, a opracowanie ekologicznych i energooszczędnych technologii mających prowadzić do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych oraz zanieczyszczeń jest obecnie jednym z priorytetów badawczych Unii Europejskiej.

Po wykładzie prof. Jana Węglarza głos zabrał rektor Politechniki Poznańskiej prof. Tomasz Łodygowski, który podziękował prof. Węglarzowi m.in. za to, że

jest wielkim autorytetem i chlubą poznańskiej uczelni. Głos zabrał również rektor Politechniki Gdańskiej prof. Henryk Krawczyk, który tak tłumaczył swoją obecność na Politechnice Śląskiej: – Jestem tutaj dla dwóch wielkich profesorów, moich autorytetów: prof. Stefana Węgrzyna i prof. Jana Węglarza. Takie chwile jak ta dowodzą, że warto wносить wkład w rozwój polskiej nauki. Profesor Węglarz to człowiek czynu, który ma wizję i konsekwentnie potrafi ją realizować. Sieć PIONIER, z której korzystają wszystkie polskie uczelnie, jest tego przykładem.

Również prezes oddziału PAN-u w Poznaniu prof. Roman Słowiński wyraził radość z faktu, że informatycy Politechniki Śląskiej tak wysoko ocenili dokonania prof. Węglarza. – Dodatkowo cieszy to, że docenione zostało to, co dla nas uczniów pana profesora jest tak bardzo ważne – jego postawę moralną i prawość – mówił prezes. Gratulacje nowemu Doktorowi Honoris Causa Politechniki Śląskiej złożył także ks. prałat Jan Stanisławski, jako delegat metropolity poznańskiego abp. Stanisława Gądeckiego.

Listy gratulacyjne przekazali również: minister nauki i szkolnictwa wyższego prof. Lena Kolarska-Bobińska, prezes PAN-u prof. Michał Kleiber, a także rektorzy wielu polskich uczelni technicznych, dyrektorzy licznych instytutów badawczych i wielu innych.

POLITECHNIKA ŚLĄSKA

NA MOCY USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

SENAT

POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

UCHWAŁĄ PODJĘTĄ

W DNIU 27 STYCZNIA 2014 ROKU

NADAŁ

PROFESOROWI

JANOWI WĘGLARZOWI

WYBITNEMU UCZONEMU W DZIEDZINIE INFORMATYKI W UZNANIU JEGO WIELKIEGO WKŁADU W ROZWÓJ BADAŃ OPERACYJNYCH, A W SZCZEGÓLNOŚCI TEORII SZEREGOWANIA ZADAŃ I ROZDZIAŁU ZASOBÓW W SYSTEMACH KOMPUTEROWYCH I PRODUKCYJNYCH, ZASŁUG W KSZTAŁCENIU KADRY NAUKOWEJ I STWORZENIU UZNANEJ W ŚWIECIE SZKOŁY NAUKOWEJ Z ZAKRESU BADAŃ OPERACYJNYCH, A TAKŻE W UZNANIU ZNAČĄCEGO WKŁADU W ROZWÓJ INFRASTRUKTURY INFORMATYCZNEJ NAUKI W POLSCE I BUDOWANIE JEJ POWIĄZAŃ Z INFRASTRUKTURĄ ŚWIATOWĄ

TYTUŁ

DOKTORA HONORIS CAUSA

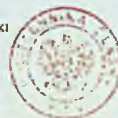
POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

REKTOR

 PROF. DR HAB. INŻ.
 ANDRZEJ KARBOWNIK

DZIEKAN WYDZIAŁU
 AUTOMATYKI, ELEKTRONIKI
 I INFORMATYKI

 PROF. DR HAB. INŻ.
 ADAM CZORNIK

PROFESOR

 PROF. DR HAB. INŻ.
 STANISŁAW KOZIELSKI

GLIWICE, DNIA 12 CZERWCA 2014 ROKU

Dyplom Doktora Honoris Causa Politechniki Śląskiej

Laudacja z okazji nadania godności Doktora Honoris Causa Politechniki Śląskiej prof. Janowi Węglarzowi wygłoszona przez promotora przewodów prof. Stanisława Kozielskiego

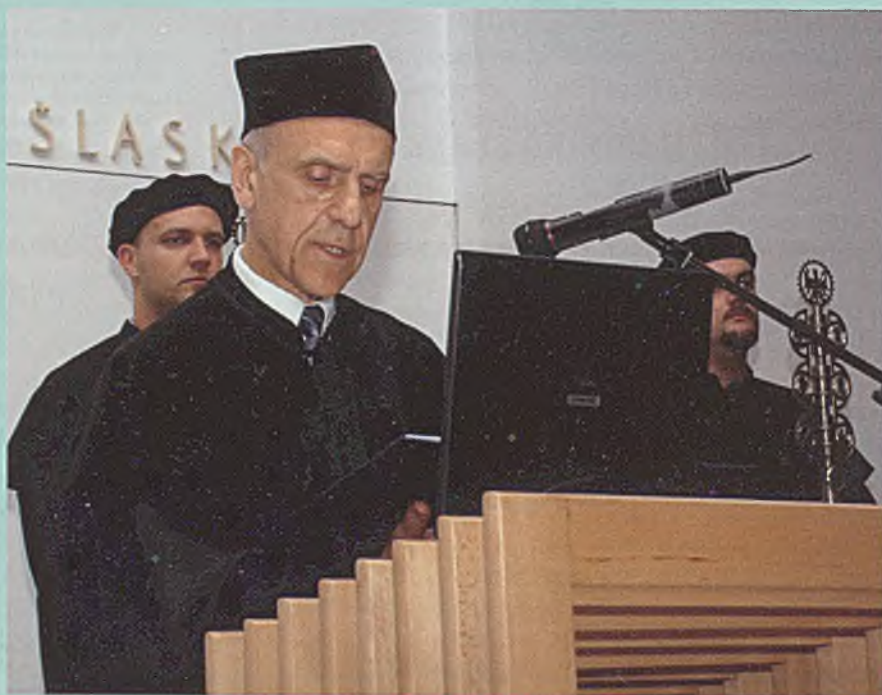
Magnificencjo,
Wysoki Senacie,
Dostojny Doktorze Honorowy,
Szanowni Państwo,

Jest dla mnie ogromnym zaszczytem i wyróżnieniem przedstawić laudację na uroczystości nadania godności Doktora Honoris Causa Politechniki Śląskiej wybitnemu uczonemu profesorowi Janowi Węglarzowi, członkowi rzeczywistemu Polskiej Akademii Nauk, Dyrektorowi Instytutu Informatyki Politechniki Poznańskiej. Uroczystość dzisiejsza stanowi dowód uznania naszego środowiska akademickiego dla wielkich osiągnięć Dostojnego Profesora.

Profesor Jan Węglarz urodził się w Poznaniu 24 września 1947 roku. W Poznaniu też ukończył z wyróżnieniem studia na dwóch uczelniach: matematykę w roku 1969 na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Adama Mickiewicza oraz automatykę w roku 1971 na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej. Już w trakcie studiów został asystentem stażystą w ówczesnym Instytucie Automatyki Politechniki Poznańskiej. Po trzech latach od ukończenia studiów obronił z wyróżnieniem na tym Wydziale rozprawę doktorską, a po następnych trzech latach rozprawę habilitacyjną. W roku 1983 uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w roku 1988 – tytuł profesora zwyczajnego. W trzy lata później został wybrany członkiem korespondentem, a w roku 1993 – najmłodszym wtedy – członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk. Od 1976 roku prof. Jan Węglarz kierował założoną przez siebie Pracownią Badań Operacyjnych, a od 1995 r., po jej reorganizacji, jest kierownikiem Zakładu Badań Operacyjnych i Sztucznej Inteligencji w Instytucie Informatyki Politechniki Poznańskiej. Jest dyrektorem Instytutu Informatyki od momentu jego powstania, a także pełnomocnikiem dyrektora Instytutu Chemii Bioorganicznej PAN ds. Poznańskiego Centrum Superkomputerowo-Sieciowego.

Do głównych obszarów badań naukowych prof. Jana Węglarza należy problematyka leżąca na styku badań operacyjnych i nauk decyzyjnych oraz informatyki. Obejmuje ona w szczególności zagadnienia szeregowania zadań i rozdziału zasobów. Ogólnie biorąc, problem polega na takim sterowaniu przydziałem zasobów (które zwykle są ograniczone) pomiędzy zadaniami, by pewien zbiór zadań został wykonany jak najefektywniej z punktu widzenia danego kryterium. Jest to problematyka o bardzo wielu zastosowaniach praktycznych, istotnych zarówno z technicznego, jak i ekonomicznego punktu widzenia. Przykładowo, zadaniami mogą być operacje technologiczne występujące w procesach produkcyjnych, a zasobami obrabiarki, narzędzia, palety, wózki i inne składniki systemu produkcyjnego. Zadaniami mogą być jednak również procesy obliczeniowe w komputerze, a zasobami procesory, pamięci, urządzenia zewnętrzne czy inne składniki systemu komputerowego, a także moc lub energia. Ostatnio zagadnienia te zostały rozszerzone o problemy tzw. obliczeń ekologicznych.

W zakresie tej problematyki Profesor uzyskał szereg oryginalnych wyników, szeroko cytowanych i rozwijanych w kraju i za granicą. Do najważniejszych z nich należą:

Prof. Stanisław Kozielski, promotor przewodów

Foto M. Szum

- zbadanie własności czasowo- optymalnych sterowań zbiorem operacji dla różnych modeli prędkość wykonywania operacji – ilość zasobu,
- wprowadzenie kategorii zasobów podwójnie ograniczonych i przebadanie wpływu ograniczenia zużycia zasobu na własności sterowań czasowo- optymalnych,
- sformułowanie modeli dyskretno- ciągłych problemów szeregowania i podanie ogólnej metodyki ich rozwiązywania,
- sformułowanie problemów szeregowania zadań wieloprocesorowych i podanie pierwszych w świecie wyników w tym zakresie,
- sformułowanie i porównanie podejścia jedno- i dwuetapowego szeregowania zadań podzielnych na maszynach równoległych,
- opracowanie i przebadanie algorytmów przydziału pamięci w systemach wieloprocesorowych ze wspólną, stronicowaną pamięcią,
- przebadanie stosowalności modeli i algorytmów dyskretno- ciągłych, w tym wielokryterialnych, do rozdziału zasobów w środowisku typu *grid* oraz w elastycznych systemach produkcyjnych,
- zaproponowanie nowego, ogólnego modelu prędkość obliczeń vs. moc w obliczeniach energooszczędnych.

Wyniki te są przedstawione w 17 monografiach, wydanych m.in. przez takie renomowane wydawnictwa jak: *Baltzer, Elsevier, Kluwer i Springer* oraz w ok. 300 artykułach opublikowanych m.in. w takich czasopismach, jak: *ACM Transactions on Mathematical Software, Annals of Operations Research, Computer applications in the biosciences, Discrete Applied Mathematics, European Journal of Operational Research, Future Generation Computer Systems, IEEE Transactions on Computers, IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics, International Journal of Production Research, Information Processing Letters, Journal of Computational Biology, Journal of Scheduling, Management Science, Annals of Operations Research, Scientific Programming* oraz w czołowych czasopiśmiech polskich.

Prace te są szeroko cytowane, a badania kontynuowane i rozwijane w wielu ośrodkach w kraju i za granicą. Niektóre prace, dotyczące np.: szeregowania zadań wieloprocesorowych, dyskretno- ciągłych problemów szeregowania, rozdziału zasobów w środowisku typu *grid*, zapoczątkowały nowe kierunki badawcze.

Profesor Jan Węglarz jest twórcą uznanej w świecie szkoły naukowej; spośród jego 22 doktorantów dziesięciu uzyskało habilitację, siedmiu tytuł profesora, a dwóch zostało wybranych członkami PAN. Od 1976 roku Profesor prowadzi regularne seminarium naukowe, w którym licznie uczestniczą osoby z innych ośrodków krajowych i zagranicznych. Wpływ Profesora na rozwój problematyki badań operacyjnych i informatyki, a w szczególności zagadnień szeregowania zadań i rozdziału zasobów oraz sterowania i zarządzania procesami dyskretnymi w Polsce jest nie do przecenienia. Badania z tego zakresu są obecnie prowadzone przez

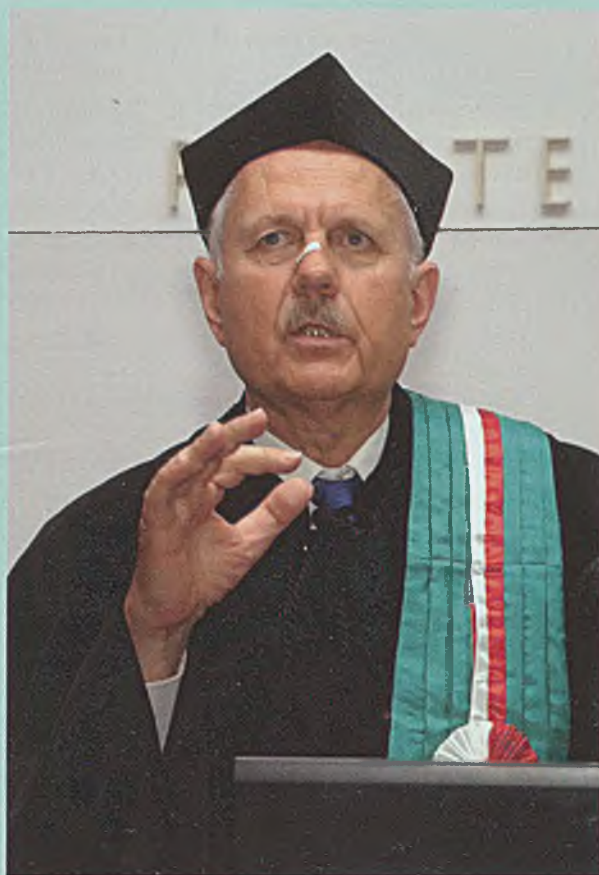

Foto M. Szum

Prof. Jan Węglarz

liczne grono uczonych w wielu ośrodkach naszego kraju.

Cytując prof. Eugeniusza Toczyłowskiego, recenzenta wniosku o nadanie tytułu doktora honoris causa: „Mam pełne przekonanie, że szeroko rozumiana działalność naukowa prof. Węglarza, w tym seminaryjna i konferencyjna, sprzyjająca wymianie myśli naukowych, wywarła ogromny wpływ na rozwój kadry naukowej w praktycznie wszystkich ośrodkach akademickich w kraju. Można więc mówić o promieniowaniu szkoły naukowej Profesora na wiele ośrodków krajowych i zagranicznych, o jej znaczącym wpływie na rozwój badań operacyjnych w skali światowej.”

Profesor Jan Węglarz utrzymuje współpracę naukową z ponad 100 ośrodkami na świecie, głównie w USA i w Niemczech. Był wielokrotnie zapraszany na wykłady, m.in. do USA, Kanady, Japonii, Indii, Izraela oraz prawie wszystkich krajów europejskich. Wygłosił ponad 100 referatów na międzynarodowych konferencjach naukowych, w tym około 50 plenarnych i zaproszonych.

Od wielu lat Profesor aktywnie działa w głównych federacjach naukowych z obszaru szeroko rozumianych badań operacyjnych, w szczególności w EURO (Asocjacja Europejskich Towarzystw Badań Operacyjnych) i w IFORS (Międzynarodowa Federacja Towarzystw Badań Operacyjnych). Wprowadził Polskę do obu tych federacji – w roku 1982 do EURO,

a w roku 1990 do IFORS. Jest przedstawicielem Polski we władzach tych federacji, a w latach 1997-1998 pełnił zaszczytną funkcję prezydenta EURO, jako jedyny dotychczas przedstawiciel krajów Europy Środkowo-Wschodniej. Jest również przedstawicielem Polski w organizacji TERENA (*Trans-European Research and Academic Networking Association*), będącej głównym forum współpracy i rozwoju krajowych sieci naukowych i akademickich w Europie.

Profesor Jan Węglarz jest redaktorem naczelnym kwartalnika *Foundations of Computing and Decision Science*, jest też członkiem komitetów redakcyjnych szeregu dalszych czasopism krajowych i zagranicznych, w tym m.in. takich czasopism indeksowanych w bazie JCR jak: *European Journal of Operational Research*, *International Transactions in Operational Research*, *Scientific Programming*.

Ważnym obszarem działalności prof. Jana Węglarza jest działalność dydaktyczna. Profesor prowadził i prowadzi m.in. wykłady z ośmiu przedmiotów, w tym dla trzech: badania operacyjne, ocena wydajności systemów komputerowych oraz teoria użyteczności opracował oryginalne programy nauczania. Jest współautorem trzech skryptów i podręcznika („Badania operacyjne dla informatyków”. WNT, 1983), stanowiącego oryginalne i pierwsze w literaturze polskiej ujęcie problematyki styku badań operacyjnych i informatyki.

Prof. Jan Węglarz pełnił i pełni szereg ważnych funkcji pochodzących z wyboru w instytucjach decyzyjnych nauki, m.in. był członkiem KBN, przewodniczącym Zespołu T-11, członkiem CK ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych, członkiem Prezydium PAN i prezesem Oddziału PAN w Poznaniu, jest przewodniczącym Komitetu Informatyki PAN (od 2007 roku).

Dla całego polskiego środowiska naukowego ogromnie ważnym było i jest zaangażowanie prof. Jana Węglarza w rozwój infrastruktury informatycznej nauki w Polsce i tworzenie jej powiązań z infrastrukturą światową. Będąc przez wiele lat członkiem Zespołu Opiniodawczo-Doradczego ds. Infrastruktury Informatycznej KBN, członkiem zespołów KBN I i II kadencji oraz członkiem KBN IV kadencji, Profesor poświęcił i poświęca nadal tej problematyce wiele czasu i energii. Dzięki konsekwentnemu działaniu prof. Jana Węglarza polskie środowisko naukowe może korzystać z infrastruktury informatycznej dla nauki na światowym poziomie. Profesor jest w szczególności współtwórcą koncepcji rozwoju naukowych miejskich sieci komputerowych, był przewodniczącym Komitetu Programowego konferencji POLMAN (1994-1999), konferencji ISTHMUS'2000 oraz od 2001 roku konferencji PIONIER, związanej z realizacją programu rozwoju Polskiego Internetu Optycznego, którego był współautorem.

Za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne Prof. Jan Węglarz otrzymał wiele prestiżowych nagród, wyróżnień i odznaczeń. Wśród nich Nagrodę Fundacji na rzecz Nauki Polskiej (tzw. polskiego Nobla) za pra-

ce w zakresie dyskretno-ciągłych problemów szeregowania zadań i rozdziału zasobów (w 2000 r.), a przede wszystkim Złoty Medal EURO (Asocjacja Europejskich Towarzystw Badań Operacyjnych) - otrzymał go wraz z prof. Jackiem Błazewiczem i prof. Romanem Słowińskim w 1991 r. Medal ten jest najwyższym wyróżnieniem z zakresu badań operacyjnych w Europie, wśród jego laureatów są tak wybitni uczeni jak Claude Berge, Bernard Roy czy Egon Balas.

W uznaniu osiągnięć naukowych już 7 uczelni nadało Prof. Janowi Węglarzowi tytuły doktora honoris causa: Politechnika Szczecińska, Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechnika Częstochowska, Politechnika Poznańska, Politechnika Gdańska, Uniwersytet Śląski, Uniwersytet Zielonogórski.

Profesor Jan Węglarz jest doskonale znany na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej. W latach 70. i 80. Profesor uczestniczył ze swoim zespołem w projektach węzłowych i centralnych programach badawczo-rozwojowych, koordynowanych przez prof. Stefana Węgrzyna. Od roku 1980 profesor Jan Węglarz jest członkiem Komitetu Naukowego i aktywnym uczestnikiem Krajowej Konferencji Automatyzacji Procesów Dyskretnych, organizowanej przez Instytut Automatyki naszego Wydziału (w tym roku już po raz dziewiętnasty). Profesor był recenzentem szeregu rozpraw doktorskich i habilitacyjnych pracowników naszego Wydziału. Dla wielu z naszych pracowników był i jest niedoścignionym wzorem naukowca i nauczyciela akademickiego, z drugiej strony dla innych pozostaje zawsze dostępnym kolegą, który mimo swoich nadzwyczajnych osiągnięć służy radą i pomocą w szeregu trudnych sprawach zarówno naukowych, jak i organizacyjnych.

Profesor Jan Węglarz jest wyjątkową osobowością w świecie polskiej informatyki. Rozpoczął swą karierę naukową na początku lat 70., kiedy informatyka zaczynała się rozwijać w naszym kraju jako nowa dyscyplina naukowa. Swymi osiągnięciami naukowymi wpłynął na jej rozwój i wyznaczył nowe kierunki badań. Stworzył szkołę naukową na światowym poziomie. Swym zaangażowaniem w przyczynił się do powstania w naszym kraju infrastruktury informatycznej, z której wszyscy korzystamy.

Senat Politechniki Śląskiej na wniosek Rady Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki podjął w dniu 27 stycznia 2014 roku uchwałę o nadaniu Profesorowi Janowi Węglarzowi, wybitnemu uczonemu w dziedzinie informatyki, w uznaniu jego wielkiego wkładu w rozwój badań operacyjnych, a w szczególności teorii szeregowania zadań i rozdziału zasobów w systemach komputerowych i produkcyjnych, zasług w kształceniu kadry naukowej i stworzeniu uznanej w świecie szkoły naukowej z zakresu badań operacyjnych, a także w uznaniu znaczącego wkładu w rozwój infrastruktury informatycznej nauki w Polsce i budowanie jej powiązań z infrastrukturą światową, tytułu Doktora Honoris Causa Politechniki Śląskiej

50-lecie Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki

Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki ma już 50 lat! Z tej okazji w czerwcu odbyły się główne jubileuszowe uroczystości. Półwiecze wydziału świętowali wspólnie jego pracownicy, absolwenci i studenci, a także władze Politechniki Śląskiej i wielu zaproszonych gości.

Katarzyna Wojtachnio

W ramach jubileuszowych obchodów zaplanowano szereg wydarzeń. Pierwszym z nich było nadanie tytułu doktora honoris causa Politechniki Śląskiej prof. Janowi Węglarzowi, wybitnemu uczonemu w dziedzinie informatyki. Uroczystość odbyła się 12 czerwca w Centrum Edukacyjno-Kongresowym.

Dzień później, 13 czerwca, na Wydziale Automatyki, Informatyki i Elektroniki obyła się sesja jubileuszowa. Przybyło na nią wielu znakomitych gości, m.in. poseł do Parlamentu Europejskiego prof. Jerzy Buzek, prezydenci Gliwic i Zabrze: Zygmunt Frankiewicz i Małgorzata Mańka-Szulik, wiceprezydenci Katowic i Bytomia: Michał Luty oraz Aneta Latacz, a także wicewojewoda śląski Piotr Spyra. W sesji wzięli również udział prorektorzy Politechniki Śląskiej, rektorzy uczelni poprzednich kadencji oraz dziekani świętującego wydziału z wcześniejszych lat, a także przedstawiciele innych uczelni technicznych z całego kraju, firm i przedsiębiorstw współpracujących z wydziałem oraz licznie zgromadzeni pracownicy, absolwenci i studenci wydziału. Gospodarzem uroczystości był dziekan prof. Adam Czornik.

W imieniu władz Politechniki Śląskiej głos zabrał prorektor ds. organizacji i rozwoju prof. Leszek Blacha. Składając wszystkim pracownikom, absolwentom i studentom życzenia i podziękowania, podkreślał, jak ważny dla naszej uczelni jest Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki. – Jesteście Państwo tym wydziałem, który powinien stanowić wzór dla wielu innych wydziałów Politechniki Śląskiej. Doskonała kadra akademicka, przyjmowanie na studia kandydatów z najwyższej półki – to w sposób wyraźny przekłada się na jakość absolwenta. Jesteście kuźnią talentów – mówił prorektor.

Prof. Jerzy Buzek zaznaczył, że absolwenci Wydziału AEiI należą do grupy najbardziej cenionych w Europie, zaś prezydent Zabrze Małgorzata Mańka-Szulik podkreślała dumę z dokonań wydziału i zaznaczyła, że to

właśnie dzięki umiejętnemu łączeniu przemysłu z nauką, czego ta jednostka jest najlepszym przykładem, Śląsk rozwija się tak dynamicznie.

Głos zabrał również absolwent i wieloletni pracownik naukowy wydziału prezydent Gliwic Zygmunt Frankiewicz, który nie krył, że czuje ogromny sentyment do tego miejsca i ludzi. – Z tym środowiskiem i budynkiem byłem na co dzień związany przez 20 lat. Wyniosłem stąd wiele bardzo przyjemnych wspomnień i pożytecznych doświadczeń,

Foto M. Szum

Dziekan Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki
prof. Adam Czornik

Foto M. Szum

Na uroczystości jubileuszowe wydziału przybyło wielu znamienitych gości, m.in. prof. Jerzy Buzek, prezydent Zabrze Małgorzata Mańka-Szulik i prezydent Gliwic Zygmunt Frankiewicz

które przydają się w życiu. Życzę więc, żeby ta atmosfera i osiągnięcia były nadal utrzymywane oraz rozwijane i aby ten wydział był wciąż tak dobry jak przez te wszystkie lata – podkreślał.

Jubileusz 50-lecia istnienia Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki stał się także doskonałą okazją do wręczenia jego wyróżniającym się pracownikom odznaczeń państwowych. Brązowym Krzyżem Zasługi, a także Medalami za Długoletnią Służbę w imieniu prezydenta RP odznaczył kilkunastu pracowników wicewojewoda śląski Piotr Spyra. Doceniono również najlepszych studentów wydziału, którzy otrzymali nagrodę dziekana.

Podczas jubileuszu nie mogło również zabraknąć głosu obecnego dziekana Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki prof. Adama Czornika. Opowiedział on zgromadzonym gościom o zmianach, jakie zaszły w tym miejscu w ciągu ostatnich 50 lat, a które wpłynęły na to, że obecnie zarówno kształcenie studentów, jak i badania naukowe reprezentują niezwykle wysoki poziom. – Wydaje mi się, że większość zmian, decyzji, które podejmowaliśmy w ciągu tych 50 lat, były zmianami na lepsze. Można powiedzieć, że mieliśmy szczęście. Ale szczęście to nie polegało na tym, że podejmo-

waliśmy decyzje na ślepo, a później okazały się one trafne. Polegało na tym, że naszym wydziałem kierowali ludzie, którzy potrafili podejmować decyzje świadomie i w krytycznych momentach podejmowali decyzje właściwe – przemawiał, podkreślając ogrom pracy, jaki w rozwój wydziału włożyli jego założycieli i kolejni dziekani. Dodał również, że dzisiejsza pozycja i sukces Wydziału Automatyki Elektroniki i Informatyki jest udziałem wszystkich pracowników – zarówno naukowych, jak i administracyjnych, byłych i obecnych.

Na zakończenie pierwszej części sesji jubileuszowej uczestnicy mieli szansę obejrzeć specjalnie przygotowany na tę okazję film krótkometrażowy, ukazujący zarówno początki wydziału i całej uczelni, jak i jego współczesny kształt.

W drugiej części jubileuszowego spotkania miała miejsce sesja naukowa pt. „My wczoraj i dziś”. Tym razem głos zabrali profesorowie: Andrzej Świerniak i Marek Kimmel z Instytutu Automatyki, Edward Hryniewicz z Instytutu Elektroniki oraz Stanisław Kozielski z Instytutu Informatyki.

Opowiadali oni o czołowych dziedzinach nauki rozwijanych na wydziale, jak: automatyka, elektronika, informatyka, a także inżynieria biomedyczna i biocybernety-

Foto M. Szum

Podczas sesji naukowej pt. „My wczoraj i dziś” głos zabrali profesorowie: Andrzej Świerniak, Edward Hryniewicz...

... Stanisław Kozielski i Marek Kimmel

ka. Mówili między innymi o historii powstania instytutów, prowadzonych obecnie badaniach naukowych i planach na przyszłość. Wypowiedzi profesorów były przeplatane archiwalnymi materiałami filmowymi.

Ostatnim a zarazem niezwykle ważnym punktem sesji jubileuszowej było odsłonięcie tablicy upamiętniającej jedną z najważniejszych postaci Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki – prof. Stefana Węgrzyna. – Profesor wniósł wielki wkład w rozwój trzech dziedzin nauki: elektrotechniki, automatyki i informatyki. Współtworzył Wydział Automatyki, stworzył na Politechnice Śląskiej kierunek informatyka i Instytut Informatyki, którym następnie kierował przez długie lata. Pozostanie wśród nas jako wybitny uczony, wyjątkowa osobowość i niestrudzony organizator – mówił prof. Kozielski, który przedstawił uczestnikom uroczystości sylwetkę wybitnego naukowca.

Odsłonięcia pamiątkowej tablicy dokonała żona profesora. – Jestem bardzo szczęśliwa, że mogę odsłonić tę tablicę, że pozostanie ona na tym wydziale na zawsze. Jestem pewna, że dobry duch mojego męża będzie tutaj nieustannie krążył i będzie czuwał nad niewątpliwie piękną przyszłością wydziału – podkreślała wzruszona Halina Węgrzyn.

Jubileusz był także okazją do wręczenia odznaczeń państwowych, o co poproszony został wicewojewoda śląski Piotr Spyra

Bardzo ważnym punktem sesji jubileuszowej było odsłonięcie tablicy upamiętniającej prof. Stefana Węgrzyna, dokonane przez jego żonę Halinę

Jubileuszowy Dzień Hutnika

Zgodnie z wieloletnią tradycją w maju Wydział Inżynierii Materiałowej i Metalurgii świętował Dzień Hutnika, w tym roku połączony dodatkowo z jubileuszem 45-lecia powstania.

Ewa Cieśla, Maria Sozańska

Majowe uroczystości wydziału związane są z obchodami święta ku czci św. Floriana, patrona ludzi wykonujących zawody związane z ogniem – strażaków, hutników, kowali. Na te uroczystości nałożyła się 45. rocznica utworzenia na Politechnice Śląskiej Wydziału Metalurgicznego, z którego po transformacjach wywodzi się Wydział Inżynierii Materiałowej i Metalurgii w dzisiejszym kształcie.

Tegoroczne obchody rozpoczęto 15 maja XVI Międzynarodową Studencką Sesją Naukową „Materiały i Technologie XXI wieku”, zorganizowaną przez studenckie koło naukowe MATER-TECH. Sesję zainaugurowano wykładem dr. hab. inż. Dariusza Kuca pt.: „Nowe materiały i technologie stosowane w konstrukcji pojazdów w celu obniżenia masy oraz poprawy bezpieczeństwa”. W sesji wzięło udział 50 studentów i doktorantów z Politechniki Śląskiej oraz z zaprzyjaźnionych uczelni i jednostek naukowych, m.in. z Politechnik: Częstochowskiej, Gdańskiej, Lubelskiej, Wrocławskiej oraz Uniwersytetu Śląskiego. Obrady prowadzone były w trzech sekcjach, w tym w jednej w języku angielskim. Komisja każdej z sekcji przyznała jedną nagrodę główną (aparat fotograficzny) oraz tradycyjnie została przyznana nagroda specjalna prodziekana ds. nauki prof. Janusza Szali (przenośny dysk z oprogramowaniem do analizy obrazu METILO). I miejsce w sesji studenckiej w języku angielskim zdobyła Anna Lebuda z Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Śląskiej, a wyróżnienie – Adam Gryc z Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii Politechniki Śląskiej. W sesjach w języku polskim I miejsca uzyskali: Małgorzata Knozowska i Kamil Zieliński z Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii

Politechniki Śląskiej, a wyróżnienia – Mariola Spalik z Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej Politechniki Częstochowskiej oraz Marta Kućma z Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Śląskiej. Nagrodę specjalną uzyskała Dorota Paluch z Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii Politechniki Śląskiej.

W tym samym dniu, w godzinach wieczornych, pracownicy wydziału wraz z rodzinami oraz zaproszeni goście spotkali się w Teatrze Śląskim im. Stanisława Wyspiańskiego w Katowicach, gdzie operetkę Johanna Straussa pt. „Noc w Wenecji” przedstawił Gliwicki Teatr Muzyczny. Uroczystość tę zaszczytli swoją obecnością prezydent Katowic Piotr Uszok oraz rektor Politechniki Śląskiej prof. Andrzej Karbownik.

Odsłonięcia tablicy ku czci prof. Adolfa Maciejnego dokonała żona profesora dr inż. Barbara Maciejna

Drugi dzień obchodów, 16 maja, rozpoczęto uroczystą akademią, w której udział wzięło wielu znamienitych gości, w tym m.in. rektorzy Politechniki Śląskiej prof. Andrzej Karbownik i Politechniki Częstochowskiej prof. Maria Nowicka-Skowron, prorektor ds. ogólnych AGH prof. Mirosław Karbowniczek, wiceprezydenci Katowic – Krystyna Siejna i Marcin Krupa, dziekani zaprzyjaźnionych wydziałów, przedstawiciele instytutów naukowych oraz przemysłu. W programie akademii znalazły się wystąpienia rektora prof. Andrzeja Karbownika, dziekana wydziału prof. Jerzego Łabają oraz zaproszonych gości.

Tradycją obchodów jubileuszowych wydziału jest uhonorowanie osób zasłużonych dla jego rozwoju. W tym roku na wniosek Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii Senat Politechniki Śląskiej przyznał godność Honorowego Profesora Politechniki Śląskiej prof. Ludovitovi Dobrovskiemu z VSB w Ostrawie, uhonorowanemu „za wybitne osiągnięcia naukowe w dyscyplinie metalurgia oraz znaczący wkład w rozwój współpracy naukowej pomiędzy Politechniką Śląską a VSB-Technická Univerzita w Ostrawie” oraz prof. Remigiuszowi Sosnowskiemu „za osiągnięcia w rozwoju nauk technicznych w dyscyplinie metalurgia, za szczególne zasługi w działalności organizacyjnej, kształceniu kadr naukowych i inżynierskich, ogromny wkład w rozwój Politechniki Śląskiej i kształtowanie jej wizerunku w kraju i poza granicami”.

Wieloletnia i owocna współpraca z wydziałem została nagrodzona statuetkami „Zasłużony dla Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii” o numerach 4 i 5, które kapituła tej nagrody przyznała prof. Leopoldowi Jeziorskiemu z Politechniki Częstochowskiej oraz prezesowi Zakładu Metalurgicznego WSK Rzeszów Stanisławowi Dzikowi.

Kulminacyjnym momentem obchodów było odświeżenie pamiątkowej tablicy ku czci prof. Adolfa

Uroczystość w auli głównej prowadził dziekan wydziału prof. Jerzy Łabaj

Godność Honorowego Profesora Politechniki Śląskiej została przyznana prof. Ludovitovi Dobrovskiemu z VSB w Ostrawie oraz prof. Remigiuszowi Sosnowskiemu

Tablica upamiętniająca prof. Adolfa Maciejnego

Maciejnego, jako wyrazu pamięci dla poprzedników i współtwórców wydziału, a także inżynierii materiałowej w Polsce. Sylwetkę prof. Adolfa Maciejnego przypomniał prof. Marek Hetmańczyk, a odświeżenie tablicy dokonała żona profesora dr inż. Barbara Maciejna wraz z rektorem Politechniki Śląskiej prof. Andrzejem Karbownikiem.

Po zakończeniu oficjalnej części uroczystości odbyło się spotkanie dziekana i członków Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii z zaproszonymi gośćmi z innych uczelni, instytutów naukowo-badawczych oraz przedstawicielami przemysłu.

Tradycyjnym elementem uroczystych obchodów Dnia Hutnika było XXII Seminarium Naukowe „Nowe technologie i materiały w metalurgii i inżynierii materiałowej” wraz z sesją posterową. Na seminarium zgłoszono ponad 50 publikacji do zeszytu specjalnego Solide State Phenomena pt: „Technologies and Properties of Modern Utility Materials XXII” oraz 22 publikacje do Solide State Phenomena „Ligth Metal and their Alloys IV – Technology, Microstructure and Properties”. Obchodom Dnia Hutnika towarzyszyła także wystawa firm współpracujących z wydziałem z branży metalurgii stali oraz metali kolorowych, technik badania procesów technologicznych oraz metod badań materiałowych, prezentująca nowe techniki i urządzenia badawcze wraz z aktualną ofertą.

Kończącym elementem uroczystych obchodów Dnia Hutnika 2014 był również jubileuszowy 40. Zjazd Absolwentów Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii, w trakcie którego odbyły się tradycyjne „Przemianki” (czyli pasowanie na hutnika). Przy muzyce i kufli piwa do późnych godzin wieczornych bawili się absolwenci, pracownicy i goście wydziału.

Dyplomy podczas uroczystości odebrało 53 nowych doktorów habilitowanych i 116 doktorów

Foto M. Szum

Promocje doktorskie 2014

Uroczystość promocji doktorskich odbyła się tradycyjnie w ostatnią sobotę maja z okazji kolejnej rocznicy powstania uczelni. Rektor Politechniki Śląskiej prof. Andrzej Karbownik wręczył okolicznościowe dyplomy 53 nowym doktorom habilitowanym oraz 116 nowym doktorom.

Foto M. Szum

NOWI DOKTORZY HABILITOWANI

WYDZIAŁ AUTOMATYKI, ELEKTRONIKI I INFORMATYKI

dr hab. inż. Leszek DZICZKOWSKI
dr hab. inż. Adam GAŁUSZKA
dr hab. inż. Wiesław JAKUBIK
dr hab. Jarosław MISZCZAK
dr hab. inż. Andrzej PUŁKA
dr hab. inż. Piotr SZCZYPIŃSKI
dr hab. Grzegorz WÓJCIK
dr hab. Piotr ZAWADZKI

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA

dr hab. inż. Tomasz KRYKOWSKI
dr hab. inż. Beata ŁĄŻNIEWSKA-PIEKARCZYK
dr hab. inż. Marek SALAMAK
dr hab. inż. Jan ZAMOROWSKI

WYDZIAŁ CHEMICZNY

dr hab. inż. Piotr DYDO
dr hab. inż. Radomir JASIŃSKI
dr hab. inż. Beata ORLIŃSKA
dr hab. inż. Krzysztof PIOTROWSKI

WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

dr hab. inż. Henryk KOCOT

WYDZIAŁ GÓRNICTWA I GEOLOGII

dr hab. inż. Piotr CHELUSZKA
dr hab. inż. Roman ŚCIGAŁA

WYDZIAŁ INŻYNIERII MATERIAŁOWEJ I METALURGII

dr hab. Andrzej GRABOWSKI
dr hab. inż. Dariusz KUC

dr hab. inż. Bogusław MENDALA
dr hab. inż. Grzegorz MOSKAL
dr hab. inż. Marian NIESLER
dr hab. inż. Krzysztof NOWACKI
dr hab. inż. Jarosław PIĄTKOWSKI
dr hab. inż. Marek POTOCZEK
dr hab. inż. Małgorzata ZUBIELEWICZ

WYDZIAŁ INŻYNIERII ŚRODOWISKA I ENERGETYKI

dr hab. inż. Gabriel BOROWSKI
dr hab. inż. Wojciech BUDZIANOWSKI
dr hab. inż. Jan CEBULA
dr hab. inż. Mariusz DUDZIAK
dr hab. inż. Ewa FELIS
dr hab. inż. Tomasz JAWORSKI
dr hab. inż. Joanna KALKA
dr hab. inż. Danuta KRÓL
dr hab. inż. Paweł MIREK
dr hab. inż. Robert PASTUSZKO
dr hab. inż. Jacek SMOLKA

WYDZIAŁ MECHANICZNY TECHNOLOGICZNY

dr hab. inż. Marcin ADAMIAK
dr hab. inż. Witold BELUCH
dr hab. inż. Damian GAŚIOREK
dr hab. inż. Klaudiusz GOŁOMBEK
dr hab. inż. Cezary GRABOWIK
dr hab. inż. Krzysztof JANERKA
dr hab. inż. Jarosław KACZMARCZYK
dr hab. inż. Elżbieta KALINOWSKA-OZGOWICZ
dr hab. inż. Krzysztof KALINOWSKI
dr hab. inż. Grzegorz KOKOT
dr hab. inż. Jarosław KONIECZNY
dr hab. inż. Andrzej STUDNICKI
dr hab. inż. Marek WYLEŻOŁ

Foto M. Szum

NOWI DOKTORZY

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY

dr inż. arch. Szymon RENDCHEN
dr inż. arch. Agnieszka LABUS
dr inż. arch. Barbara TURYSK
dr inż. arch. Bogumiła KRYSZEK-KUCEWICZ
dr inż. arch. Magdalena JAMROZIK-SZATANEK
dr inż. arch. Barbara URBANOWICZ
dr inż. arch. Michał GÓRCZYŃSKI
dr inż. arch. Łukasz SZATANEK

WYDZIAŁ AUTOMATYKI, ELEKTRONIKI I INFORMATYKI

dr inż. Błażej ADAMCZYK
dr inż. Łukasz CHRÓST
dr inż. Dariusz MYZOR
dr Mirosław BŁOCHO
dr inż. Tomasz STOKOWY
dr inż. Monika DANIELEWSKA
dr inż. Tomasz KRZESZOWSKI
dr inż. Krzysztof DANIEC
dr inż. Roman KOTERAS
dr inż. Andrzej KORDECKI
dr inż. Michał MARCZYK
dr inż. Radosław SOKÓŁ
dr inż. Roman JAKSIK
dr inż. Wojciech OLEKSY
dr inż. Mateusz JANIĄK
dr inż. Jakub STĘPIEŃ

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA

dr inż. Damian DZIUK
dr inż. Dawid STOLARCZYK
dr inż. Tomasz BLEJARSKI
dr inż. Eliza SZCZEPAŃSKA-ROSIĄK
dr inż. Adrian CIOLCZYK
dr inż. Zofia ZIĘBA
dr inż. Magdalena CZOPOWSKA-LEWANDOWICZ

dr inż. Kamil SŁOWIŃSKI
dr inż. Zofia SZWEDA

WYDZIAŁ CHEMICZNY

dr inż. Agata ŁAMACZ
dr inż. Małgorzata PASTUSIAK
dr inż. Michał DRZAZGA
dr inż. Krzysztof PAWEŁEK
dr inż. Maksymilian GĄDEK
dr Michał MICHALAK
dr inż. Przemysław DATA
dr inż. Przemysław LEDWOŃ
dr inż. Katarzyna BURY
dr inż. Agata MAŁYSIAK
dr inż. Marta GREC
dr inż. Edyta GONDELA

WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

dr inż. Tomasz KRASZEWSKI
dr inż. Stanisław GAWRON
dr inż. Marcin NIEDOPYTALSKI
dr inż. Mateusz SZABLICKI
dr inż. Ryszard BOGACZ
dr inż. Andrzej LANGE
dr inż. Piotr PRUSKI
dr inż. Grzegorz KONIECZNY
dr inż. Bronisław BIEL
dr inż. Tomasz HEJCZYK

WYDZIAŁ GÓRNICTWA I GEOLOGII

dr inż. Michał MAZUREK
dr inż. Iwona GOŁDA
dr Maja TARASZKIEWICZ-ŁYDA
dr inż. Aneta AUGUSTYN
dr inż. Joanna HERCZAKOWSKA
dr inż. Mariusz KUCZAJ
dr inż. Maciej KWAŚNY

Foto M. Szum

WYDZIAŁ INŻYNIERII MATERIAŁOWEJ I METALURGII

dr inż. Joanna LENZA
dr inż. Robert JAROSZ
dr Bartosz CHMIELA
dr inż. Paweł SOSNOWY
dr inż. Marcin ZAWADZKI
dr inż. Tomasz KUKIEŁKA

WYDZIAŁ INŻYNIERII ŚRODOWISKA I ENERGETYKI

dr inż. Mariusz KUGLARZ
dr Anna ARENDARCZYK
dr inż. Aleksandra ZGÓRSKA
dr inż. Anna KWIECIŃSKA
dr inż. Tomasz SKOCZOWSKI
dr inż. Piotr KOPER
dr inż. Andrzej KOCHANIEWICZ
dr inż. Katarzyna PANZ
dr inż. Katarzyna STOLECKA
dr inż. Adam MILEJSKI
dr Grażyna BEŚCIAK
dr inż. Adam SOCHACKI
dr inż. Marek ROJCZYK
dr inż. Jacek SŁOMA
dr inż. Daniel TRZEBIŃSKI
dr inż. Michał CHABIŃSKI
dr inż. Wodzisław PIEKARCZYK

WYDZIAŁ MECHANICZNY TECHNOLOGICZNY

dr inż. Tomasz SZUTER
dr inż. Łukasz REIMANN

dr inż. Błażej TOMICZEK
dr inż. Mateusz CIELNIAK
dr inż. Marek BURDA
dr inż. Mateusz DUDA
dr inż. Agnieszka POLOCZEK
dr inż. Dominik HYLEWSKI
dr inż. Andrzej NIERYCHŁOK
dr inż. Agnieszka KACZMAREK-PAWELSKA
dr inż. Magdalena POCHRZAŚT
dr inż. Edyta KRZYSTAŁA
dr inż. Anna JANUSZKA
dr inż. Witold JURKIEWICZ
dr inż. Marcin ZEMCZAK
dr inż. Monika CHOMIAK
dr inż. Wojciech SEBZDA
dr inż. Mariusz WOSZCZYŃSKI
dr inż. Paweł JARKA

WYDZIAŁ ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA

dr inż. Sandra GRABOWSKA
dr inż. Marcin DĄBROWSKI
dr inż. Tomasz SZULC
dr inż. Beata HYSA
dr inż. Aneta ALEKSANDER
dr inż. Anna SWOROWSKA
dr inż. Małgorzata MALEC
dr inż. Aneta SKOWRON
dr inż. Katarzyna MLECZKO

WYDZIAŁ TRANSPORTU

dr inż. Adam WITTEK
dr inż. Tomasz HANISZEWSKI
dr inż. Bogusław ŚLEZIAK

Foto M. Szum

Wystąpienie rektora Politechniki Śląskiej prof. Andrzeja Karbownika wygłoszone podczas promocji doktorskich

Szanowni Państwo,

Środowisko naukowe naszej uczelni świętuje dziś uzyskanie najwyższego stopnia naukowego przez nowych doktorów habilitowanych, a także przyjmuje do swojego grona kolejne zastępy młodych naukowców – nowych doktorów nauk technicznych, ekonomicznych oraz chemicznych. Jest to więc wielkie święto całej społeczności akademickiej naszej uczelni. Z pewnością jednak jest to przede wszystkim wielkie święto każdego z Państwa – nowych doktorów i doktorów habilitowanych – którzy przeżywają jeden z najważniejszych momentów w życiu, stanowiący istotną cezurę w karierze naukowej.

Pracując nad badaniami naukowymi w wybranej dziedzinie nauki, działali Państwo pod presją czasu, silnej konkurencji i konieczności poszukiwania nowatorskich rozwiązań problemów naukowych. Państwa obecność w tym miejscu potwierdza, że doskonale sobie Państwo w tych warunkach poradzili, że stały się one dla Państwa okazją do naukowego rozwoju i samo-realizacji.

Dlatego przede wszystkim pragnę złożyć Państwu jak najserdeczniejsze gratulacje. Gratuluję przede wszystkim każdemu z 52 nowych doktorów habilitowanych oraz 116 nowych doktorów. Dzisiejsza chwila jest zwieńczeniem Państwa wieloletniej pracy, której towarzyszyło wiele wyrzeczeń, o czym doskonale wiedzą również Państwa najbliżsi. Gratuluję zatem także Państwa bliskim – żonom, mężom, dzieciom, rodzicom, wszystkim tym, którzy wspomagali Państwa w codziennych obowiązkach i musieli cierpliwie znosić to, że każdą wolną chwilę poświęcali Państwo na badania naukowe.

Gratuluję serdecznie również profesorom naszej uczelni – promotorom oraz recenzentom rozpraw naukowych. Doceniam Państwa zaangażowanie i trud, jaki został włożony w pomoc adeptom nauki, którzy za jakiś czas będą przecież kontynuatorami Państwa pracy w naukowej sztafecie pokoleń.

Uroczystość promocji doktorskich przeżywamy na naszej uczelni tradycyjnie z okazji Święta naszej uczelni, tzn. z okazji kolejnej rocznicy powstania Politechniki Śląskiej, utworzonej 24 maja 1945 r. Dzisiaj mija zatem dokładnie 69 lat od tego wydarzenia.

W 1945 roku gliwicka politechnika zatrudniała 200 pracowników, którzy pochodzili głównie z Politechniki

Lwowskiej. Obecnie Politechnika Śląska zatrudnia 1745 nauczycieli akademickich, głównie swoich wychowanków, oraz 1610 pracowników niebędących nauczycielami akademickimi, łącznie: 3355 osób.

Uczelnia nasza posiada jedną z najbogatszych ofert edukacyjnych, prowadząc 49 kierunków studiów na 15 wydziałach. Zajęcia odbywają się w siedmiu miastach województwa śląskiego – Gliwicach, Katowicach, Zabrze, Rybniku, Bytomiu, Dąbrowie Górniczej i Tychach, co podkreśla regionalny charakter naszej uczelni. Dzięki obecności w tak wielu miastach naszego regionu Politechnika Śląska wpływa pozytywnie na jego dynamiczny rozwój. Szanowni Państwo,

Trzy tygodnie temu minęła 10. rocznica wejścia Polski do Unii Europejskiej, a jutro odbędą się kolejne wybory do Parlamentu Europejskiego. Obecność Polski w Unii Europejskiej nie pozostaje oczywiście bez znaczenia dla sytuacji polskiej nauki i szkolnictwa

wyższego. Nigdy wcześniej polska nauka nie była tak dofinansowywana, jak to się działo w minionych 10 latach. To dzięki środkom unijnym także na naszej uczelni zrealizowanych zostało i jest nadal realizowanych wiele projektów – naukowych, dydaktycznych i infrastrukturalnych.

W wywiadzie udzielonym „Biuletynowi Politechniki Śląskiej” z okazji 10-lecia obecności w Unii Europejskiej, pani wicepremier, minister infrastruktury i rozwoju Elżbieta Bieńkowska podkreśla, że na polskich uczelniach, w tym także na Politechnice Śląskiej, bazę dydaktyczną, a przede wszystkim badawczą mamy już na bardzo wysokim, europejskim poziomie. Teraz konieczne jest zrobienie kolejnego kroku polegającego na skutecznej komercjalizacji wyników badań naukowych. Po to inwestowaliśmy w laboratoria uczelni, by teraz wyniki badań naukowych wyszły z nich w świat.

Obecnie aplikowanie o granty badawcze wiąże się z wysoką konkurencją. Zmianie podlegają także wymagania formalne w aplikowaniu do źródeł finansowania projektów, na co zwracałem uwagę w liście skierowanym do nauczycieli akademickich Politechniki Śląskiej. Zachęcam Państwa przy tej okazji raz jeszcze – zarówno kierowników projektów, jak i członków zespołów projektowych – do wykorzystania zawartych w tym liście wskazówek dla poprawienia skuteczności aplikowania do źródeł finansowania projektów.

Foto M. Szum

Rektor Politechniki Śląskiej
prof. Andrzej Karbownik

Nowa jednostka w Rybniku

Duży nacisk w kryteriach aplikacyjnych wielu projektów położony został na współpracę z przemysłem. Problemem pozostaje fakt, że biznes w niewystarczającym stopniu wykorzystuje potencjał badawczy i twórczy tkwiący w jednostkach naukowych. Miejmy zatem nadzieję, że działania podejmowane na rzecz likwidacji barier we współpracy sektorów nauki i biznesu usprawnią transfer technologii z uczelni do praktyki gospodarczej i sprawią, że coraz większa część wyników badań naukowych będzie wykorzystywana komercyjnie.

Naukowiec czuje się bowiem najbardziej spełniony, gdy widzi, że wyniki jego pracy stają się pożyteczne, gdy służą ludziom, gdy na przykład wykorzystywana jest opracowana przez niego koncepcja, realizowany jest proces technologiczny bądź uruchamiana zostaje według jego zamysłu produkcja nowego produktu.

Życzę zatem Państwu jak najwięcej sposobności do odczuwania tego rodzaju satysfakcji. Życzę wszystkim obecnym na sali naukowcom poczucia, że wykorzystują Państwo swój talent i że swoją pracą wpływają Państwo – w większej lub mniejszej części – na zmiany w nauce i w technologiach.

Życzę także Państwu wiele odwagi i otwartości na nowe rozwiązania, a także zapału do dalszych twórczych poszukiwań. Wszystkim Państwu życzę pogody ducha i optymizmu w wypełnianiu codziennych obowiązków, a także satysfakcji z osiągnięcia wytyczonych sobie celów oraz zdrowia, siły i wiele radości.

Na Politechnice Śląskiej powstała nowa jednostka podstawowa uczelni.

Paweł Doś

Zgodnie z zapisami nowej ustawy o szkolnictwie wyższym Centrum Kształcenia Inżynierów Politechniki Śląskiej w Rybniku musi zostać przekształcone w jednostkę podstawową uczelni. W przeciwnym wypadku istniejące od 52 lat CKI musiałyby zostać zlikwidowane. Został zatem przygotowany projekt przekształcenia CKI, zgodnie z którym w Rybniku powstanie jednostka podstawowa uczelni o nazwie Centrum Naukowo-Dydaktyczne „Centrum Kształcenia Inżynierów w Rybniku”. Zgodę na to wydał Senat uczelni na majowym posiedzeniu, a stosowne zarządzenie rektora ukazało się 27 maja.

W Centrum ma się odbywać kształcenie na studiach I stopnia na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji. W ramach tego kierunku działać będzie kilka specjalności o profilu praktycznym. W roku akademickim 2015/2016 na kandydatów będzie czekało 120 miejsc na studiach stacjonarnych i tyle samo na niestacjonarnych. Zajęcia odbywać się będą na terenie kampusu międzyuczelnianego przy ul. Rudzkiej.

Aby studia te mogły zostać uruchomione, musi znaleźć się kadra do ich prowadzenia. Na razie wolę zatrudnienia w nowej jednostce uczelni w Rybniku wyraziło troje samodzielnych pracowników naukowo-dydaktycznych i siedmioro adiunktów, co spełnia wymagania minimum kadrowego.

– Utworzenie jednostki podstawowej uczelni w Rybniku ma na celu umocnienie silnej pozycji Politechniki Śląskiej w tym uprzemysłowionym subregionie południowo-zachodnim województwa. Jest także wyjściem na przeciw oczekiwaniom lokalnych przedsiębiorców, którzy chcą rekrutować swoich pracowników z grona absolwentów Politechniki Śląskiej – mówi prof. Ryszard Mielimąka, który jest odpowiedzialny za przekształcenie CKI w nową jednostkę Politechniki Śląskiej. – Mająca już 52 lata tradycji obecność Politechniki Śląskiej w Rybniku jest także zgodna z planem rozwoju miasta i całego subregionu. Wpisuje się również w misję Politechniki Śląskiej – dodaje profesor.

Foto UM Rybnik

Kampus przy ul. Rudzkiej w Rybniku z lotu ptaka

Kontynuujemy cykl publikacji poświęconych badaniom naukowym profesorów Politechniki Śląskiej.

Ku poprawie jakości energii elektrycznej

Zainteresowania naukowo-badawcze prof. Mariana Pasko, kierownika Zakładu Maszyn Elektrycznych i Inżynierii Elektrycznej w Transporcie, skupiają się wokół zagadnień mieszczących się w szeroko rozumianej elektrotechnice teoretycznej. Obecnie głównym nurtem jego badań naukowych są zagadnienia związane z poprawą jakości energii elektrycznej układów pracujących w warunkach deformacji napięć i prądów.

Katarzyna Wojtachnio

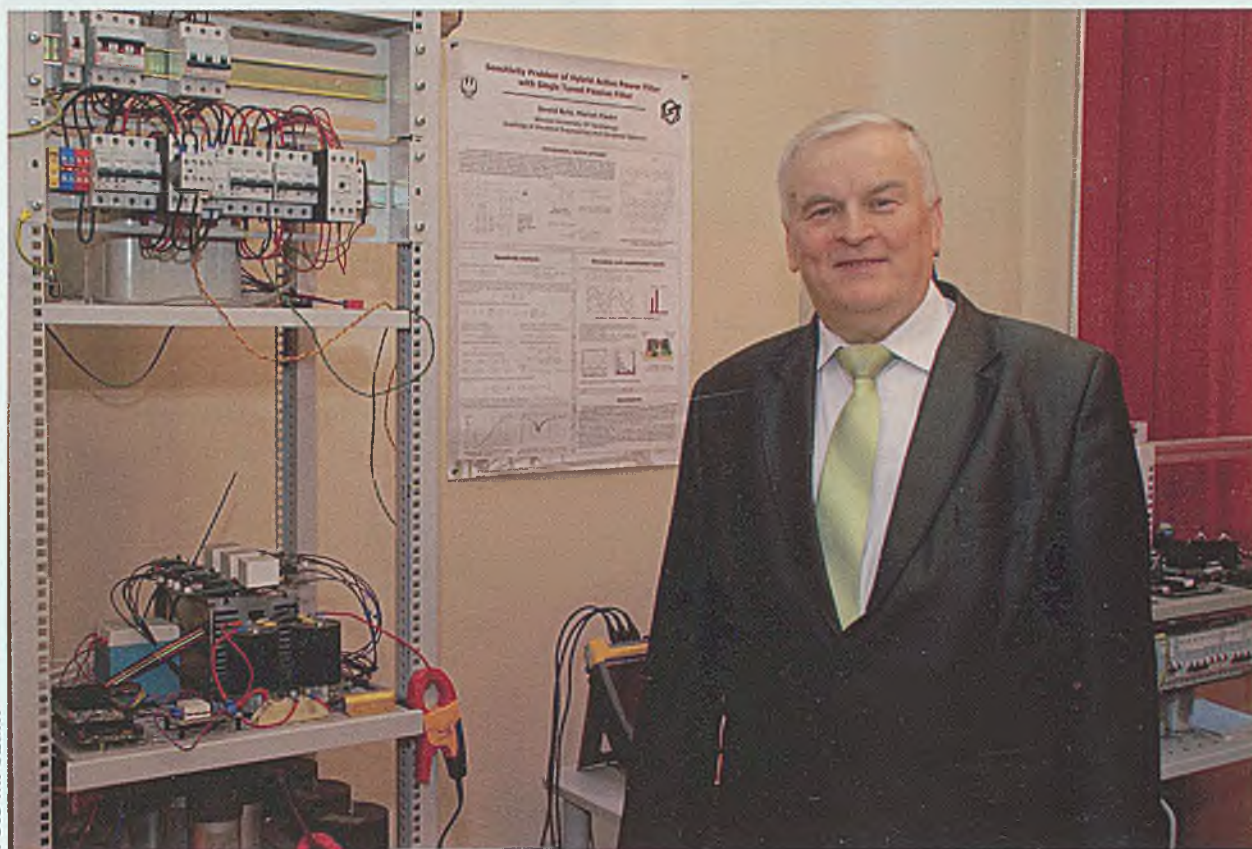
Problem jakości energii elektrycznej jest współcześnie bardzo istotnym zagadnieniem. W ostatnich latach istnieje coraz większe ryzyko jej pogorszenia. Jest to jednak niezwykle nierentowne z punktu widzenia ekonomicznego, a przede wszystkim niebezpieczne, ponieważ może przyczynić się do wystąpienia poważnych awarii.

Nowoczesne urządzenia zagrożeniem dla jakości?

Przekazywanie energii elektrycznej od źródła do odbiornika odbywa się głównie za pomocą linii trójfazowej. Również większość odbiorników przemysłowych są to odbiorniki trójfazowe. Napięcia trójfazowe wytwarzane w generatorach synchronicznych można uznać za sinusoidalne i symetryczne. Przyczyną odkształcenia napięć i prądów w danym przekroju jest powszechne stosowanie w przemyśle układów energoelektrycznych oraz dużych odbiorników asymetrycznych (np. piece łukowe), a także spora liczba odbiorników małej mocy wyposażonych w zasilacze impulsowe. Na pogorszenie jakości energii elektrycznej istotny wpływ mają również urządzenia, które na pierwszy rzut oka wydają się mało istotne i niegroźne. To między innymi zasilacze komputerowe, ładowarki telefonów komórkowych, telewizory czy lampy energooszczędne, czyli drobne sprzęty codziennego użytku. Problem stanowi fakt, że z roku na rok ich liczba rośnie, zaś jako że należą one do odbiorników nieliniowych,

czyli przebiegi prądów są odkształcone, mają one negatywny wpływ na sieć zasilającą. – W krajach o nowoczesnej technologii przemysłu około 70 proc. produkowanej energii elektrycznej przekształca się przy użyciu układów energoelektrycznych, które są układami nieliniowymi. Stale rosnąca liczba odbiorników nieliniowych, zarówno dużej, jak i małej mocy, stanowi istotne przyczyny poważnych awarii, nie tylko lokalnych – tłumaczy prof. Marian Pasko.

Rozwoju technologicznego urządzeń energoelektrycznych nie da się zatrzymać, a biorąc pod uwagę, w jak szybkim tempie ich przybywa, pogorszenie jakości energii elektrycznej jest bardzo realnym zagrożeniem. Prof. Marian Pasko, mając wzgląd na to, jak istotny jest to problem, postanowił więc zaangażować się w badania naukowe dotyczące poprawy jakości energii. Jak podkreśla naukowiec, jego badania mają charakter teoretyczny, są jednak niezbędne, aby móc w praktyce walczyć z tym problemem. Najpierw należy bowiem stworzyć układy

Prof. Marian Pasko

do poprawy jakości energii elektrycznej, ponieważ bez tego energia, którą otrzymujemy, będzie coraz gorsza.

Kompensatory remedium na poprawę jakości

W ramach prac badawczych profesor wraz z zespołem zajmował się opracowaniem metod poprawy jakości energii elektrycznej poprzez kształtowanie przebiegów prądów i napięć zasilających. Kierował on aż siedmioma grantami z tego zakresu.

Kluczowym rozwiązaniem jest zastosowanie kompensatorów, które włączane między źródło a odbiornik eliminują wyższe harmoniczne z przebiegów prądów i napięć. Kompensatory można podzielić na dwie grupy – aktywne i pasywne. Badania naukowe prof. Mariana Pasko wykazują, że najlepszym sposobem eliminacji niekorzystnego oddziaływania odbiorników nieliniowych jest stosowanie tych pierwszych, zwanych energetycznymi filtrami aktywnymi (EFA). – Stosowanie tylko pasywnych kompensatorów nie powoduje optymalnego „wyczyszczenia” wyższych harmonicznych. Aby zoptymalizować źródło, stosuje się więc również energetyczne filtry aktywne. Mimo że są droższe, korzysta z nich coraz powszechniej. Realizują funkcję sterowanego źródła prądu lub napięcia. Można wyróżnić dwa podstawowe rodzaje układów EFA: układ równoległy, pełniący funkcję dodatkowego źródła prądu, oraz układ szeregowy, pełniący funkcję źródła napięcia. W obu przypadkach przebie-

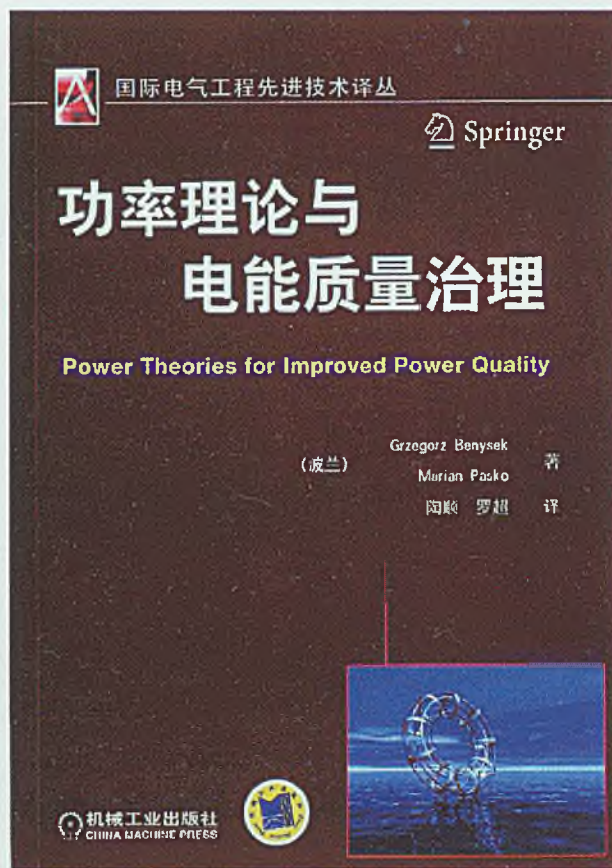
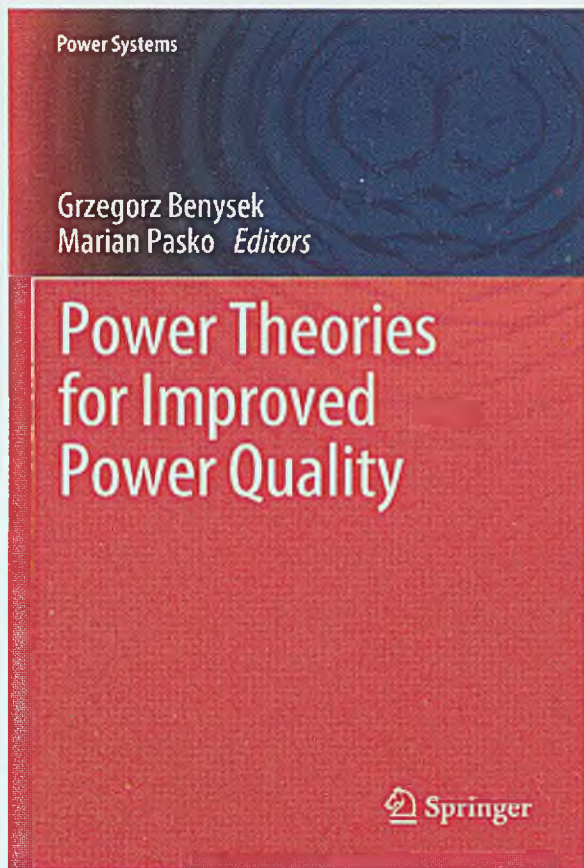
gi generowanych prądów lub napięć powodują redukcję niekorzystnych składników w prądach i napięciach sieci – wyjaśnia naukowiec.

Prace badawcze prowadzone w tym kierunku realizowane są przez zespół pod kierownictwem prof. Mariana Pasko, w skład którego wchodzi jego wychowankowie, obecnie pracownicy Instytutu Elektrotechniki i Informatyki: dr hab. inż. Krzysztof Dębowski, a także doktorzy: Marcin Maciążek, Dawid Buła oraz Tomasz Adrikowski. Jak podkreśla profesor, zespół ten należy do grona najlepszych specjalistów w Polsce z zakresu teorii mocy oraz optymalizacji obwodów z przebiegami odkształconymi.

Rezultatem prac naukowców jest szereg publikacji naukowych i monografii, w tym m.in. „Analiza wybranych właściwości energetycznych filtrów aktywnych” oraz „Analiza i optymalizacja rozmieszczenia energetycznych filtrów aktywnych”. Wyniki badań zostały również opublikowane w języku angielskim w 2012 roku przez brytyjskie wydawnictwo Springer w książce pt. „Power theories for improved power quality”. W 2014 roku została ona przetłumaczona w całości na język chiński.

Praca zespołowa przede wszystkim

Problem poprawy jakości energii elektrycznej to nie-jedynie zagadnienie, nad którym pracuje prof. Marian Pasko. Jest on również zaangażowany w prace badawcze związane z układami odtwarzania zmiennych stanu

W 2012 roku przez brytyjskie wydawnictwo Springer została wydana w języku angielskim książka pod red. prof. Mariana Pasko oraz prof. Grzegorza Benyska pt. „Power theories for improved power quality”. W 2014 roku została ona przetłumaczona w całości na język chiński

dla obiektów dynamicznych, jakimi są np. silniki indukcyjne. Badania te realizowane są już od 2007 roku we współpracy z Wydziałem Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Gdańskiej. Profesor był kierownikiem międzyuczelnianego projektu.

Prace badawcze zostały podzielone na dwa etapy. Pierwszym z nich zajmowali się naukowcy z Politechniki Śląskiej. Do ich zadań należało opracowanie modeli matematycznych badanych układów odtwarzania zmiennych stanu silnika. W związku z tym prowadzili oni analizy teoretyczne przy wykorzystaniu teorii sterowania i systemów, a także opracowywali modele matematyczne obserwatorów oraz metody doboru ich wzmacnień.

Rozwiązania, które zostały opracowane przez zespół naukowców z naszej uczelni, zostały następnie poddane dalszym analizom i symulacjom przez gdańską część zespołu, których celem było zastosowanie proponowanego obserwatora w multiskalarnym układzie sterowania i przeprowadzenie badań laboratoryjnych, co było drugim etapem prac.

Badania naukowców z Zakładu Maszyn Elektrycznych i Inżynierii Elektrycznej w Transporcie zakończyły się sukcesem, mają oni spore dokonania w tej dziedzinie.

– Najważniejszymi osiągnięciami zespołu jest zastosowanie do odtwarzania strumieni magnetycznych i prędkości kątowej silnika indukcyjnego obserwatorów o nieproporcjonalnych sprzężeniach zwrotnych – obserwatora z dodatkowymi integratorami i zmodyfikowanego obserwatora całościowego, które wcześniej nie były stosowane w układach sterowania z silnikami indukcyjnymi. Kolejnym ważnym osiągnięciem jest przeprowadzenie analiz stabilności oraz wrażliwości różnych struktur obserwatorów i estymatorów MRAS. Opracowane w tym celu metody są w znacznym stopniu uniwersalne i mogą posłużyć do analiz innych, zbliżonych układów – tłumaczy profesor.

Rezultatem międzyuczelnianej współpracy było również wiele publikacji naukowych z tego zakresu, a także dwa doktoraty, jeden z nich obroniony przez dr. inż. Tadeusza Białonia, wychowanka profesora.

Prof. Marian Pasko podkreśla, że najważniejsza w działalności naukowej jest praca zespołowa. Dotychczasowe sukcesy badawcze są więc zasługą całego zespołu. Jak mówi profesor, jest on tylko „wektorem”, który wskazuje kierunek badań. Reszta zależy już od efektywnej współpracy całej grupy.

Wizyty gości z Chin

W maju na Politechnice Śląskiej gościliśmy dwie delegacje z Chińskiej Republiki Ludowej.

Paweł Doś

22 maja na Politechnice Śląskiej gościła dwuosobowa delegacja z Ambasady Chin w Polsce: dr Ye Xiangdong radca naukowo-technologiczny a zarazem dyrektor Wydziału Naukowo-Technologicznego Ambasady oraz pani Shao Yinghong, sekretarz Wydziału Naukowo-Technologicznego.

Wizyta rozpoczęła się w gabinecie prorektora ds. współpracy międzynarodowej prof. Ryszarda Białeckiego, gdzie z gośćmi spotkali się: dziekan Wydziału Chemicznego prof. Andrzej Jarzębski, prodziekan ds. nauki i współpracy międzynarodowej Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki prof. Joanna Polańska, kierownik Działu Współpracy Naukowej z Zagranicą dr Jerzy Mościński oraz Aleksandra Dusza z Centrum Innowacji i Transferu Technologii.

Następnie goście uczestniczyli w spotkaniu na Wydziale Inżynierii Środowiska i Energetyki, dotyczącym przede wszystkim energetyki i czystych technologii węglowych. Zwiedzili także Technopark Gliwice, gliwicką podstrefę Katowickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej oraz Nowe Gliwice.

W efekcie pobytu delegacji z Ambasady Chin na Politechnice Śląskiej dwóch profesorów z Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki odbędą w przyszłym semestrze dwutygodniową wizytę w Chinach na koszt strony chińskiej.

Z kolei 29 maja w Centrum Edukacyjno-Kongresowym Politechniki Śląskiej odbyło się spotkanie informacyjne dla młodzieży gliwickich szkół średnich na temat możliwości studiowania na czterech chińskich uczelniach. Na Politechnice Śląskiej gościliśmy zatem przedstawicieli: Tianjin University of Science and Technology, Tianjin Polytechnic University, Tianjin Chengjian University, Tianjin University of Science and Economics.

Spotkanie to zainauguowało partnerską współpracę pomiędzy chińskimi uczelniami a Politechniką Śląską i poprzedzone zostało podpisaniem odpowiednich umów o współpracy. Analogiczne spo-

22 maja gościli na naszej uczelni przedstawiciele Ambasady Chin w Polsce: dr Ye Xiangdong, dyrektor Wydziału Naukowo-Technologicznego Ambasady oraz pani Shao Yinghong, sekretarz Wydziału Naukowo-Technologicznego

Foto M. Szum

29 maja w Centrum Edukacyjno-Kongresowym ze studentami Politechniki Śląskiej spotkali się przedstawiciele czterech chińskich szkół wyższych z Tiencin

tkania rekrutacyjne odbędą się jesienią podczas wizyty władz naszej uczelni w Chinach. Podczas tej wizyty uzgodnione zostaną także szczegóły wymiany studentów oraz wspólnych działań naukowych.

O wydarzeniach sprzed 25 lat raz jeszcze

Obchodzona właśnie dwudziesta piąta rocznica Czerwca'89 stała się okazją do przypomnienia tych niezwykłych wydarzeń, które zaważyły na losie wszystkich Polaków. Z tej okazji 2 czerwca w Gliwicach odbyła się uroczysta konferencja poświęcona tej tematyce. Na Politechnice Śląskiej została natomiast przygotowana wystawa fotograficzna „25 lat po Czerwcu'89”.

Katarzyna Wojtachnio

Konferencja została zorganizowana przez Gliwicką Wyższą Szkołę Przedsiębiorczości oraz Samorząd Miasta Gliwice we współpracy z Klubem Jagiellońskim. W Centrum Edukacyjnym „Nowe Gliwice” licznie zgromadzili się m.in. reprezentanci władz samorządowych na czele z prezydentem Gliwic Zygmuntem Frankiewiczem, posłowie na sejm, przedstawiciele sejmiku śląskiego, władze Politechniki Śląskiej: rektor prof. Andrzej Karbownik oraz prorektor prof. Stanisław Kochowski oraz inni przedstawiciele uczelni, a także młodzież z gliwickich szkół średnich i studenci.

Bohaterowie tamtych dni

W pierwszej części konferencji o wydarzeniach czerwcowych i latach transformacji opowiadali goście specjalni, posłowie z listy Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” na sejm kontraktowy z okręgu gliwicko-zabrzańskiego Elżbieta Seferowicz oraz Janusz Steinhoff.

Jako pierwsza zabrała głos Elżbieta Seferowicz, która opowiedziała uczestnikom spotkania, co znaczyło zostać posłem na Sejm PRL X kadencji, czyli na sejm kontrak-

towy. – Gdy zaproponowano mi kandydowanie do sejmiku, początkowo się nie zgodziłam. Mówiłam, że przecież nie mam żadnego doświadczenia w pracy parlamentarnej, po prostu się nie nadaję. Ale powiedziano mi – „a któż z nas ma takie doświadczenie? Ale to jest nasz obowiązek.” Tak też to przyjąłem – jako kolejne bardzo trudne i niezwykle odpowiedzialne zadanie w mojej działalności opozycyjnej – wspominała posłanka.

Prelegentka podzieliła się z refleksjami z okresu sejmiku kontraktowego, mówiła o nastrojach i atmosferze panujących w tamtych czasach, spotkaniach z wyborcami i ludźmi pracujących w komitetach obywatelskich, bez których – jak podkreślała – sukces, jaki odniosła opozycja, nie byłby możliwy. Seferowicz opowiedziała również o pracy Obywatelskiego Klubu Parlamentarnego, formowaniu się rządu Tadeusza Mazowieckiego i wydarzeniach, które ostatecznie doprowadziły do rozbitcia obozu solidarnościowego. Jednocześnie jednak podkreślała wagę ówczesnych wydarzeń. – Sejm kontraktowy, mimo że nie był w pełni demokratyczny, mimo ogromnych różnic politycznych i sporów, wykonał ogromną pracę, uchwalił szereg ustaw fundamentalnych dla

Foto M. Szum

O wyborach sprzed 25 lat opowiadali wybrani wówczas na posłów Elżbieta Seferowicz i Janusz Steinhoff. W środku prowadzący konferencję Tadeusz Grabowiecki

Trzeciej Rzeczypospolitej, umożliwił też rządowi prowadzenie polityki zagranicznej korzystnej wówczas dla kraju, a co najważniejsze, potrafił uzyskiwać konsensus mimo tych wszystkich sporów w sprawach najważniejszych. Myślę, że żadnemu innemu sejmowi już się to później nie udało – podkreślała.

Janusz Steinhoff opowiedział natomiast, gdzie obecnie znajduje się Polska po 25 latach transformacji. Podkreślił, że Obywatelskiemu Klubowi Parlamentarnemu przyświecał jeden cel – mieli świadomość tego, że reformy muszą być wprowadzone bardzo szybko. Ale szybko, nie znaczyło bezmyślnie. Tak też się stało, a podjęte w tamtych czasach decyzje procentują do dziś. – W roku 1990 Polska była krajem, w którym gospodarka praktycznie się załamała. Zetknęliśmy się z koniecznością przeprowadzenia w sposób w miarę cywilizowany upadłości wielu zakładów przemysłowych, które w zetknięciu z rynkową ekonomią okazały się być trwale nierentowne. Dlatego też skutki społeczne w tej pierwszej gospodarce oceniam jako wyjątkowo trudne w społecznym odbiorze – mówił.

Zdaniem ówczesnego posła, największym problemem z punktu widzenia społecznego była restrukturyzacja przemysłu ciężkiego, czyli przede wszystkim branży górniczej i hutniczej, które obecnie funkcjonują dużo prężniej niż wtedy.

Wyznacznikiem sukcesu gospodarczego Polski jest również, zdaniem Janusza Steinhoffa, Produkt Krajowy Brutto. – Wzrost PKB od 1990 r. do 2014 r. znacząco przekroczył w Polsce 100 proc. Co więcej, Polska była jedynym krajem, który od roku 1992 nie odnotował recesji. Rozwijamy się konsekwentnie, w różnych czasach w różnym tempie. Natomiast ostatnie 5 lat, czas wielkich problemów gospodarczych w Europie, to jest również czas wielkiego sukcesu polskiej gospodarki. Średnio PKB w krajach Unii Europejskiej spadło w tym czasie o 0,8 proc. Natomiast w Polsce nastąpił wzrost PKB o 18 proc. Jest to, jak sądzę, efekt tych wszystkich reform, o których kierunku przesądzone w sejmie kontraktowym – przekonywał podczas spotkania bohater ówczesnych wydarzeń.

Okiem naukowca i publicysty

Druga część konferencji zgodne z założeniem należała do naukowców i publicystów. Wzięło w niej udział czterech prelegentów.

Jako pierwsza zabrała głos prof. Aleksandra Kuzior z Wydziału Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej, która opowiedziała o 25 latach transformacji polskich przedsiębiorstw. Podkreślała, że były to zmiany niezwykle radykalne, a przebiegały głównie poprzez prywatyzację, restrukturyzację oraz rozwój przedsiębiorczości. Jednak nie byłoby to możliwe bez zaangażowania Polaków w walkę o wolność, której efektem były pierwsze częściowo wolne wybory.

Dr Krzysztof Mazur z Klubu Jagiellońskiego mówił natomiast o słodko-gorzki smaku wolności. Zastanawiał się, dlaczego Polska nie osiągnęła sukcesu Gliwic. Jego zdaniem polska polityka ma jeden zasadniczy problem. Politycy bowiem zamiast rozmawiać o realnych problemach i wizjach państwa prowadzą nieustanny spór kulturowy. – Po 25 latach mogę powiedzieć tyle, że nie doczekaliśmy się pewnej kultury politycznej, która by potrafiła diagnozować realne problemy, zamiast tego prowadzi się wymaginowane dyskusje na temat problemów kulturowych. Spór kulturowy niewiele mówi o tym, jaka wizja państwa wylania się z niego – podkreślał mówca.

Według prelegenta na sukcesie Gliwic zaważył fakt, że władze samorządowe potrafiły przekroczyć podział kulturowy i skupić się na realnych problemach.

Kolejnym tematem poruszonym podczas sesji były wybrane zagadnienia z życia Polaków po 25 latach transformacji. Dr Urszula Więckowska z Gliwickiej Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości omówiła wyniki „Diagnozy społecznej” opracowanej przez Radę Monitoringu Społecznego pod kierownictwem prof. Janusza Czapińskiego i prof. Tomasza Panka, w której została zawarta ocena transformacji po 1989 roku przez przebadanych Polaków. Wynika z niej, że jest to nadal temat trudny dla naszego społeczeństwa, opinie są bowiem nadal podzielone.

Na koniec Jan Maciejewski z Klubu Jagiellońskiego podjął temat dziedzictwa działalności opozycyjnej w budowie niepodległego państwa po 1989 roku. Przedstawił diagnozę obecnego stanu rzeczy w III RP, która sięgała w przeszłość, w czasy opozycji antykomunistycznej, aby pokazać, że ten sposób myślenia i pewne mentalne dyspozycje cały czas pozostają w obiegu i nadal funkcjonują w Polsce. Poza konferencją, aby uczcić i przypomnieć Gliwiczanom te niezwykle wydarzenia, na Politechnice Śląskiej została również przygotowana wystawa fotograficzna pt. „25 lat po Czerwcu '89”. Jej organizatorem jest dyrektor Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej dr inż. Krzysztof Ziolo. Wystawę można oglądać w holu głównym Wydziału Górnictwa i Geologii do 11 lipca.

Foto M. Szum

Janusz Steinhoff i rektor PŚ prof. Andrzej Karbownik przed wystawą pt. „25 lat po Czerwcu '89”, zorganizowaną na Politechnice Śląskiej

Mieliśmy marzenia#nauka

O tym, czy potencjał naukowy Polaków przekłada się na sukces gospodarczy, dyskutowano w Śląskim Międzyuczelnianym Centrum Edukacji i Badań Interdyscyplinarnych w Chorzowie 6 czerwca. Debata pt. „Mieliśmy marzenia#nauka” stanowiła element podsumowania dekady członkostwa Polski w Unii Europejskiej.

Agnieszka Moszczyńska

Mimo że głównym celem debaty była próba odpowiedzi na pytanie, czy nasz potencjał naukowy zamienia się w sukces gospodarczy, to tocząca się dyskusja, w którą chętnie zaangażowała się obecna w Śląskim Międzyuczelnianym Centrum Edukacji i Badań Interdyscyplinarnych publiczność, dotknęła również innych tematów. Rozmawiano m.in. o barierach, które uniemożliwiają powstawanie innowacji i wprowadzanie ich do przemysłu, a także o gospodarce wolnorynkowej i uwolnieniu rynku nauki. Dyskusja dotyczyła również konkretnych przykładów transferu pomysłów z uczelnianych laboratoriów na rynek. Poruszono też temat mierników innowacyjności, takich jak liczba patentów czy cytowań. Zastanawiano się, czy są one rzeczywiście miarodajne.

W adresowanym do uczestników debaty liście wojewody śląskiego Piotra Litwy czytamy: „Potencjał naukowy naszego regionu jest niezaprzeczalny. Ostatni dekada to setki milionów inwestycji w rozwój infrastruktury badawczo-naukowej województwa śląskiego i kraju. Mamy zaplecze, mamy świetnych specjalistów, czas, abyśmy przygotowali lepsze warunki transferu wiedzy do regionalnej gospodarki. Uważam, że jest to nasze główne wy-

zwanie w najbliższych latach. Zapewniam jednocześnie o moim wsparciu dla takich inicjatyw”.

Jak się okazuje, na Śląsku działa ponad 120 instytucji B+R. Czy oprócz liczby mamy się jednak czym pochwalić? Na tak postawione pytanie starali się odpowiedzieć zaproszeni do dyskusji paneliści: kierownik Katedry i Zakładu Chirurgii Ogólnej Molekularnej i Genetyki Śląskiego Uniwersytetu Medycznego prof. n. med. Aleksander Sieroń, dyrektor Centrum Innowacji i Transferu Technologii Politechniki Śląskiej dr inż. Arkadiusz Szmaj, prorektor ds. organizacji, finansów i rozwoju Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach dr hab. Robert Tomanek, dyrektor Centrum Informacji i Transferu Technologii Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej dr inż. Jerzy Tomaszewski, kierownik Centrum Współpracy Międzynarodowej Politechniki Częstochowskiej dr inż. Arkadiusz Kociszewski, dyrektor Centrum ds. Badań Naukowych i Współpracy z Gospodarką Uniwersytetu Śląskiego Dariusz Laska. Spotkanie moderował broker innowacji Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach Mariusz Piasecki,

Foto Dział Promocji

W debacie zorganizowanej w Śląskim Międzyuczelnianym Centrum Edukacji i Badań Interdyscyplinarnych wzięli udział także dyrektor Centrum Innowacji i Transferu Technologii Politechniki Śląskiej dr inż. Arkadiusz Szmaj (trzeci od lewej)

który przyznał, że śledzi bacznie poczynania m.in. Politechniki Śląskiej, która – jego zdaniem – ma duży impet w komercjalizacji. Odwołując się do własnego wieloletniego doświadczenia w urynkawianiu nauki próbował nakłonić panelistów do odpowiedzi na pytanie, czy innowacje są w ogóle dla nas i czy polskie uczelnie rzeczywiście opuszczają eksperci. Uczestnicy debaty zostali poproszeni również o ustosunkowanie się do tezy: nawet najbogatsze gabinety – prezesów czy kadry zarządzającej – nie gwarantują dobrych pomysłów, nie powstają tam bowiem ani koncepcje, ani nowe technologie, a jedynie zapadają decyzje.

Podczas debaty mówiono również o tym, jak w praktyce wygląda współpraca sektora B+R ze środowiskami gospodarczymi oraz czy działające w regionie kla-

stry i parki naukowo-technologiczne spełniają swoją rolę. Paneliści zastanawiali się, czy przypadkiem nie są one jedynie miejscem wynajmu powierzchni biurowych i konferencyjnych i czy w ich murach rzeczywiście powstają ciekawe pomysły, które mają szansę zaistnieć na szerszym rynku. Podczas dyskusji poruszono także temat oferty dydaktycznej i jakości kształcenia śląskich uczelni, zastanawiając się czy nadążają one za oczekiwaniami stawianymi przez współczesny rynek pracy. Ostatecznie debata dotarła do punktu, w którym padło pytanie o to, czy akademicy nie stali się przypadkiem „niewolnikami” innowacji i czy „idąc” zbyt szeroko w swoich poszukiwaniach, nie tracą realnego potencjału, zarówno swojego, jak i prowadzonych przez siebie badań.

Wiosna 2014 w Biurze Karier Studenckich

W Biurze Karier Studenckich zakończył się projekt „Wiosna 2014”, w ramach którego studenci, absolwenci i pracownicy naukowci wzięli udział w spotkaniach z pracodawcami, połączonych z warsztatami branżowymi, a także w cyklu szkoleń ukierunkowanych na podnoszenie kompetencji pracowniczych i umiejętności w obszarze przedsiębiorczości.

**Alona Jakowenko, Emilia Geniszewska,
Karolina Mielcarska, Małgorzata Cioch**

Projekt rozpoczął program Corporate Readiness Certificate, realizowany we współpracy z firmami IBM, ING Bank Śląski i ING Services Polska. Program adresowany był do studentów ostatnich lat studiów technicznych, informatycznych lub informatyczno-ekonomicznych. Przedsięwzięcie miało umożliwić najzdolniejszym z nich szybszy rozwój, zdobycie przedmiotowej wiedzy praktycznej oraz wykształcenie umiejętności funkcjonowania w złożonym, nowoczesnym środowisku biznesowym. Udział w programie rozpoczął się egzaminem kwalifikacyjnym do programu, a zakończył egzaminem sprawdzającym zdobytą wiedzę.

Spotkanie podsumowujące współpracę oraz projekt CRC odbyło się 16 czerwca z udziałem prorektora ds. studenckich i kształcenia, prof. Stanisława Kochowskiego oraz przedstawicieli firm. Podczas spotkania zostały wręczone podziękowania dla osób, któ-

re przyczyniły się do sukcesu programu oraz odbył się wykład prowadzony przez przedstawicieli współpracujących firm. Na zakończenie zostały wręczone studentom certyfikaty podpisane przez rektora prof. Andrzeja Karbownika oraz przedstawicieli firm partnerskich.

W kwietniu przedstawiciele Tenneco Automotive Eastern Europe w ramach programu „Shock your career” przeprowadzili warsztat, podczas którego studenci odbyli jazdę testową sportową wersją Forda Focusa. Wykorzystując zasoby stacji diagnostycznej Politechniki Śląskiej, poznali również budowę i działanie amortyzatora.

„Jak przygotować się do rozmowy kwalifikacyjnej?” pod takim hasłem odbyły się spotkania z przedstawicielem działu HR firmy Tenneco Automotive Eastern Europe. Studenci dowiedzieli się, jak przygotować profesjonalne dokumenty rekrutacyjne, jakich błędów nie

popęlniać podczas rozmowy kwalifikacyjnej oraz jak atrakcyjnie zaprezentować się przed przyszłym pracodawcą.

W ramach dalszych spotkań z pracodawcami odbyły się spotkania z przedstawicielami firmy Unilever, Elektobudowa S.A., Alstom oraz SPIE Polska, podczas których studenci mieli możliwość bliższego zapoznania się z działalnością firm, poznać szczegóły płatnych praktyk oraz możliwości dla absolwentów. Podczas spotkań odbyły się liczne warsztaty poszerzające wiedzę praktyczną uczestników.

Na mocy porozumienia o współpracy pomiędzy Politechniką Śląską a firmą Delphi studenci kierunku Informatyka wraz z wykładowcami w ramach projektu „Veni, Vidi... Vici?” odwiedzili siedzibę krakowskiego Centrum Technicznego Delphi. Spotkanie składało się z kilku prezentacji na temat rozwoju oprogramowania, metod i narzędzi używanych do wytwarzania oprogramowania w branży motoryzacyjnej oraz czym zajmuje się grupa inżynierów – testerów odpowiadająca za realizację testów funkcjonalnych dotyczących projektów systemów wbudowanych dla przemysłu samochodowego. W drugiej części wizyty inżynierowie Delphi pokazali grupie najciekawsze z technologii, nad którymi obecnie pracują dla producentów samochodów. Studenci mieli możliwość odwiedzić laboratoria Delphi i zobaczyć, jak wygląda codzienna praca ich starszych kolegów. W ramach dalszej współpracy gościliśmy przedstawicieli firmy na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki, którzy przedstawiali oferty pracy oraz rekrutowali na stanowiska inżynierskie.

Foto BKS

Prezentacja firmy Capgemini

W ramach projektu „Veni, Vidi... Vici?” odbyły się liczne wizyty studyjne do: General Motors Manufacturing Poland (Opel), Fiat Auto Poland, Tenneco Automotive w Gliwicach i Rybniku, Famur, Alstom, Unilever, Avio, Fiat Powertrain, w których łącznie wzięło udział blisko 1000 osób.

Biuro Karier Studenckich we współpracy ze Studenckim Kołem Naukowym „IPIJ” zorganizowało również warsztaty prowadzone przez firmę EY pt. „Testy penetracyjne aplikacji webowych”. Zajęcia zostały przeprowadzone w dwóch etapach. W pierwszym konsultanci EY zaprezentowali najczęściej występujące słabości w bezpieczeństwie aplikacji internetowych oraz techniki umożliwiające identyfikację i wykorzystanie luk w bezpieczeństwie aplikacji. W drugiej części spotkania uczestnicy Case Study przeprowadzili indywidualnie test penetracyjny aplikacji. Na koniec zadaniem każdego z uczestników było przygotowanie krótkiego raportu prezentującego zidentyfikowane podatności.

W ramach dalszych spotkań z pracodawcami gościliśmy firmę Capgemini oraz Samsung, które przybliżyły uczestnikom specyfikę pracy w branży IT. Studenci mieli

możliwość sprawdzenia swojej wiedzy technicznej i językowej podczas indywidualnych rozmów ze specjalistami. Najlepsi z nich otrzymali propozycję odbycia stażu.

W Centrum Kształcenia Inżynierów w Rybniku odbyła się z kolei kampania informacyjno-promocyjna „Zanim podejmiesz pracę...” prowadzona przez inspektora z Państwowej Inspekcji Pracy. Celem kampanii było upowszechnianie wiedzy o obowiązujących przepisach prawa pracy. Natomiast studenci zainteresowani pra-

Foto BKS

Podczas wycieczki w zakładach Tenneco

cą w jednostkach sektora finansów publicznych mieli możliwość wzięcia udziału w spotkaniu ze specjalistą ds. rekrutacji Politechniki Śląskiej Witoldem Ścieszką, który przedstawił procedury rekrutacyjne w jednostkach budżetowych.

W ramach projektu dniach 16-18 maja 24 doktorantów Politechniki Śląskiej wzięło udział w wyjeździe

szkoleniowo-warsztatowym, organizowanym przez Politechnikę Śląską. Podczas wyjazdu uczestnicy mieli okazję poszerzyć swoją wiedzę z obszaru przedsiębiorczości akademickiej i komercjalizacji pomysłów naukowych. Wyjazd został zainaugurowany wykładem rektora Politechniki Śląskiej, prof. Andrzeja Karbownika, na temat zarządzania projektem badawczym i innowacyjnym. Następnie uczestnicy mieli okazję zapoznać się z:

- aspektami innowacyjnej współpracy sfery naukowo-badawczej z sektorem przemysłowym w zakresie komercjalizacji wyników badań,
- zależnościami pomiędzy innowacjami i dynamiką modeli biznesowych,
- podstawami komercjalizacji rezultatów prac badawczych,
- tematyką klastrów jako nowych perspektyw rozwoju przedsiębiorstw,
- obszarami społecznej odpowiedzialności biznesu i modeli zrównoważonego rozwoju,
- zagadnieniami informatyki przemysłowej i zastosowaniem urządzeń mechatronicznych w przemyśle.

Obecnie trwa II etap XI edycji konkursu „Mój pomysł na biznes”, koordynowanego przez Biuro Karier Studenckich, podczas którego zakwalifikowani uczestnicy przygotowują biznesplany swoich pomysłów. Konkurs ma na celu pobudzenie innowacyjności i przed-

Foto BKS

Szkolenie w Ustroniu

siębiorczości wśród pracowników, studentów i absolwentów Politechniki Śląskiej. Pomysły mają nadawać się do wdrożenia, wykorzystywać przyjazne środowisku nowoczesne technologie i kreować nowe miejsca pracy. Najlepszy plan biznesu zostanie wyłoniony w sierpniu.

W Biurze Karier Studenckich nieustannie prowadzone są konsultacje merytoryczne z ekspertem dotyczące prowadzenia własnej działalności gospodarczej, uwarunkowań formalnych i prawnych, możliwości uzyskiwania wsparcia merytorycznego i finansowego czy tworzenia biznesplanu. Zapisać się na konsultację z doradcą może każdy zainteresowany otwarciem własnej działalności.

Trwają również konsultacje „Architektki CV”, w czasie których studenci pod okiem doradcy zawodowego tworzą swoje pierwsze dokumenty aplikacyjne.

Co roku Biuro Karier Studenckich przeprowadza badania ankietowe wśród studentów ostatniego semestru studiów I i II stopnia. Celem ankietyzacji jest poznanie opinii na temat przygotowania do pracy, w tym prowadzenia własnej działalności, a także planów zawodowych i edukacyjnych. Tegoroczny raport będzie dostępny na stronie Biura Karier pod koniec sierpnia.

W dniach 14-19 lipca odbędzie się kolejna edycja Letniej Szkoły Przedsiębiorczości. W tym czasie prowadzone będą szkolenia z zakresu kompetencji miękkich, prowadzenia własnej działalności gospodarczej oraz przedsiębiorczości. Szczegółowe informacje wkrótce będą dostępne na naszej stronie internetowej oraz na Facebooku Biura Karier.

Dziękujemy władzom wydziałów za współpracę i aktywne wsparcie w działaniach realizowanych przez Biuro Karier Studenckich.

Foto BKS

Spotkanie w firmie Delphi

Czy inżynierowie uratują Europę?

Spotkanie prof. Jerzego Buzka ze studentami i doktorantami Politechniki Śląskiej odbyło się na Wydziale Inżynierii Środowiska i Energetyki 22 maja. Zanim dyskusja o roli inżynierów w Europie rozgorzała na dobre, były premier został uhonorowany medalem „Zasłużony dla Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki”. Werdykt kapituły odczytał jej przewodniczący prof. Janusz Kotowicz – dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki.

Agnieszka Moszczyńska

Spotkanie zatytułowane „Czy inżynierowie uratują Europę?”, zorganizowane przez Samorząd Studencki Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki oraz Uczelnianą Radę Samorządu Doktorantów Politechniki Śląskiej, otworzył dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki prof. Janusz Kotowicz. – Premier prof. Jerzy Buzek rozpoczął studia na Wydziale Mechaniczno-Energetycznym Politechniki Śląskiej w 1957 r., a ukończył je w roku 1963. Najważniejszy absolwent naszego wydziału ukończył kierunek mechanika o specjalności aparatura i inżynieria chemiczna. Jego główne zainteresowania naukowe dotyczyły optymalizacji procesów wymiany ciepła, a także procesów chemicznych i ochrony środowiska. Jerzy Buzek doktoryzował się pod kierownictwem prof. Tadeusza Hoblera w 1969 r. – mówił we wprowadzeniu do spotkania dziekan. Przybliżając sylwetkę byłego premiera jako absolwenta Politechniki Śląs-

kiej, prof. Kotowicz wspomniał także, że to nikt inny, jak właśnie prof. Jerzy Buzek był prekursorem połączenia Wydziału Mechaniczno-Energetycznego Politechniki Śląskiej z Wydziałem Inżynierii Sanitarnej. Do fuzji doszło ostatecznie w 1993 r., kiedy to powstał Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki. – Jeszcze podczas

Foto M. Szum

Medal wręcza prof. Jerzemu Buzkowi rektor PŚ prof. Andrzej Karbownik

Stoją od lewej: rektor PŚ prof. Andrzej Karbownik, Dorota Milkosz, przewodnicząca Uczelnianej Rady Samorządu Doktorantów, prof. Jerzy Buzek, Katarzyna Jagodzińska, przewodnicząca Samorządu Studenckiego Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki oraz prof. Janusz Kotowicz, dziekan wydziału

studiów rozpoczęła się aktywna działalność Jerzego Buzka, i to nie tylko naukowa, ale i społeczna. Przyszły premier RP rozpoczął od przewodniczenia Radzie Wydziałowej Zrzeszenia Studentów Polskich na swoim macierzystym wydziale, by w 1981 roku pokierować obradami podczas pierwszego krajowego zjazdu delegatów NSZZ „Solidarność” – wspominał dziekan. – Premier rządu RP w latach 1997-2001, późniejszy eurodeputowany i przewodniczący Parlamentu Europejskiego posiada szereg odznaczeń – od Orderu Orła Białego począwszy, przez medal im. Ochęduszki, po odznaczenia Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej.

Do tych wyróżnień kapituła medalu „Zasłużony dla Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki”, powołana 20 września 2013 r., dołączyła kolejne odznaczenie – w uznaniu ogromnych zasług prof. Buzka, jego wielkiego trudu i wkładu w budowanie pozycji Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki. Medal wręczył prof. Jerzemu Buzkowi rektor Politechniki Śląskiej prof. Andrzej Karbownik. – Za każdy razem, kiedy jestem na Politechnice Śląskiej, ogarnia mnie wielka radość i wzruszenie – mówił były premier. – Nie zawsze udaje mi się wprawdzie odwiedzić Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki, ale mam świadomość, jak bardzo nasza politechnika się rozrosła. Mamy 15 wydziałów i blisko 50 kierunków, co jest nie-

zwykle istotne. Mając tak szeroką gamę kierunków studiów, możemy przygotować ludzi do pracy w różnych sektorach gospodarki, w tym życia publicznego. Inżynierowie są bowiem potrzebni dosłownie wszędzie. Ci, którzy nie mają wykształcenia związanego z matematyką, najczęściej nie mają tak jasnego umysłu, który – jak się okazuje – przydaje się również wtedy, kiedy odpowiada się za sprawy publiczne. Kwestie te, podobnie jak w matematyce, wymagają postawienia tez, za-

łożeń i próby przeprowadzenia pewnych akcji w sposób zdecydowany i jednoznaczny. Dlatego tak bardzo sobie cenię, że jestem wychowankiem Politechniki Śląskiej – dodał europoseł.

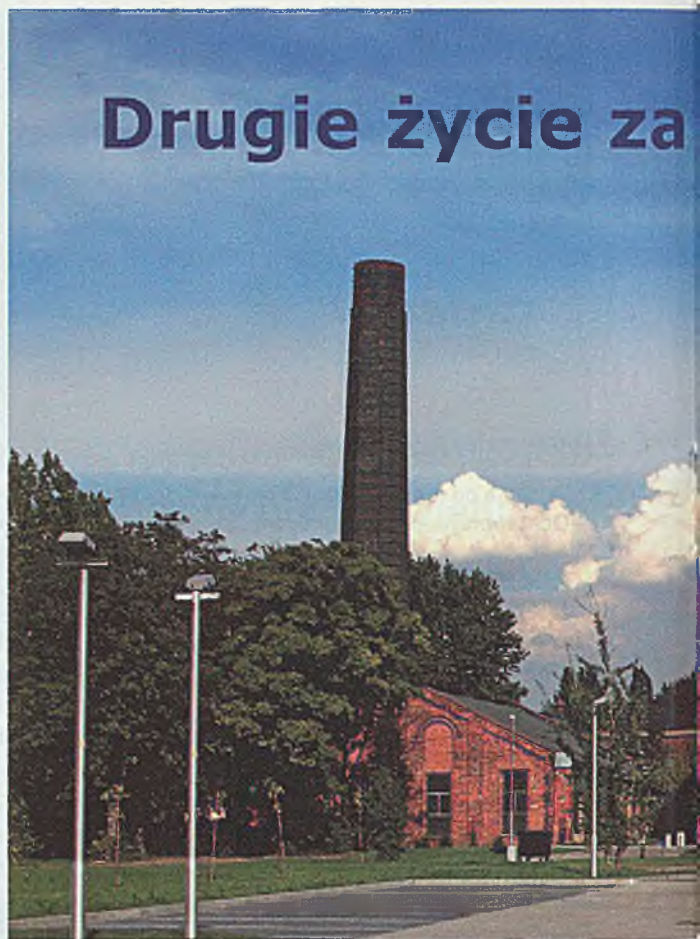
Prof. Jerzy Buzek wielokrotnie podkreślał w swoim wystąpieniu, że mimo iż mówi o znaczeniu inżynierów dla rozwoju Polski i Europy, nie oznacza to wcale, że absolwenci uniwersytetów, szkół ekonomicznych, akademii medycznych czy studiów humanistycznych są mniej ważni. – Wszyscy musimy dbać o równowagę, w tym o świat wartości, w którym żyjemy i w którym byliśmy wychowani, o wartości, które przenoszone są z pokolenia na pokolenie. Ta równowaga jest szalenie ważna dla pomyślnego rozwoju naszego kraju – spuentował były przewodniczący Parlamentu Europejskiego.

Foto: M. Szum

„Inżynierowie są potrzebni dosłownie wszędzie” – mówił prof. Jerzy Buzek

Obiekty znajdujące się na Szlaku Zabytków Techniki to nie tylko muzea, skanseny czy nawet działające zakłady pracy. To również miejsca, w których tętni życie kulturalne i rozrywkowe. I to nie tylko podczas Industriady. W starych przemysłowych obiektach odbywają się koncerty, wernisaże, pokazy filmów, znajdują się w nich galerie sztuki, a nawet restauracje, kawiarnie i... SPA.

Katarzyna Wojtachnio

Wśród trzydziestu sześciu obiektów, które zostały wpisane na Szlak Zabytków Techniki Województwa Śląskiego, znajdują się cztery, które pełnią funkcje centrów kultury, sztuki i rozrywki. Kompleks hotelowo-gastronomiczny „SztYGarka” w Chorzowie, Galeria Sztuki Współczesnej „Elektrownia” w Czeladzi, Park Tradycji w Siemianowicach Śląskich oraz Galeria Szyb Wilson w Katowicach mają do zaoferowania o wiele więcej niż możliwość zwiedzenia i poznania historii przemysłowych zabytków.

Od kopalni do... SPA

Chorzowski kompleks hotelowo-gastronomiczny „SztYGarka” stworzono na bazie zabytkowych budynków należących niegdyś do kopalni węgla kamiennego „Prezydent”. Powstała ona na części terenów funkcjonującej już od końca XVIII wieku kopalni „Król”. Niewątpliwie najcenniejszym zabytkiem znajdującym się pośród tych industrialnych obiektów jest wysoka na 42 metry wieża wyciągowa szybu „Prezydent”, zbudowana w 1933 roku, która wraz z całym kompleksem w 2010 roku została wpisana na Szlak Zabytków Techniki. Od tego roku znalazła ona nowe zastosowanie. Służy jako punkt, z którego można podziwiać panoramę miasta. Pod koniec maja udostępniono bowiem dla turystów

taras widokowy, do którego prowadzi aż 201 schodów. Poza szymbem „Prezydent” zachowało się również kilka innych budynków pokopalnianych. Postanowiono więc wykorzystać to industrialne dziedzictwo i w roku 2009 zrewitalizowano obiekty, aby mogły wspólnie stworzyć kompleks hotelowo-gastronomiczny, o nazwie nawiązującej do tradycji górniczych – „SztYGarka”. Tym samym miejsce, gdzie przez ponad 200 lat wydobywano węgiel, otrzymało drugie życie. – Przy planowaniu prac modernizacyjno-adaptacyjnych braliśmy pod uwagę przede wszystkim pierwotną funkcję tych obiektów. Dlatego np. w sali zbiornej, czyli dawnym kasynie górniczym i markowni, funkcjonuje obecnie restauracja o nazwie – jakżeby inaczej – „Prezydent”. W budynku, który nazwaliśmy po prostu „SztYGarka”, mieściły się przed wojną mieszkania sztygarów zatrudnionych w kopalni. Było to idealne miejsce na odpoczynek i rekreację po ciężkiej pracy. Teraz „SztYGarka” zaprasza do pensjonatu i „Kawiarni pod Wieżą”. W budynku znajduje się również centrum urody Dotyk SPA oraz gabinety rehabilitacyjne. W zabytkowym obiekcie dawniej kopalnianej straży pożarnej uruchomiliśmy natomiast galerię o nazwie „Straż Pożarna” – wylicza Agata Klarczyńska z chorzowskiej „SztYGarki”. To jednak jeszcze nie koniec atrakcji. Postanowiono również wykorzystać olbrzymią przestrzeń magazynu ciekłego powietrza. Stworzono więc miejsce, w którym regularnie odbywają się koncerty, wydarzenia

a bytków techniki

Foto Siemianowickie Centrum Kultury

Obiekty znajdujące się na Szlaku Zabytków Techniki są doskonałym przykładem na to, jak można zagospodarować tego typu miejsca, kiedy mija już czas ich przemysłowego wykorzystania. Na zdjęciu Park Tradycji w Siemianowicach Śląskich

Foto SztYGarka

Wieża wyciągowa szybu „Prezydent” służy jako punkt widokowy, z którego można podziwiać panoramę miasta

kulturalne i teatralne oraz imprezy towarzyskie, czyli klub „Tlenownia”. W tym roku już po raz ósmy zagości w nim Chorzowski Teatr Ogrodowy.

Kompleks „SztYGarka” jest więc niewątpliwie miejscem, które doskonale łączy przemysłową historię obiektu oraz funkcje rozrywkowe i kulturalne. Industrialny charakter tego miejsca tworzy niezwykle i wyjątkowy klimat. – Staramy się, aby każde nowe zamierzenie było kolejnym uzupełnieniem motta, które jest zawsze z nami: „Budzimy dobrego ducha kopalni” – podsumowuje Agata Klarczyńska.

Stara elektrownia nowoczesnym centrum sztuki

Ten sam klimat wyczuwalny jest na każdym kroku w Galerii Sztuki Współczesnej „Elektrownia” w Czeladzi, która powstała w zabytkowych murach dawnej kopalni węgla kamiennego „Saturn”, funkcjonującej już od połowy XIX wieku.

Kopalnia zakończyła wydobycie w 1996 roku. Pozostało po niej kilka obiektów, spośród których najlepiej zachowany okazał się budynek po dawnej elektrowni. Władze miasta postanowiły więc go wykorzystać i zaadaptować jako galerię sztuki. Pieniądze na rewitalizację pozyskały ze środków Unii Europejskiej. – Miasto zyskało obiekt na

W chorzowskiej „Sztęgarcie” wykorzystano olbrzymią przestrzeń magazynu ciekłego powietrza i stworzono w tym miejscu klub muzyczny „Tlenownia”

Foto Sztęgarka

światowym poziomie, zachowując jednocześnie unikatowy zabytek postindustrialny. Niepowtarzalny klimat tego miejsca przyciąga wiele osób – starszych, by przypomnieć sobie czasy górnictwa w Czeladzi, a młodych, by poznać historię elektrowni i kopalni – podkreśla Wioleta Walaszek z Zakładu Budynków Komunalnych, który sprawuje pieczę nad galerią.

Tym samym „Elektrownia” stała się więc centrum życia kulturalnego mieszkańców Czeladzi.

Zrewitalizowany budynek został podzielony na kilka sal – główną, spełniającą funkcję wystawienniczą, salę konferencyjną i multimedialną, a także warsztatową. W galerii już od 2005 roku można oglądać prace wielu młodych artystów – wystawy malarstwa, rzeźby, grafiki czy fotografii. Ze względu na dużą przestrzeń industrialne wnętrza często jest również wykorzystywane jako miejsce wielu wydarzeń kulturalnych, jak wernisaże, spektakle teatralne czy koncerty.

Budynek elektrowni został wybudowany na początku XX wieku, projekt architektoniczny stworzył wybitny architekt Józef Pius Dziekoński. Znaczący architekt zachwyca przede wszystkim jego wieża nawiązująca do architektury gotyckiej. Miejsce to posiada również wysoką wartość historyczną. – W galerii mieści się sala główna, gdzie zwiedzający mogą obejrzeć unikatowe w skali europejskiej, datowane na początek XX wieku urządzenia po byłej elektrowni: generator „Wanda” z 1903 r., kompresor, gigantyczne przetwornice, pulpit sterowniczy z urządzeniami pomiarowymi oraz okazałą ośmiotonową suwnicę – opowiada Wioleta Walaszek.

Warto więc odwiedzić to szczególne miejsce nie tylko podczas wydarzeń kulturalnych, ale również, aby podziwiać zachowane zabytki i zapoznać się z ponad stuletnią przemysłową historią tego miejsca. To właśnie ze względu na swoją ogromną wartość historyczną obiekt stał się częścią Szlaku Zabytków Techniki Województwa Śląskiego w 2010 roku.

Trochę historii, trochę kultury...

Podobną rolę spełnia również Park Tradycji znajdujący się w Siemianowicach Śląskich, który tak jak poprzednie zabytki również powstał w historycznych murach kopalni węgla kamiennego. Pod koniec XIX wieku rozpoczęła tam wydobycie kopalnia „Max”, którą pół wieku później przemianowano na kopalnię „Michał”. Została ona zlikwidowana w 1989 roku. Postanowiono jednak wykorzystać pozostały po niej bu-

dynek dawnej maszynowni, zarówno jako atrakcję turystyczną, jak i doskonale miejsce do organizacji wydarzeń kulturalnych. – Stworzenie Parku Tradycji odbyło się z inicjatywy władz miasta. Trzeba jednak zauważyć, że nurt, zgodnie z którym należy zachowywać w jak największej części dziedzictwo swego regionu, jest we współczesnej Europie bardzo rozpowszechniony. Siemianowice Śląskie wpisały się w ten nurt i na pozytywne efekty nie trzeba było długo czekać – podkreśla Monika Pojda-Dziekońska z Siemianowickiego Centrum Kultury.

Znakiem rozpoznawczym Parku Tradycji jest mierząca 56 metrów wieża wyciągowa szybu „Krystyn”. Na miejscu turyści mogą podziwiać m.in. pochodzącą z 1905 roku maszynę parową wyciągową oraz wystawę dawnych lamp górniczych. Jednak największą atrakcją dla zainteresowanych przemysłową historią tego miejsca jest zaaranżowany w podziemiach chodnik górniczy, gdzie można poczuć klimat dawnej kopalni dzięki niezwykle nowatorskim rozwiązaniom. – O historii Śląska oraz kopalni opowiada wirtualny górnik, a prezentacja interaktywna, reagująca na ruch zwiedzających, pozwala im poznać zarówno dawne – przemysłowe – Siemianowice, jak i obecne oblicze miasta – czytamy na stronie internetowej obiektu.

Foto Galeria Szyb Wilson

Galeria Szyb Wilson posiada ponad 2500 m kw. powierzchni wystawienniczej, co czyni ją jedną z największych galerii w Europie Środkowej

Obecnie w budynku pełniącym niegdyś funkcję maszynowni znajduje się sala widowiskowo-konferencyjna, która może pomieścić 160 osób. Regularnie organizowane są w nich koncerty, spektakle, projekcje filmowe, konferencje i inne wydarzenia o charakterze kulturalnym. Poza tym na terenie Parku Tradycji można również skosztować śląskich przysmaków, znajduje się tam bowiem karczma serwująca tradycyjne śląskie dania.

Jest to więc miejsce zarówno dla amatorów industrialnych zabytków, jak i miłośników kultury i sztuki, a także smakoszy.

Ponad stuletni budynek, w którym mieści się galeria „Elektrownia” w Czeladzi, został zaprojektowany przez wybitnego architekta Józefa Piusa Dziekońskiego

Foto zasoby ZBK

Spuścizna Zillmannów podbija Europę

Jednak najbardziej znaną galerią sztuki znajdującą się w industrialnych wnętrzach obiektów będących częścią Szlaku Zabytków Techniki jest bez wątpienia katowicka Galeria Szyb Wilson. Ponad 2500 metrów kwadratowych powierzchni wystawienniczej zapewniło jej miano jednej z największych galerii w Europie Środkowej. Powstała ona na terenie kopalni węgla kamiennego „Giesche”, przemianowanej po II wojnie światowej na kopalnię „Wieczorek”. Co ciekawe, szyb „Wilson” zaprojektowali Emil i Georg Zillmannowie, którzy ukształtowali industrialny krajobraz Górnego Śląska. To właśnie oni są autorami projektów architektonicznych m.in. unikatowych osiedli górniczych Giszowca i Nikiszowca, a także budynków huty cynku Uthemanna w Szopienicach, kopalni „Rozbark” w Bytomiu oraz kopalni „Gliwice”. Galeria działa od 2000 roku. Przebywając pośród wielu dzieł sztuki wystawianych tam na co dzień, wyraźnie czuje się industrialny klimat obiektu. – „To, co zabrał przemysł, kultura musi odzyskać” – takim hasłem okrzyknięty został podstawowy cel założenia galerii sztuki współczesnej w szybie pokopalnianym. Już od ponad dziesięciu lat symbol ciężkiej pracy, trudu i przyziemności przenika się ze światem kultury, piękna i duchowości. Ta harmonia między obszarem kulturowym i gospodarką utrzymuje się również dzięki biurom nowoczesnych firm schowanym między eksponatami. Oscylowanie między sacrum i profanum podkreśla osobliwy charakter szybu „Wilson” – informuje na stronie internetowej zespół galerii.

Przez czternaście lat funkcjonowania Galerii Szyb Wilson wielbiciele sztuki współczesnej mogli podziwiać mnóstwo dzieł tworzonych przez młodych artystów, m.in. członków znanej dzięki filmowi „Angelus” w reżyserii Lecha Majewskiego Grupy Janowskiej, która skupia nieprofesjonalnych pasjonatów malarstwa – górników.

Tak jak wcześniej opisane zabytki techniki, Galeria Szyb Wilson również słynie z odbywających się w niej regularnie imprez kulturalnych. Olbrzymia powierzchnia obiektu jest doskonałym miejscem do organizacji m.in.

koncertów, pokazów filmowych czy festiwali, jak np. Międzynarodowy Festiwal Sztuki Naiwnej, którego już siódma edycja rozpoczęła się w połowie czerwca. Jak podkreśla zespół galerii, niesamowita atmosfera panująca w tym miejscu sprawia, iż jest ono często wybierane do realizacji zdjęć filmowych, teledysków, artystycznych sesji zdjęciowych, a nawet pokazów mody.

Wypoczywać, zwiedzać, ukulturalniać się!

Historyczne obiekty przemysłowe znajdujące się na Szlaku Zabytków Techniki są doskonałym przykładem na to, jak można wykorzystać tego typu miejsca, kiedy mijają już czas ich świetności. Wystarczy mieć na nie dobry pomysł. Zrewitalizowane i zaadaptowane jako centra kultury i sztuki zyskują tym samym drugie życie. Wciąż wyczuwalna, a także – co warto podkreślić – pielęgnowana industrialna historia tych miejsc nadaje im niezwykle wyjątkowy klimat.

Rewitalizacja obiektów przemysłowych od kilku lat w Polsce zyskuje na popularności, ale w żadnym innym województwie nie ma ich aż tylu, co u nas. Przemysłowe tradycje to coś, co nas absolutnie wyróżnia na tle innych regionów, a dzięki Szlakowi Zabytków Techniki jest jasne, że jak turystyka industrialna, to tylko na Śląsku. Najlepszym przykładem na to jest odbywająca się co roku przed wakacjami Industriada, czyli jeden z największych w Europie festiwali prezentujących dziedzictwo przemysłowe, który za każdym razem przyciąga tłumy poszukiwaczy rozrywki. W tym roku również nie zawiedli. Na miłośników turystyki industrialnej w sobotnie popołudnie, 14 czerwca, czekały 43 zabytki techniki – nie tylko te znajdujące się na szlaku – a tam ponad 300 atrakcji! Koncerty, pokazy interaktywne i naukowe, przejażdżki drezyną, nocne zwiedzanie, warsztaty, a nawet plaża w środku miasta – to tylko namiastka tego, co w tym roku czekało na uczestników Industriady. Organizatorzy z roku na rok zaskakują coraz to oryginalniejszymi pomysłami. A wszystko po to, aby przybliżyć mieszkańcom województwa śląskiego i nie tylko dziedzictwo naszego regionu. Warto więc się z nim zapoznać i z niego korzystać, dobrze się przy tym bawiąc.

Energia, która promieniuje

Wywiad z reżyserem filmowym i teatralnym, pisarzem i malarzem Lechem Majewskim

Wiedząc, jak często i intensywnie Pan podróżuje, chciałbym się spytać, gdzie czuje się Pan najbardziej w sobie?

Oczywiście w Katowicach, a konkretnie – w tym mieszkaniu, w którym przyszedłem na świat. To moje centralne miejsce w świecie. Mimo że kręciłem się po różnych szerokościach geograficznych i mieszkalem w różnych krajach i miastach: w Paryżu, Berlinie, Londynie, Wenecji, Wilnie, Rio de Janeiro, Nowym Jorku czy Los Angeles, to Katowice są miejscem, do którego zawsze wracam. To moja mała ojczyzna. Tu zawsze się regeneruję. Zresztą nie tylko ja. Henryk Mikołaj Górecki opowiadał mi kiedyś, że otrzymał zamówienie na kompozycję dla nowojorskiego baletu. Pojechał do Nowego Jorku, zamieszkał w luksusowym hotelu Plaza na Manhattanie. W jego apartamencie zainstalowano fortepian Steinwaya, codziennie chodził na spacer do Central Parku. – „I wie pan – powiedział – nie napisałem tam ani jednej nuty; a po paru tygodniach wróciłem do Katowic, usiadłem przy biurku i od razu napisałem cały balet”.

Zasugerowałem wówczas Góreckiemu, że dzieje się tak dzięki ogromnej energii, jaka jest tu zgromadzona pod naszymi stopami. Przecież my tu mieszkamy na węglu. A cóż to jest węgiel? To przecież ogromna kondensacja energii słonecznej, zmagazynowana w pradawnych drzewach, zmiażdżonych i sprasowanych w czarne pokłady, które nazywam „negatywem słońca”. Skoro więc pod nami znajdują się tak ogromne pokłady energii, to siłą rzeczy muszą one w jakiś sposób na nas promieniować...

Ja również, gdy mam do pisania coś ważnego, lubię przyjechać do Katowic i zaszyć się w rodzinnym mieszkaniu.

Czy również w Katowicach rozpoczęła się Pana przygoda z kinem?

Oczywiście! A zaczęła się od zwyczajnego chodzenia do kina. Najpierw było kino Elektron przy ul. Sokolskiej, potem wybudowano po sąsiedzku kino Kosmos, przy ul. 3 Maja było też kino Młoda Gwardia,

przy ul. Matejki kino Zorza, a na rogu Matejki i placu Wolności, gdzie teraz jest Pałac Ślubów, było kino Przyjaźń. A ponieważ w podstawówce i szkole średniej nie znosiłem fizyki, chemii i matematyki (kierunki, które teraz uwielbiam), często chodziłem na wagar. W jedenastej klasie wyrzucono mnie zresztą z dobrego liceum właśnie za oceny z tych przedmiotów, a także z rosyjskiego i zachowania. No i na wagar chodziłem właśnie do kina. I pamiętam do dziś te niesamowite przeżycia, jakich doznawałem w kinie, oglądając fil-

Copyright Lech Majewski

my Passoliniego, Malle'a czy Felliniego. Pamiętam, że wychodząc z kina po tych filmach, czułem się jak pijany, jakbym otrzymał jakąś dawkę narkotyku. Zupełnie inaczej postrzegałem świat. Tak to się zaczęło.

Skąd wzięła się ta Pana niechęć do przedmiotów ścisłych?

Stąd, że ciągle kazano mi wkuwać coś, czego kompletnie nie rozumiałem. Ale życie lubi paradoksy. Wiele lat później byłem wykładowcą na uniwersytecie w Yale, na którym wówczas wykladało osiemnastu noblistów. Moje wykłady dotyczyły analizy filmowej i scenariopisarstwa. Kiedyś założyłem się z innym wykładowcą o jakiś wynik sportowy i przegrałem. A ten, który przegrał, miał zrobić coś, czego nienawidzi. W moim przypadku było to oczywiście pójście na wykład z matematyki. Ale gdy już dotarłem na zajęcia, wykład był prowadzony przez pewnego profesora, który był laureatem medalu Fieldsa w matematyce. A właśnie tego dnia opowiadał o zbiorach Cantora, o zbiorach nieskończonych. Opowiadał o nich tak prostym i komunikatywnym językiem, jakby mówił do dzieci. Zresztą wszyscy profesorowie, których miałem okazję słuchać w Yale, mówili niezwykle prosto i zrozumiale. Wykład, do którego byłem przecież strasznie uprzedzony, całkowicie mnie porwał. W pewnym momencie profesor ten przeprowadził pewną zabawę, w której studenci musieli napisać na tablicy przy pomocy nie więcej niż czternastu znaków największą możliwie liczbę. Pojawiły się więc różne propozycje i została wy-

brana jakaś olbrzymia liczba. I wtedy ten profesor powiedział: „Dobrze, a teraz wyobraźcie sobie, że ta liczba, która jest absolutnie niewyobrażalna dla nas, jest jedną z najmniejszych liczb dla matematyki”.

Czyli ostatecznie nauki ścisłe Pan polubił...

Dla mnie ten wykład był jak eksplozja, ponieważ wtedy zdałem sobie sprawę z potęgi matematyki, która przecież jako byt materialny nie istnieje. Zdziwiająca sprawą są choćby równania matematyczne, w których na przykład gigantyczne konstrukcje po jednej stronie znaku równości od-

powiadają jedyne po drugiej stronie tych dwóch poziomych kresek. W odróżnieniu od literatury, która poddaje się nieskończeniu wielu możliwościom interpretacji, matematyka jest językiem doskonałym. Właśnie dlatego Pitagoras nieprzypadkowo nazwał matematykę językiem Boga. Jest ona bytem idealnym, platońskim. Jest czymś zupełnie niezwykłym, że matematyka nie zna granic, bo już sama idea nieskończoności zakłada brak jakichkolwiek granic. Natomiast fizyka jest nauką o ograniczeniach. Fizyka bardzo zawęża kwestię matematyczną do rzeczy sprawdzalnych w naszym fizycznym świecie. Ale ta fizyczność świata, tego, co się w nim wydarza, jest nieustannym cudem balansu energii i masy, grawitacji i pędu. Dzięki niej mogę zrozumieć, jakim schizofrenicznym cudem jest np. natura światła czy budowa atomowa i na jakiej zasadzie działają siły, które utrzymują materię tam gdzie występuje. I właśnie te moje doświadczenia z Uniwersytetu Yale doprowadziły do tego, że stałem się absolutnym entuzjastą nauki.

Mimo fascynacji nauką pozostał Pan jednak człowiekiem sztuki – kina, literatury, malarstwa...

Gdy na Uniwersytecie w Yale zacząłem się interesować matematyką, fascynacja ta przeszła na fizykę, chemię, biologię itd. A poza tym zacząłem pisać książki, w których bohaterami są naukowcy. Bohaterką powieści „Metafizyka”, która stała się kanwą filmu „Ogród rozkoszy ziemskiej”, jest kobieta, która pisze doktorat na temat obrazu Hieronima Boscha o tym samym tytule. Jej partnerem jest inżynier piszący doktorat z zastosowania złotej proporcji w budowie okrętów, czyli człowiek nauki. Doprowadza to do zderzenia dwóch postaw – kobieta interpretuje znaczenie obrazu symbolicznie, mężczyzna odczytuje go za pomocą praw nauki, fizyki.

Z kolei moja książka „Hipnotyzer”, napisana w duchu literatury spod znaku „Pamiętnika znalezionego w Saragossie”, opowiada historię współczesnego naukowca, astrofizyka z Uniwersytetu Yale, który zostaje sprowadzony siłą hipnozy do pewnego pałacu przy Canale Grande w Wenecji. Znajdują się tam także inni naukowcy – matematyk, chemik, biochemik, którzy zostali sprowadzeni przez hipnotyzera, by edukować bohatera tej powieści, 11-letniego chłopca, zwanego Błękitnym Chłopcem. Nie uczą go jednak formułek, ale właśnie opowiadają o cudowności świata. Problemem w edukacji jest, według mnie, uczenie się wielu formułek na pamięć bez zrozumienia ich natury.

„Młyn i Krzyż”. Copyright Lech Majewski

„Młyn i krzyż”. Copyright Lech Majewski

Opowiadał Pan o miłości do kina, która się zrodziła tutaj w Katowicach, a dziś to Pan jest jednym z najbardziej znanych przedstawicieli kina śląskiego. Czy jednak coś takiego, jak kino śląskie, według Pana, w ogóle istnieje? Jeżeli tak, to czym jest dla Pana?

Trudne pytanie, na które nie mogę jednoznacznie odpowiedzieć. Niewątpliwie śląskie filmy realizował Kutz w złotym okresie swojej twórczości – ponieważ „Sól ziemi czarnej”, „Perła w koronie”, i „Śmierć jak kromka chleba” to są immanentnie śląskie filmy. Podobnie zresztą tak jak mój „Angelus”, który jest poniekąd opowieścią o moim dzieciństwie. Pamiętam, jak pokazywałem „Angelusa” w Teatrze Witkacego w Zakopanem. Po obejrzeniu go podszedł do mnie pewien góral i powiedział: „Dobrze by było, żeby i u nas takie filmy robili,

a nie tylko ta cepelia i cepelia, bo przecież tylko Podhale i Śląsk są oryginalne...”. Myślę, że coś w tym jest, ponieważ rzeczywiście Śląsk, podobnie jak i Podhale, ma swoją architekturę, swoją muzykę, a przede wszystkim swój język. Zresztą gdy „Angelus” wchodził na ekrany kin, pojawił się pomysł, żeby w filmie umieścić podpisy, tak by ludzie nie znający śląskiej gwary mogli zrozumieć, o co chodzi w dialogowanych scenach.

Jak się Panu realizuje filmy na Śląsku?

To mój świat. Pamiętam dobrze wiele scen z dzieciństwa: babcie z zapaskami, furmanki na ulicach, konne karawany w konduktach pogrzebów. Zresztą kiedyś pogrzeby były wydarzeniem. Umieranie było celebrowane. Ulicami szły uroczyste kondukt z przeszklonymi karetami, kobiety mdlały. Teraz to wszystko odbywa się pośpiesznie, a ze zmarłymi nikt nie chce mieć do czynienia. Obrazy z dzieciństwa utkwiły mi w pamięci jako świat bardzo kolorowy, dlatego właśnie „Angelus” jest taki barwny. Natomiast okres liceum zapamiętałem

w barwach czarno-białych. Stąd „Wojaczka” zrealizowałem jako film czarno-biały, bo w tamtym okresie, gdy fascynowałem się twórczością Wojaczka, widziałem świat w tych właśnie barwach.

Ostatnio zrobiłem film, który całkowicie dzieje się w Katowicach, pt. „ONIRICA – psie pole”. Osoby, które oglądały ten film we Włoszech, mówiły: „Boże, jakie to piękne miasto!”, co jest trochę zabawne, ponieważ kręciłem go głównie w nocy, a to dlatego, że noc stwarza możliwość innego, ciekawszego komponowania kadrów.

Kiedy będziemy mogli ten film zobaczyć w Polsce?

Na razie film pokazywany jest we Włoszech i w Anglii, a w Polsce jeszcze nie znalazł dystrybutora.

Podobno nie lubi Pan sztuki współczesnej.

Nie całej, ale w większości tak.

Z drugiej strony jednak zainteresowali Pana tacy współcześni artyści, jak prymitywiści z Grupy Janowskiej. Czy jest jakieś połączenie między fascynacją Grupą Janowską, a fascynacją Brueglem?

Wbrew pozorom jest podobieństwo. Chociażby w poczuciu misyjności. Obrazy Bruegla są przede wszystkim traktatami filozoficznymi. Gibson, z którym napisałem scenariusz do filmu na podstawie jego eseju, napisał 230-stronicową książkę jako analizę pojedynczego obrazu Bruegla. I jest to 230 stron bez żadnego zbędnego zdania. Ale gdy zapytałem go o jednego ze słynnych XX-wiecznych malarzy, zresztą jednego z jego ulubionych, Pabla Picassa, ile mógłby napisać stron na temat jakiegoś jego dzieła, odpowiedział, że już ma taki esej i wyszło mu stron 14... To najkrócej opisuje stan współczesnej sztuki, która przestała mieć misję, by cokolwiek znaczyć. A obecnie jest, niestety, głównie rozgrywką finansową. Zobaczyłem to na własne oczy, mieszkając i pracując w Nowym Jorku. Tam można rzeczywiście wykreować nazwiska, którymi później się obraca jak towarem, wychodząc na tym znacznie lepiej, niż na handlu złotem. Widziałem rzeczywiście, jak przy pomocy pewnych zabiegów marketingowych kreowana była naprawdę śmieciowa sztuka. Ile można stać na przykład przed obrazem Warhola? Minutę, dwie? I co można w nim zobaczyć? Pustkę, od

Foto Marek Bielecki

Lech Majewski, reżyser filmowy i teatralny, pisarz, poeta, malarz. Członek Gildii Reżyserów Amerykańskich i Europejskiej Akademii Filmowej. Pochodzi z Katowic. Początkowo studiował malarstwo w Akademii Sztuk Pięknych, by w 1973 roku rozpocząć studia na Wydziale Reżyserii PWSFTViT w Łodzi, które ukończył w 1977 roku. Twórca takich filmów, jak: „Wojaczek”, „Angelus”, „Ogród rozkoszy ziemskich”, „Młyn i krzyż”. Reżyser licznych spektakli teatralnych, autor książek, tomików poezji i scenariuszy filmowych.

której człowiek się odbija jak od ściany. A ludzie stoją przed Brueglem godzinami. Dlaczego? Dlatego, że tam jest zawarty cały świat, w tym obrazie dzieją się niebywałe rzeczy, jeśli człowiek pozwoli się w ten świat wciągnąć.

Pan poświęcił jednemu obrazowi aż trzy lata... Czy fascynacja twórczością Bruegla zrodziła się dopiero po lekturze eseju Gibsona?

Jestem zafascynowany Brueglem od czasów, gdy byłem nastolatkiem. Tu wyjaśnienie: mój wujek został ranny podczas II wojny światowej we Włoszech, gdzie już pozostał. Został wykładowcą historii kompozycji w konserwatorium w Wenecji. W czasie wakacji podróżował, a jego akademickie mieszkanie w Wenecji stało puste. Zapraszał więc mnie na wakacje, bym skorzystał z wolnego mieszkania. A ponieważ do Wenecji jeździłem pociągiem z Katowic przez Wiedeń, na granicy służby państwowe przeszukiwały cały pociąg, szukając kontrabandy, więc do Wiednia zawsze przyjeżdżałem za późno na bezpośrednie połączenie. Musiałem czekać na nocny pociąg. Miałem zatem do dyspozycji cały dzień, który spędzałem

w Kunsthistorisches Museum. A w nim najwięcej czasu poświęcałem sali dziesiątej, gdzie jest zbiór arcydzieł Bruegla. Za każdym razem była to uczta, mogąc być z tymi obrazami przez długie godziny. Gdy więc po latach miałem szansę wrócić do tej fascynacji, która nigdy nie wygasła, podjąłem się tej pracy natychmiast. Człowiek powinien przecież robić to, co kocha.

Rozmawiał Paweł Doś

Dziękuję panu Lechowi Majewskiemu za udostępnienie fotosów filmowych.

Prezentacja rektorskiej książki

W Klubie Pracowników Politechniki Śląskiej 10 czerwca odbył się koncert połączony z prezentacją książki pt. „Ty górnicza żmijo!” autorstwa prof. Andrzeja Karbownika.

Paweł Doś

Z koncertem wystąpił Juliusz Ursyn-Niemcewicz, tenor Opery Śląskiej w Bytomiu, który wykonał wiązaną pieśń i arii operowych. Po jego występie odbyła się wspomniana prezentacja książki będącej zapisem wydarzeń związanych z procesem restrukturyzacji górnictwa w Polsce. Ma ona formę wywiadu-rzeki a dotyczy wydarzeń z lat 1991-2001, w które jej autor był czynnie zaangażowany. Obecny rektor Politechniki Śląskiej był bowiem prezesem Państwowej Agencji Górnictwa Węgla Kamiennego oraz Państwowej Agencji Restrukturyzacji Górnictwa Węgla Kamiennego, a następnie wiceministrem gospodarki w rządzie prof. Jerzego Buzka. Jako współautor reformy górnictwa węgla kamiennego w Polsce prof. Andrzej Karbownik opowiada w książce o przebiegu tego procesu właśnie przez pryzmat swojego w nim udziału. – Pomysł napisania tej książki nosiłem od dłuższego czasu. Chciałem opisać te epizody reformy górnictwa, w których brałem udział osobiście. Chciałem także oddać sprawiedliwość i napisać ciepło o wielu osobach, z którymi miałem okazję wówczas pracować, a bez których – jestem o tym głęboko przekonany – przedsięwzięcie to by się nie udało – mówił rektor.

W spotkaniu w Klubie Pracowników Politechniki Śląskiej uczestniczył również dr inż. Janusz Steinhoff, wicepre-

mier i minister gospodarki w rządzie AWS Jerzego Buzka, pod którego nadzorem wdrażano reformę. – Była to najtrudniejsza z polskich reform po 1989 roku. I jednocześnie najszybsza na świecie reforma branży górniczej. Przeprowadziliśmy ją dwukrotnie szybciej niż Margaret Thatcher w Wielkiej Brytanii – mówił wicepremier. – Co ciekawe, w te niezwykle pozytywne przemiany w polskim górnictwie, które stanowi przecież bardzo ważną część naszej gospodarki, oprócz prof. Andrzeja Karbownika zaangażowało się również wiele innych osób związanych z Politechniką Śląską – dodał Janusz Steinhoff.

Podczas spotkania nie mogło zabraknąć wytłumaczenia, co oznacza tytułowa „górnicza żmija”. – W tytule książki wykorzystałem epizod z 1995 roku, kiedy to działacze ze związku „Sierpień 80” przez dwa tygodnie piketowali przed budynkiem Państwowej Agencji Węgla Kamiennego, w której byłem wówczas prezesem zarządu. Chodzili wokół gmachu, wołając co chwilę: „Karbownik, ty górnicza żmijo!”. Tym sposobem po dziewiętnastu latach twórcza działalność Związku Zawodowego „Sierpień 80” została przez nas doceniona – wyjaśniał żartobliwie rektor.

Licząca blisko 400 stron książka została wydana przez Wydawnictwo Górnicze z Katowic.

Foto M. Szum

W spotkaniu uczestniczył dr inż. Janusz Steinhoff, b. wicepremier i minister gospodarki

Okładka książki

Egzemplarze książki podpisywał po spotkaniu jej autor prof. Andrzej Karbownik

Debiut Bytla i lepszy wynik MuSHELLki

W tegorocznej edycji Shell Eco-marathon studenci Politechniki Śląskiej osiągnęli to, co zaplanowali. Startująca w wyścigu MuSHELLka poprawiła zeszłoroczny wynik, a nowy pojazd o nazwie Bytla zadebiutował w kategorii urban concept battery electric.

Agnieszka Moszczyńska

Jubileuszowa 30. już edycja Shell Eco-marathon odbyła się w Rotterdamie między 15 a 18 maja. Po miesiącach przygotowań w szranki stanęło blisko dwieście zespołów z 27 krajów. Jak przyznają uczestnicy konkursu, tegoroczna poprzedzająca wyścig inspekcja techniczna była bardzo rygorystyczna. Zaledwie na tym etapie odpadła prawie 1/3 drużyn. Na szczęście oba bolidy skonstruowane przez studentów Politechniki Śląskiej, zrzeszonych w Studenckim Kole Naukowym Modelowania Konstrukcji Maszyn, pomyślnie przeszły testy. – Tym razem zupełnie inaczej podeszliśmy do realizacji projektu – tłumaczy prof. Wojciech Skarka, opiekun naukowy SKN MKM. – Postawiliśmy na samodzielność członków koła, organizując ich w zespoły kierowane bezpośrednio przez studentów doświadczonych w poprzednich edycjach, które zajmowały się poszczególnymi układami. Taka organizacja stawia przed studentami nowe wyzwania oraz nakłada olbrzymią odpowiedzialność na cały zespół. Jestem bardzo zadowolony z wyniku takiego podziału prac i realizacji powierzonych zadań – studenci podjęli nowe zobowiązania i wykonali je, co prawda na ostatnią chwilę, ale skutecznie – puentuje ze swadą prof. Skarka. Ostatecznie politechniczna ekipa wykazała się jednak dużą pomysłowością i po raz kolejny udowodniła, że kreatywne myślenie nie jest jej obce. – Zastępcze poszycie Bytla powstało w zaledwie dwa tygodnie, a całość została złożona dopiero w Rotterdamie i to w niecałe dwa dni – wyznaje zaangażowana w promocję projektu mgr inż. Małgorzata Otrębska z Instytutu Podstaw Konstrukcji Maszyn Politechniki Śląskiej.

in shaping the future of innovation.

ner with our partners, we aim
olutions for a changing world.

Foto K. Cichoński

Martyna Gołaszewska za kierownicą MuSHELLki

– Finalnie, stworzona ze zużytych gazet grafika pojazdu cieszyła się ogromnym zainteresowaniem zarówno publiczności, jak i innych uczestników konkursu. Inauguracyjny przejazd debiutującego w kategorii urban concept battery electric Bytla również nie był pozbawiony niespodzianek. – W trakcie przejazdu odbywającego się na torze testowym w środę 14 maja złapaliśmy gumę w tylnym kole – relacjonują członkowie zespołu Smart Power. – Stanowiło to o tyle poważne utrudnienie, że to właśnie w tylne koła wmontowane są silniki. Trzeba więc było wszystko rozmontować i odłączyć całą elektronikę. Sytuację uratował niespodziewany prezent od organizatorów, którzy podarowali nam całkowicie nową oponę.

Ekipa Smart Power

Foto K. Cichonński

Foto K. Grylewicz

Stworzone ze zużytych gazet poszycie Bytla cieszyło się dużym zainteresowaniem

Politechniczny Bytel ukończył rywalizację w jednej z dwóch konkursowych kategorii – „UrbanConcept” – z wynikiem 59 km/kWh. Tym samym ustanowił nowy rekord Polski. – Nowy pojazd startujący w klasie miejskiej to bardzo złożony projekt – podkreśla opiekun SKN MKM. – Realizacja przedsięwzięcia, podobnie jak wykonanie prototypu i jego badania przeprowadzone zaledwie w kilka miesięcy, to zatem spory sukces całego zespołu.

Sukcesem również pochwalić się może startująca w kategorii prototypów MuSHELLka, która pobiła dotychczasowy rekord kraju, poprawiając wcześniejszy rezultat z 454,5 km przejechanych na 1 kWh na 487 km.

Przypomnijmy, Shell Eco-marathon to jeden z najbardziej innowacyjnych i prestiżowych konkursów studenckich odbywający się co roku w Europie, Ameryce i Azji. Zespoły z uczelni i szkół średnich z całego świata samodzielnie projektują, budują i testują pojazdy najbardziej wydajne pod względem energetycznym. Zwycięża ta drużyna, która pokona najdłuższy dystans na ekwiwalencie jednego litra paliwa. – Zmagania studenckich zespołów na Shell Eco-marathon to zawsze wyjątkowe przeżycie – mówi Agata Hinc, rzecznik prasowy Shell Polska. – Jako Shell Polska jesteśmy dumni z naszych przedstawicieli i kibicujemy im zarówno w momencie rozwijania autorskich technologii, jak i w momencie startu. To niezwykle inspirujące móc zobaczyć tych młodych inżynierów, wdrażających swoje kreatywne pomysły i wiedzę w życie. Wierzymy, że ich wysiłki stanowią istotny wkład w debatę na temat przyszłości wydajności i efektywności energetycznej, a dla nich samych będą przepustką do rozwoju i międzynarodowej kariery naukowej.

Jak deklarują członkowie zespołu Smart Power, z Rotterdamu wrócili pełni zapału do pracy, entuzjazmu i nowych pomysłów. Licząc, że kolejne stosowane przez nich innowacyjne rozwiązania zaowocują jeszcze lepszymi osiągnięciami, już dziś życzymy młodym konstruktorom powodzenia. Zapraszamy również do lektury artykułu zasiadającej za kierownicą jednego z bolidów studentki Martyny Gołaszewskiej. Jej tekst pt. „Wyścig oczami kierowcy” ukaże się w kolejnym wydaniu „Biuletynu Politechniki Śląskiej”.

Powstało laboratorium gazu niekonwencjonalnego

Pierwszy w Polsce projekt składowania dwutlenku węgla w łupkach gazonośnych będzie realizowany na Politechnice Śląskiej.

Agnieszka Moszczyńska

W prace uruchomionego na Wydziale Górnictwa i Geologii Laboratorium gazu niekonwencjonalnego i składowania CO₂ zaangażowane są jak na razie dwie osoby. Niebawem do dr. inż. Marcina Lutyńskiego i mgr. inż. Miguela Ángela Gonzáleza González dołączą naukowcy z innych renomowanych jednostek naukowych. Nie wykluczone, że efekty projektu realizowanego w ramach programu Polsko-Norweska Współpraca Badawcza będą miały istotny wpływ na bezpieczeństwo energetyczne kraju.

W Polsce bum łupkowy zaczął się stosunkowo niedawno, bo zaledwie cztery lata temu. Pierwsze wiercenie rozpoczęło się w czerwcu 2010 r. w rejonie Łebienia w województwie pomorskim. By wykonać jakiegokolwiek badania na próbkach – jeszcze w niedalekiej przeszłości – trzeba więc było korzystać z łupków pochodzących z archiwów i starych otworów badawczych. Tak właśnie robił dr inż. Marcin Lutyński, pisząc – po powrocie ze stypendium dla młodych doktorów w Delft – grant reintegracyjny o przyznanie środków unijnych na stworzenie laboratorium gazu niekonwencjonalnego i składowania CO₂ na Politechnice Śląskiej. – Będąc na postdocu w Delft University of Technology, przez dwa lata zajmowałem się, podobnie jak wcześniej w Polsce, sorpcją gazów na węglach kamiennych. Po powrocie chciałem kontynuować badania w tej dziedzinie. Wystąpiłem więc o grant, a po jego otrzymaniu podjąłem próbę zorganizowania laboratorium na macierzystej uczelni – tłumaczy Lutyński, który wcześniej zajmował się głównie podziemnym składowaniem dwutlenku węgla, ale z czasem doszedł do wniosku, że istnieje możliwość składowania CO₂ w łupkach gazonośnych. Jest to mocno ryzykowne założenie i innowacyjne podejście, tym bardziej, że do tej pory nie prowadzono żadnych badań dowodzących możliwości składowania właśnie w łupkach. – Zazwyczaj robi się to w poziomach wodonośnych bądź w węglu – wyjaśnia naukowiec.

Międzynarodowe zainteresowanie polski łupkami

Przeznaczeniem uzyskanego w ramach 7. Programu Ramowego grantu było zorganizowanie i zakup niezbędnej w Laboratorium gazu niekonwencjonalnego i składo-

Foto M. Szum

Dr inż. Marcin Lutyński (z lewej)
i mgr inż. Miguel Ángel González González

wania CO₂ aparatury. W budowie pracowni, która mieści się na Wydziale Górnictwa i Geologii, dr. inż. Marcina Lutyńskiego wspierał mgr inż. Miguel Ángel González González. Obroniona przez niego w ubiegłym roku praca dyplomowa poświęcona była niczemu innemu, jak możliwości składowania dwutlenku węgla w łupkach. Mocno zaangażowany – zarówno koncepcyjnie, jak i fizycznie – w tworzenie laboratorium student przybył do Polski w ramach programu Erasmus. Dzięki polsko-norweskiemu projektowi realizowanemu od maja m.in. na Politechnice Śląskiej istnieje szansa, że absolwentowi górnictwa i geologii uda się zrobić w Gliwicach również doktorat. – Zgodnie z założeniami grantu, w przedsięwzięcie zaangażowanych będzie kilku doktorantów z polskich uczelni biorących udział w projekcie – tłumaczy dr Marcin Lutyński. – Wykonywane przez nich badania i uzyskiwane rezultaty stanowiąc będą materiał do prac doktorskich realizowanych wspólnie z norweskim partnerem. Przedsięwzięcie wiązać się będzie zapewne z wyjazdami do Oslo, ale finalnie prace doktorskie broniące będą na polskich uczelniach zaangażowanych w projekt. Laboratorium gazu niekonwencjonalnego i składowania CO₂, jako partner projektu Shaleseq, prowadzić będzie głównie badania eksperymentalne, badając sorpcję i reaktywność łupków. W pracowni znajduje się już za-

tem stanowisko do wysokociśnieniowej sorpcji na skałach porowatych, niewielkie laboratoryjne stanowisko do symulacji intensyfikacji wydobywania gazów poprzez zatłaczanie dwutlenku węgla bądź innego medium oraz stanowisko, gdzie można symulować proces pęcznienia węgli lub łupków podczas nasycania ich gazem. – Są to niewielkie stanowiska, ale unikatowe w swojej dziedzinie – podkreśla dr Marcin Lutyński. – Aparat służący do badania sorpcji gazów na skałach porowatych, który stworzyłem, wyróżnia się tym, że ma bardzo wysokie ciśnienia pomiarowe. W Polsce są może jeszcze maksymalnie dwa podobne urządzenia, w których można operować tak wysokim, wymaganym do badania złóż łupków gazonośnych ciśnieniem.

Prestiżowe przedsięwzięcie

Projekt, w którym Politechnika Śląska występuje w roli partnera, to pierwszy w kraju tak duży grant przeznaczony na badanie polskich łupków pod kątem możliwości składowania w nich CO₂. Zgodnie z założeniami, koordynowane przez Państwowy Instytut Geologiczny przedsięwzięcie, w którym – oprócz naszej uczelni – uczestniczą Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Wrocławski oraz Uniwersytet z Oslo, potrwa trzy lata. – Aktualnie prace są w fazie początkowej – relacjonuje dr Lutyński.

– Do tej pory robiliśmy badania sorpcji wysokociśnieniowej i reaktywności. W najbliższym czasie będziemy pozyskiwać próbki z najnowszego, znajdującego się na Pomorzu otworu wierconego przez PGNiG. Docelowo będziemy się zajmować odwiertami zlokalizowanymi w pasie bałtycko-lubelsko-podlaskim.

Wynikami badań prowadzonych w Laboratorium gazu niekonwencjonalnego i składowania CO₂ najbardziej zainteresowane będą zapewne polskie firmy wiertnicze, takie jak wspomniane PGNiG, Orlen czy Lotos. – Jeśli okaże się, że nasza koncepcja jest możliwa do zrealizowania, to po wykorzystaniu gazu łupkowego w jego miejsce będziemy mogli próbować zatłoczyć dwutlenek węgla, czyli w konsekwencji zredukować jego emisję – żywi nadzieję dr Lutyński. – Nasz projekt nie jest skierowany na intensyfikację wydobywania. W ramach przedsięwzięcia chcemy skupić się przede wszystkim na składowaniu.

Shaleseq (fizykochemiczne efekty sekwestracji CO₂ w łupkach gazonośnych na Pomorzu) to pierwszy projekt dotyczący składowania dwutlenku węgla w łupkach gazonośnych w Polsce. W to unikatowe i wyjątkowo interdyscyplinarne przedsięwzięcie zaangażowani są m.in. geolodzy, petrolodzy, fizycy molekularni oraz geochemicy. Strony biorące udział w projekcie to renomowane jednostki naukowe, co dodatkowo podnosi prestiż przedsięwzięcia.

IC-SPETO po raz 37.

Już po raz 37. w dniach 21-24 maja odbyła się jedna z największych i najbardziej uznanych w Polsce konferencji poświęconych szeroko rozumianej elektrotechnice – Międzynarodowa Konferencja z Podstaw Elektrotechniki i Teorii Obwodów IC-SPETO.

Marian Pasko, Piotr Holajn, Krzysztof Sztymelski

Konferencja objęta została patronatem wielu uznanych organizacji, m.in.: Polskiej Akademii Nauk, Polskiej Sekcji IEEE oraz Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej PTETiS. Pieczę nad merytoryczną częścią konferencji sprawował komitet programowy, którego przewodniczącym jest prof. Stanisław Bolkowski, Doktor Honoris Causa Politechniki Śląskiej. Organizacją konferencji zajmował się komitet organizacyjny pod przewodnictwem prof. Mariana Pasko.

Z niewielkimi wyjątkami konferencja organizowana jest corocznie w Beskidach. W tym roku, w Ustroniu, uczestników konferencji ugościł hotel „Daniel”, z którego przepiękny widok na Czantorię i Równicę sprzy-

jał naukowym dyskusjom. Tematyka konferencji obejmowała zagadnienia teorii obwodów i sygnałów elektronicznych technologii, pola elektromagnetycznego, nowych technologii, analizy, syntezy i optymalizacji, a także informatyki. Uczestnicy przedstawiali swoje artykuły na sesjach posterowych (plakatowych), a po sugestjach recenzentów – w formie referatów.

W konferencji uczestniczyli znamienici przedstawiciele polskich i zagranicznych ośrodków naukowych. Uroczystego otwarcia konferencji dokonali: przewodniczący Sekcji Elektrotechniki PAN prof. Stanisław Bolkowski, dziekan Wydziału Elektrycznego Politechniki Śląskiej prof. Paweł Sowa, dyrektor Instytutu

Elektrotechniki i Informatyki prof. Stefan Paszek oraz prof. Marian Pasko – przewodniczący Gliwicko-Opolskiego oddziału PTETiS.

37. edycja konferencji cieszyła się dużym zainteresowaniem. Uczestniczyło w niej 80 osób, w tym zagraniczni goście z Czech i Kanady. Przedstawiono 69 artykułów, każdy recenzowany przez co najmniej dwóch recenzentów z komitetu programowego. Efekty pracy naukowców zamieszczane są w drukowanych materiałach konferencyjnych (wersja skrócona) oraz kwartalniku „Zeszyty Naukowe Elektryka”.

Jak co roku rozpoczęto od referatów monograficznych. Jednym z nich był referat wielokrotnego uczestnika naszej konferencji prof. Tadeusza Kaczorka „Analysis of Pointwise Completeness and Pointwise Generacy of Descriptor Electrical Circuits by the Use of Drazin Inverse of Matrices”. Drugi referat monograficzny „Nowe koncepcje diagnostyki nieliniowych układów analogowych” wygłosił prof. Michał Tadeusiewicz.

W kolejnych dniach autorzy przedstawiali efekty swojej pracy na sesjach posterowych i kolejnych referatach. Sesje posterowe są obecnie podstawą merytorycznej części większości konferencji naukowych. Często uznawane są przez autorów za formę prostszą i mniej stresującą, jednak jest to wrażenie złudne. Plakaty wykonywane są na bardzo wysokim poziomie graficznym, a wydłużony czas takich sesji w stosunku do sesji referatowych sprzyja długim merytorycznym dyskusjom. Podczas referatu prelegent musi najczęściej zmierzyć się z kilkoma pytaniami z sali, gdyż sesje plakatowe to stałe zainteresowa-

nie efektami pracy autorów bez presji czasu narzucanego przez przewodniczących sesji.

Organizatorzy konferencji poza sesjami naukowymi starają się umilić czas uczestnikom, organizując wycieczkę turystyczną. Wolne chwile sprzyjają bowiem nieskrępowanym dyskusjom naukowym. Tu właśnie następuje międzyuczelniana kooperacja, wymieniane są poglądy i komentowane odkrycia. A niejednokrotnie wypowiedziane swobodnie sugestie są w stanie rozwiązać poważne problemy. Pierwszego dnia konferencji, w wieczornej porze zorganizowano bankiet, a ze względu na sprzyjającą aurę pogodową, następne dni żegnano spotkaniami przy ognisku, podczas których czas umilała góralska muzyka.

Podsumowując, należy stwierdzić, że pomimo wielu trudności, najczęściej finansowych, spotykanych w ośrodkach naukowych, XXXVII IC-SPETO cieszyło się dużą popularnością. Organizatorzy mają nadzieję, że tak pozostanie w kolejnych latach, tym bardziej, że zbliżamy się do okrągłej rocznicy 40-lecia konferencji IC-SPETO. Do zobaczenia za rok!

Referat monograficzny
prof. Tadeusza Kaczorka

Referat monograficzny
prof. Michała Tadeusiewicza

Foto: Wydział Elektryczny

Otwarcie konferencji, od lewej profesorowie: B. Baron, M. Pasko, S. Bolkowski, P. Sowa, S. Paszek

Foto: Wydział Elektryczny

Współpraca z Polską Spółką Gazownictwa nawiązana

Politechnika Śląska i Polska Spółka Gazownictwa zawarły porozumienie o współpracy. Umożliwi ono prowadzenie wspólnych projektów badawczych, zorganizowanie praktyk studenckich, patronat PSG nad projektami inżynierskimi oraz pracami magisterskimi studentów Politechniki Śląskiej, jak również sporządzanie ekspertyz przez pracowników uczelni na zlecenie PSG. Umowę sygnowano 13 maja.

Katarzyna Wojewódka

Polska Spółka Gazownictwa pełni funkcję krajowego operatora systemu dystrybucyjnego, którego kluczowym zadaniem jest niezawodny i bezpieczny transport paliw gazowych siecią dystrybucyjną na terenie całego kraju bezpośrednio do odbiorców końcowych oraz sieci innych operatorów lokalnych. Spółka świadczy usługę transportu paliwa gazowego na bazie umów zawartych z przedsiębiorstwami zajmującymi się sprzedażą paliwa gazowego. PSG prowadzi swoją działalność w oparciu o 6 oddziałów zlokalizowanych w Gdańsku, Poznaniu, Warszawie, Wrocławiu, Tarnowie oraz Zabrzu.

Umowa o współpracy została podpisana przez dyrektora oddziału PSG Dariusza Jarczyka, natomiast ze strony Politechniki Śląskiej przez prof. Ryszarda Białeckiego, prorektora ds. współpracy międzynarodowej.

Przedmiotem porozumienia jest ustalenie warunków współpracy w zakresie prowadzenia wspólnych projektów badawczych i rekrutacji studentów do współpracy z udziałem PSG. Umowa przewiduje zorganizowanie przez PSG miesięcznych bezpłatnych praktyk studenckich dla najlepszych studentów Politechniki Śląskiej. W praktykach będą mogli wziąć udział studenci zainteresowani m.in. taką tematyką, jak:

- projektowanie i optymalizacja sieci dystrybucyjnych w fazie budowy i eksploatacji,
- projektowanie i optymalizacja doboru urządzeń dla sieci i stacji gazowych,
- dobór i badanie materiałów konstrukcyjnych,

- ochrona środowiska w gazownictwie i wykorzystaniu gazu,
- zarządzanie ryzykiem w eksploatacji sieci i urządzeń gazowych, w tym innowacyjne techniki monitoringu,
- technologie komunikacyjne i automatyzacja procesów,
- wykorzystanie paliw gazowych w energetyce, gospodarce komunalnej i transporcie,
- modelowanie matematyczne, symulacja i prognozowanie w eksploatacji sieci gazowych,
- wykorzystanie niekonwencjonalnych paliw gazowych (LNG, gazy przemysłowe, biogaz),
- inna tematyka, zgodna z zainteresowaniem obydwu stron.

Współpraca zakłada również objęcie patronatu PSG nad wybranymi projektami inżynierskimi oraz nad pracami dyplomowymi magisterskimi studentów naszej uczelni. Dodatkowo PSG jest zainteresowana pozyskaniem ekspertyz sporządzanych przez pracowników Politechniki Śląskiej z zakresu związanego z prowadzoną działalnością, w szczególności w obszarach takich jak: technologia sieci, materiały, statystyka matematyczna, przepływ gazu i symulacja oraz energetyka. Obydwie strony zobowiązują się również do współpracy w monitorowaniu aktualnych projektów NCBR-u i weryfikacji pod kątem możliwości wspólnego aplikowania w projektach.

„Prawdziwie wielki jest ten człowiek,
który chce się czegoś nauczyć”
Święty Jan Paweł II

Konferencja Doktorantów Wydziałów Budownictwa

W dniach 8-9 maja w Szczyrku odbyła się XIV Konferencja Naukowa Doktorantów Wydziałów Budownictwa, która zgromadziła ponad 100 osób – doktorantów oraz opiekunów naukowych z 17 różnych ośrodków naukowych.

Joanna Bzówka

W konferencji wzięli udział przedstawiciele następujących uczelni: Uniwersytetu Cassino i Południowego Lacjum we Włoszech, Uniwersytetu Technicznego w Ostrawie w Czechach, Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy, Instytutu Techniki Budowlanej, Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Politechnik: Białostockiej, Gdańskiej, Koszalińskiej, Krakowskiej, Łódzkiej, Opolskiej, Świętokrzyskiej, Warszawskiej, Wrocławskiej i Śląskiej. W ręce uczestników konferencji oddaliśmy monografię pt. „Wiedza i eksperymenty w budownictwie”, w której znalazły się referaty doktorantów po uzyskaniu pozytywnych recenzji. Każdy referat zamieszczony w monografii został wygłoszony w ramach poszczególnych sesji tematycznych:

- budownictwo ogólne (12 referatów)
- geotechnika I i II (24 referatów)
- budownictwo komunikacyjne (13 referatów)
- konstrukcje budowlane I i II (18 referatów)
- materiały budowlane (12 referatów)
- teoria konstrukcji i metody komputerowe (11 referatów)

Wykładowcą konferencji był prof. Wojciech Radomski, który przedstawił wykład pt. „Nauka w inżynierii lądowej – meandry rozwoju i relacje z praktyką”.

W czasie trwania konferencji zostały również przedstawione prezentacje dwóch firm: Tensar International S.R.O. oraz Przedsiębiorstwa Realizacyjnego INORA Sp. z o.o.

Stowarzyszenie Producentów Cementu ufundowało trzy zestawy nagród książkowych przeznaczonych dla doktorantów za interesujące referaty oraz za ciekawe prezentowanie swoich prac.

Prof. Wojciech Radomski podczas wykładu

Za wyróżniające się referaty nagrody otrzymali:

- mgr inż. Patrycja Baryła z Politechniki Łódzkiej – za referat wygłoszony w sesji II: geotechnika I pt. „Wstępna analiza wykorzystania piasku hydrofobizowanego do budowy warstwy szczelnej składowisk odpadów”, przygotowany pod kierunkiem prof. Marka Leńka,
- mgr inż. Ewa Jaromska z Politechniki Krakowskiej – za referat wygłoszony w sesji V: konstrukcje budowlane I pt. „Badania przyczepności betonu wysokiej wytrzyma-

łości do splotów sprężających”, przygotowany pod kierunkiem prof. Andrzeja Serugi,

- mgr. inż. Marek Urbański z Politechniki Warszawskiej – za referat wygłoszony w sesji VI: konstrukcje budowlane II pt.: „Badania wytrzymałościowe belek zbrojonych prętami bazaltowymi”, przygotowany pod kierunkiem prof. Andrzeja Łapko.

Dodatkowo trzy nagrody książkowe ufundował prof. Andrzej Ajdukiewicz. Otrzymali je:

- mgr inż. Maciej Ochmański z Politechniki Śląskiej – za referat wygłoszony w sesji II: geotechnika I pt. „Numerical analysis of tunnel with jet grouting

umbrella”, przygotowany pod kierunkiem prof. Joanny Bzówki oraz prof. Giuseppe Modoniego z Uniwersytetu Cassino i Południowego Lacjum we Włoszech,

- mgr inż. Agata Siemaszko z Politechniki Gdańskiej – za referat wygłoszony w sesji IV: budownictwo komunikacyjne pt. „Problemy eksploatacji zabytkowych obiektów mostowych”, przygotowany pod kierunkiem prof. Elżbiety Urbańskiej-Galewskiej,

- mgr inż. Łukasz Skowron z Politechniki Śląskiej – za referat wygłoszony w sesji VI: konstrukcje budowlane II pt. „Wybrane aspekty optymalizacji elementów konstrukcyjnych w parkingu wielopoziomowym”, przygotowany pod kierunkiem prof. Leszka Szojdy.

Ponadto za wyróżniające się referaty w poszczególnych sesjach tematycznych konferencji dyplomy otrzymali:

- budownictwo ogólne – mgr inż. arch. Martyna Wojtuszek (Politechnika Śląska),

- geotechnika: mgr inż. Anna Juzwa (Politechnika Śląska), mgr inż. Marta Kalinowska (Politechnika Śląska), mgr inż. Jan Maršálek (Uniwersytet Techniczny w Ostrawie), mgr inż. Emilia Roguska (Politechnika Warszawska), mgr inż. Agnieszka Smaga (Uniwersytet im. A. Mickiewicza), dr inż. Rose Line Spacagna (Uniwersytet Cassino i Południowego Lacjum), mgr inż. Sylwia Stępień (SGGW), mgr inż. Caterina Toraldo (Uniwersytet Cassino i Południowego Lacjum), mgr inż. Enza Vitale (Uniwersytet Cassino i Południowego Lacjum),

- budownictwo komunikacyjne: mgr inż. Azzurra Evangelisti (Uniwersytet Cassino i Południowego Lacjum), mgr inż. Sandra Tamaka (Politechnika Śląska), mgr inż. Katarzyna Warat (Politechnika Śląska)

- konstrukcje budowlane: mgr inż. Małgorzata Gordziej-Zagórowska (Politechnika Gdańska), mgr inż. Marcin Niedośla (Politechnika Warszawska), mgr inż. Michał Piątkowski (Politechnika Koszalińska),

- materiały budowlane: mgr inż. Justyna Kuterasińska (Politechnika Opolska), mgr inż. Katarzyna Synowiec (Politechnika Śląska),

Wręczenie nagród

- teoria konstrukcji i metody komputerowe: mgr inż. Karol Daszkiewicz (Politechnika Gdańska), mgr inż. Agnieszka Padewska (Politechnika Śląska).

Monografia została wydana dzięki pomocy finansowej instytucji i przedsiębiorstw wspierających rozwój naukowy młodych naukowców.

Wsparcia finansowego konferencji udzielili: Zarząd Główny Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w Warszawie, Oddział Śląski Polskiego Komitetu Geotechniki, Centrum Technologiczne BETOTECH Sp. z o.o., Dąbrowa Górnicza, Przedsiębiorstwo Realizacyjne INORA Sp. z o.o., Stowarzyszenie Producentów Cementu, Kraków, TENSAR International S.R.O., Cesky Tesin. Wszystkim, którzy nie szczędzili środków finansowych na wsparcie finansowe konferencji bardzo dziękujemy. Konferencję zorganizowali słuchacze studiów doktorskich Wydziału Budownictwa Politechniki Śląskiej. Wielomiesięczne prace komitetu organizacyjnego, w składzie: dr inż. Rafał Domagała, mgr inż. Aleksandra Belina, mgr inż. Wojciech Dziadek, mgr inż. Adam Rudzik, mgr inż. Katarzyna Synowiec, mgr inż. arch. Magda Tunkel oraz mgr inż. Katarzyna Warat, doprowadziły do wydania obszernego tomu monografii, jak też przygotowania obrad konferencji. Za podjęcie się tego trudu składam organizatorom serdeczne podziękowania. Zapraszam na kolejną konferencję, która odbędzie się w Szczyrku w dniach 7-8 maja 2015 roku. Mam nadzieję, że towarzyszyć jej będzie równie miła i życzliwa atmosfera, sprzyjająca zarówno zdobywaniu wiedzy, jak i nawiązywaniu nowych kontaktów naukowych. A to wszystko po to, aby publikacja w monografii oraz wystąpienie na konferencji stanowiły zachętę do prowadzenia dalszych badań i analiz, podejmowania na nowo trudu w rozwiązywaniu nowych zagadnień oraz – co nie jest bez znaczenia – do cierpliwej i wytrwałej pracy nad sobą, bo – jak zachęcał św. Jan Paweł II – „musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od was nie wymagali”.

Dziś nauka – jutro zawód. Wsparcie dla ewaluacji w edukacji

Konferencja podsumowująca projekt „Dziś nauka – jutro zawód” odbyła się 10 czerwca w Zabrze.

Aleksandra Kuzior

Głównym celem projektu, realizowanego przez Gimnazjum nr 20 im. Himalaiistów Polskich w Zabrzu we współpracy z firmą „Pro Publico” z Krakowa, było podniesienie wyników egzaminów zewnętrznych poprzez zapewnienie uczniom kompleksowego wsparcia edukacyjnego z przedmiotów objętych egzaminem gimnazjalnym. W ramach projektu uczestnicy mogli ponadto wziąć udział w profesjonalnych treningach z metod efektywnego uczenia się oraz korzystać z zakupionych materiałów i pomocy dydaktycznych (książek, map, interaktywnej tablicy, bogato wyposażonej pracowni fizyko-chemicznej).

Nadzór organizacyjny nad realizacją projektu pełnili: Marcin Kłak, dyrektor Gimnazjum nr 20 w Zabrzu, Anna Kaczmarska, wicedyrektor tego gimnazjum, oraz Tomasz Garpiel, prezes firmy „Pro Publico”. W realizacji projektu uczestniczyli także pracownicy Katedry Stosowanych Nauk Społecznych Wydziału Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej, zajmujący się m.in. badaniami ewaluacyjnymi.

Badania ewaluacyjne należą do dziedziny stosowanych badań społecznych i rozpowszechniły się w Polsce za

sprawą projektów unijnych. Prowadzi się je w celu diagnozy występujących problemów i nakreślenia kierunków działań zaradczych, a następnie pomiaru efektów i zdiagnozowania barier wdrożenia konkretnych interwencji realizowanych w projektach.

Badaniem pełnym jest zastosowanie trzech rodzajów ewaluacji: ex-ante, mid-term i ex-post. Z terenu funduszy strukturalnych badania ewaluacyjne przeniesione zostały także do oświaty, gdzie realizowane są w dwóch formach: ewaluacji zewnętrznej oraz wewnętrznej. Pierwszą z nich przeprowadzają w szkole przedstawiciele kuratoriów oświaty, drugą powinna co roku przeprowadzić szkoła. Jednak nauczyciele, którzy stanęli przed koniecznością samodzielnego przeprowadzenia badań ewaluacyjnych, borykają się z wieloma trudnościami natury metodologicznej i organizacyjnej. Trudności te zostały zdiagnozowane dzięki badaniom pilotażowym, przeprowadzonym przez studentów socjologii Wydziału Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej w ramach obowiązkowego na studiach magisterskich kursu z ewaluacji.

Wyniki badań stały się impulsem do podjęcia współpracy ze szkołami i stworzenia narzędzia wspomagającego procesy ewaluacji w edukacji. Udało się to zrobić dzięki projektowi „Dziś nauka – jutro zawód”, w ramach którego opracowany został podręcznik do ewaluacji wewnętrznej w szkole oraz program komputerowy i aplikacja internetowa wspomagająca realizację badań ewaluacyjnych. Autorką podręcznika i koncepcji me-

Uczestnicy konferencji

rytorycznej programu jest dr Iwona Sobieraj, pracownik Katedry Stosowanych Nauk Społecznych Wydziału Organizacji i Zarządzania. Książka obejmuje takie zagadnienia jak: wprowadzenie do ewaluacji, ewaluację w edukacji, specyfikę ewaluacji wewnętrznej, konceptualizację, planowanie i organizowanie badań ewaluacyjnych w szkole, zastosowanie wybranych metod i technik badań społecznych w ewaluacji wewnętrznej, podstawy analizy danych oraz opracowanie raportu. Program komputerowy wspomagający ewaluację wewnętrzną umożliwia m.in.: projektowanie nowej ewaluacji (celów badań, pytań badawczych, kryteriów, odbiorców), projektowanie metod i narzędzi badawczych na podstawie wzorów lub wytycznych, tworzenie harmonogramu działań, tworzenie elektronicznych kwestionariuszy ankiety (o różnych typach pytań), realizację badań ankietowych on-line oraz generowanie statystyk, eksport i import danych do pro-

gramów MS Word i Excel, tworzenie raportów z wykonanych badań i zarządzanie rekomendacjami, gromadzenie i przechowywanie wyników badań oraz dokumentów ewaluacji. Praktyczne walory podręcznika i programu zostały zaprezentowane na konferencji podsumowującej projekt „Dziś nauka – jutro zawód”. Praktyczne kompetencje potrzebne do skutecznego aplikowania o fundusze unijne liderzy zespołu projektowego – jak podkreślił dyrektor Gimnazjum nr 20 w Zabrzu Marcin Klak – na byli na studiach podyplomowych „Pozyskiwanie i administrowanie funduszami EFS”. Zostały one przeprowadzone w ramach projektu współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki pt. „Stawiamy na rozwój – studia podyplomowe dla nauczycieli”, realizowanego we współpracy Katedry Stosowanych Nauk Społecznych Wydziału Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej i miasta Zabrze.

Nadzieje i wyzwania Ukrainy

Panel dyskusyjny pt. „Ukraina po wyborach – nadzieje i wyzwania” został zorganizowany na Politechnice Śląskiej 2 czerwca.

Katarzyna Katana

Problematyka ukraińskiej rewolucji i jej następstw jest tematem elektryzującym media, opinię publiczną, ekspertów i analityków. Dynamiczne zmiany zachodzące na terytorium Ukrainy wywołują pytania natury politycznej, historycznej, społecznej i kulturowej. Tematem przewodnim dyskusji była aktualna sytuacja na Ukrainie. Uczestnicy panelu skomentowali wyniki przyspieszonych wyborów prezydenckich, a także odwoływali się do nastrojów, jakie panują w związku z sytuacją na Ukrainie.

Nadzieje i wyzwania związane z tworzeniem się nowych władz, siła społecznych nacisków i procesy demokratyzacji zachodzące na Ukrainie są niezwykle ważne również dla Polaków.

Ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski część swojej wypowiedzi poświęcił przybliżeniu rysów historycznych, które umożliwiły całościowe spojrzenie na obecną sytuację Ukrainy. Z kolei prezes Stowarzyszenia Pokolenie Przemysław Miśkiewicz

skupił się na przybliżeniu wydarzeń, jakie miały miejsce na Majdanie począwszy od listopada 2013 roku, i skomentował, w jaki sposób te wydarzenia wpłynęły na wyniki wyborów.

Spotkanie zostało zorganizowane przez Koło Naukowe Studentów Socjologii Politechniki Śląskiej wraz ze Stowarzyszeniem Pokolenie pod patronatem Katedry Stosowanych Nauk Społecznych Wydziału Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej.

W konferencji uczestniczył m.in. ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski

Die Studenten sprechen Deutsch

Deutsch macht Spaß, Deutsch ist cool. Deutsch ist in. Słowa te potwierdził finał IX Ogólnopolskiej Olimpiady Języka Niemieckiego dla Studentów Uczelni Technicznych, który jak zawsze odbył się w majowy „igrowy” piątek na Politechnice Śląskiej.

Renata Pelka

Już po raz dziewiąty na finał olimpiady do Gliwic przyjechali młodzi ludzie, którzy nie boją się wyzwań, ryzyka i rywalizacji, a udział w finale traktują jako kolejne ważne życiowe doświadczenie, sprawdzenie swoich umiejętności oraz możliwość spotkania ciekawych osób. Do finału zostali oni dopuszczeni po I etapie olimpiady, który odbył się 29 listopada 2013 roku w uczelniach macierzystych na terenie całego kraju. Wzięło w nim udział 160 studentów z 13 uczelni. W finale wystartowało 23 studentów z 9 uczelni technicznych, w szczególności z Politechnik: Częstochowskiej, Gdańskiej, Łódzkiej, Opolskiej, Poznańskiej, Rzeszowskiej, Wrocławskiej, z Akademii Górniczo-Hutniczej i oczywiście z Politechniki Śląskiej.

Finał rozpoczął się częścią pisemną, której celem było sprawdzenie umiejętności językowych w zakresie rozumienia ze słuchu, rozumienia tekstu pisanego, słownictwa technicznego, zagadnień gramatycznych i kulturoznawczych. Po południu odbyła się część ustna olimpiady, w której prócz sprawności językowej liczyła się umiejętność kompleksowej, analitycznej wypowiedzi na jeden z wylosowanych tematów.

Najlepszą znajomością języka niemieckiego wykazała się w tym roku studentka Politechniki Śląskiej Paula Lubina z Wydziału Inżynierii Biomedycznej, która zajęła I miejsce w olimpiadzie. II miejsce przypadło studentowi Politechniki Łódzkiej Michałowi Choińskiemu. III miejsce ex aequo zajęli dwaj studenci: Sebastian Czapliński z Politechniki Gdańskiej oraz Stefan Wiesner z Politechniki Opolskiej.

Zwycięzczyń olimpiady pojedzie do Magdeburga w Niemczech na letni kurs języka niemieckiego i będzie gościem Uniwersytetu Otto-von-Guericke. Ale to nie wszystko – otrzymała również nagrodę specjalną ufundowaną przez rektora naszej uczelni dla najlepszego finalisty Politechniki Śląskiej.

Naszą uczelnię reprezentowali także Linda Zagaska z Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki, Patryk Skrzyszowski oraz Jakub Suchan z Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki.

Olimpiada ma zachęcić przyszłych inżynierów do rozszerzania i wzbogacania swojej wiedzy dotyczącej języka niemieckiego w różnych jego aspektach, w tym także

Studentka Politechniki Śląskiej Paula Lubina z Wydziału Inżynierii Biomedycznej, zdobywczyni I miejsca w olimpiadzie

języka technicznego i języka stosowanego w zawodzie. Organizatorzy dążą do zmotywowania studentów w całej Polsce do aktywności, podnoszenia i doskonalenia umiejętności językowych, tak aby nabyte przez nich doświadczenia mogły procentować w ich późniejszej karierze zawodowej. Olimpiada sprawdza nie tylko ogólną znajomość języka niemieckiego na poziomie B2/C1, ale również specjalistyczne słownictwo w obcym dla studentów języku. Podczas dziewiątej edycji olimpiady uczestnicy wykazali się zarówno bardzo dobrymi umiejętnościami językowymi jak i szeroką wiedzą z wielu dziedzin, które były przedmiotem ich wypowiedzi. Finaliści zaprezentowali znakomite kompetencje językowe i merytoryczne. Organizatorów cieszy fakt, że wzrasta zainteresowanie językiem niemieckim oraz że olimpiada zyskuje popularność na terenie całej Polski. Organizatorzy dokładają wszelkich starań, aby nagrodzić wysiłek wszystkich uczestników finału. Bez pomocy sponsorów było

Uczestnicy i organizatorzy olimpiady

by to jednak niemożliwe. Dlatego składamy w tym miejscu wyrazy podziękowania wszystkim instytucjom, które ufundowały nagrody, a są to: rektor Uniwersytetu Otto-von-Guericke w Magdeburgu – fundator nagrody głównej, fundator nagrody specjalnej – rektor Politechniki Śląskiej, Instytut Goethego w Warszawie, Dom Współpracy Polsko-Niemieckiej w Gliwicach, Ambasada Szwajcarii w Warszawie, Konsulat Generalny Niemiec we Wrocławiu, firmy Müller – dla Lilla Logistik oraz Kilmark, księgarnia Columbus, a także wydawnictwa: Hueber, LektorKlett oraz Nowa Era. Wszystkim sponsorom dziękujemy za zaangażowanie i wsparcie. Ideą organizatorów olimpiady, którymi są wykładowcy języka niemieckiego Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych Politechniki Śląskiej w Gliwicach, jest

promocja języka niemieckiego i kultury krajów niemieckojęzycznych wśród studentów.

Laureaci trzech pierwszych miejsc nie mogą brać udziału w kolejnych edycjach olimpiady, ale pozostali myślą już zapewne o kolejnej edycji. Pierwszy jej etap planowany jest na listopad 2014 r. Organizatorzy olimpiady już dziś zapraszają wszystkich zainteresowanych studentów do udziału. Więcej informacji znajduje się na stronie internetowej Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych Politechniki Śląskiej.

Zwycięzcom oraz uczestnikom pierwszego i drugiego etapu IX Ogólnopolskiej Olimpiady Języka Niemieckiego jeszcze raz gratulujemy i życzymy dalszego doskonalenia umiejętności językowych z zakresu języka niemieckiego. Viel Erfolg!

Seminarium Koła Naukowego „SFEROID”

W dniach 22-24 maja w malowniczo położonym ośrodku wczasowo-szkoleniowym „Gwarek” w Ustroniu-Jaszowcu odbyło się X Seminarium Studenckiego Koła Naukowego Odlewników „SFEROID” działającego w Katedrze Odlewnictwa Politechniki Śląskiej.

Andrzej Studnicki

Seminarium to jak co roku zorganizowane zostało przez członków koła naukowego w ścisłej współpracy z kierownictwem Katedry Odlewnictwa i Wydziału Mechanicznego Technologicznego. Organizatorów wsparło również Koło Odlewników Stowarzyszenia

Wychowanków Politechniki Śląskiej, szczególnie w sponsorowaniu nagród za najciekawsze referaty oraz postery.

W seminarium udział wzięło ok. 70 uczestników z uczelni krajowych i zagranicznych, głównie studentów i dok-

torantów. Wśród gości zagranicznych byli przedstawiciele Czech (VSB - TU Ostrava) i Słowacji (Zilinska Univerzita w Zilinie). Z krajowych uczelni na seminarium przybyli reprezentanci Akademii Górniczo-Hutniczej, Politechnik: Częstochowskiej, Łódzkiej i Warszawskiej. Nie zabrakło także absolwentów Katedry Odlewnictwa Politechniki Śląskiej oraz jej pracowników naukowo-dydaktycznych. Wykład otwierający seminarium wygłosili przedstawiciele Firmy Vesuvius-Foseco: mgr inż. Oleg Bylinowski i dr inż. Józef Dorula, którzy przedstawili ciekawą prezentację pt. „Nowoczesne rozwiązania dla odlewnictwa Firmy Vesuvius-Foseco”.

Główni uczestnicy seminarium, czyli studenci i doktoranci, zaprezentowali swoje prace na sześciu sesjach naukowych w formie referatów lub posterów. Prezentacje uczestników były oceniane przez komisję konkursową, która przyznała nagrody i wyróżnienia za wygłoszenie referatów, oddzielnie w grupie studentów i doktorantów oraz nagrodę za poster.

Przyznano następujące nagrody i wyróżnienia:

W grupie studentów:

I miejsce – Jakub Antonowicz i Łukasz Appel z Politechniki Śląskiej za referat pt. „Odlewanie bloku silnika Woźniaka” oraz „Odlewanie tłoków silnika Woźniaka”;

II miejsce – Iwona Tomaszewska i Marta Wasilewska z Politechniki Warszawskiej za referat pt. „Wpływ rodowania powierzchni stopów srebra na ich twardość”;

III miejsce – Tomasz Piotrowicz i Przemysław Nowak z Politechniki Śląskiej za referat pt. „Wybrane aspekty projektu urządzenia do odlewania odśrodkowego” oraz „Mechatroniczny system sterowania pracą maszyny do odlewania odśrodkowego”;

Wyróżnienia równorzędne otrzymali: Rafał Dojka z Politechniki Śląskiej za referat pt. „Symulacja odlewania noża ze stali Toolmetal” oraz P. Krenkova z VSB - TU Ostrava za referat pt. “Rendering of giraffe in artistic casting”.

W grupie doktorantów nagrody otrzymali:

I miejsce – Lukas Richtarech z Zilinska Univerzita w Zilinie za referat pt. „Elimination of iron based particles in Al-Si alloy”;

II miejsce – Milena Gębska z Politechniki Częstochowskiej za referat pt. „Ocena masy formierskiej do formowania wzornikowego na przykładzie technologii formowania i odlewania dzwonów”

III miejsce – Agnieszka Gawlas-Mucha z Politechniki Śląskiej za referat pt. „Wytwarzanie i własności stopów na bazie magnezu z wapniem”.

Nagrodę za poster otrzymała Milena Pilarska z Politechniki Częstochowskiej za referat pt. „Kompozytowa masa formierska z włóknem ceramicznym dla odlewnictwa precyzyjnego”.

Wszystkie prace zostały opublikowane w „Zeszytach Studenckich Prac Naukowych SFEROID”, nr 16 (53 artykuły) wydawanych przez Archives of Foundry Engineering. Bardzo ciekawy przebieg miała specjalna sesja absolwentów, na której starsi koledzy przedstawili firmy, w których pracują. Mgr inż. Marcin Morys zaprezentował firmę z branży motoryzacyjnej TRW Automotive, światowego lidera w wytwarzaniu inteligentnych systemów bezpieczeństwa. Dr inż. Wojciech Sebzda mówił o firmie DWS Dräxlmaier zaliczanej również do branży motoryzacyjnej. Przedstawił także ofertę pracy dla inżynierów w nowo otwartym biurze konstrukcyjnym w Gliwicach.

Podczas seminarium nie zabrakło oczywiście czasu na spacer i tradycyjne spotkania przy ognisku, które stały się miejscem wymiany doświadczeń z życia studenckiego w reprezentowanych przez uczestników różnych ośrodkach dydaktyczno-naukowych.

Uczestnicy seminarium jednogłośnie zadeklarowali chęć organizacji i uczestnictwa w kolejnej jego XI odsłonie, potwierdzając, że stało się już ono trwałym i ważnym przejawem naukowo-badawczej działalności studentów i doktorantów z uczelni krajowych i zaprzyjaźnionych ośrodków zagranicznych.

Uczestnicy seminarium

Wybory władz ZNP w Politechnice Śląskiej

W sali Rady Wydziału Elektrycznego 11 czerwca odbyło się walne zebranie sprawozdawczo-wyborcze Związku Nauczycielstwa Polskiego w Politechnice Śląskiej.

Jacek Majewski, Teresa Zagrodzka

Obowiązki przewodniczącego walnego zebrania powierzono dr Bożenie Paluchiewicz. Po zatwierdzeniu ordynacji wyborczej przewodniczący Rady ZNP dr inż. Jacek Majewski złożył sprawozdanie z działalności Rady Związku za okres od 8 czerwca 2010 roku do 10 czerwca 2014 roku.

W swoim wystąpieniu przewodniczący podsumował czteroletni okres pracy prezydium Rady Związku i podejmowane działania na rzecz całej społeczności akademickiej. Głównymi kierunkami działania związku była troska o warunki pracy i płacy, zapewnienie pracownikom jak najlepszych świadczeń socjalnych i dobrą atmosferę w środowisku pracy.

Działalność ZNP była pragmatyczna i w całym zakresie odpowiadała zapisom Statutu ZNP i ustawy o związkach zawodowych. Po odczytaniu protokołu komisji rewizyjnej przez prof. Stefana Czerwika walne zebranie jednomyślnie udzieliło absolutorium ustępującemu przewodniczącemu i Radzie Związku. Następnie przeprowadzono wybory nowych władz związku. Przewodniczącym Rady Związku został dr inż. Jacek Majewski. Nowo wybrana Rada Związku wraz z przewodniczącymi rad oddziałowych liczy 49 osób. Dokonano wyboru trzyosobowej komisji rewizyjnej w osobach: prof. Stefana Czerwika, Anieli Winiarskiej i Stanisława Kondela.

Z grona członków Rady Związku wyłonione zostało prezydium w składzie :

- przewodniczący: dr inż. Jacek Majewski
- wiceprzewodniczący: dr inż. Janusz Guzik, doc. w Pol.Śl.
- wiceprzewodnicząca: dr Barbara Przybylska-Czajkowska
- sekretarz: Teresa Zagrodzka
- członkowie: dr Bożena Paluchiewicz, dr inż. Aleksander Smoliński, dr inż. Danuta Matysek-Majewska, dr inż. Dymitr Czechowicz, Gabriela Mrozek, dr inż. arch. Jerzy Wojewódka, dr inż. Wioletta Przysaś, dr inż. Krystian Janiszewski, mgr Ewa Krzych, Wanda Iwanicka.

Miłym akcentem było wręczenie zasłużonym działaczom Złotych Odznak ZNP i pisemnych podziękowań.

Przewodniczący ZNP w Politechnice Śląskiej
dr inż. Jacek Majewski

Podczas głosowania

Foto: Ewa Krzych

Nowe życie wieży ciśnień

W maju w Miejskim Domu Kultury w Łaziskach Górnych prezentowane były prace studentów Wydziału Architektury Politechniki Śląskiej pt. „Drugie życie wieży ciśnień w Łaziskach Dolnych”.

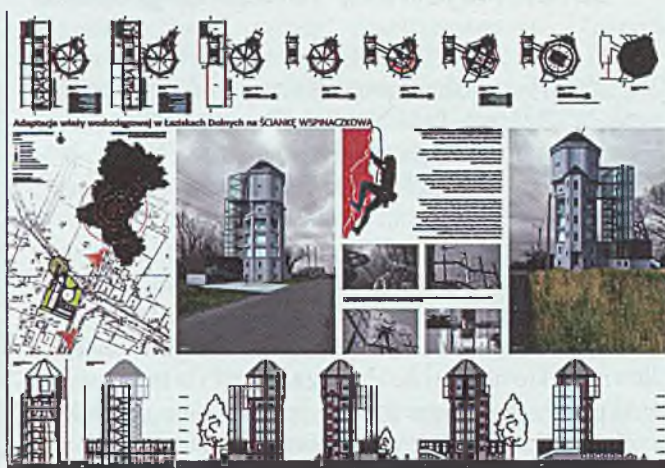
Ewa Wala

Prace te są efektem warsztatów projektowych, które odbyły się w grudniu ubiegłego roku w ramach działalności Studenckiego Koła Naukowego Odnowy Terenów Poprzemysłowych. Warsztaty zostały zorganizowane przez autorkę niniejszego artykułu, będącą opiekunem koła, oraz przez dr inż. arch. Beatę Kuc-Słusznik w porozumieniu z Urzędem Miejskim w Łaziskach Górnych i Rejonowym Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji w Tychach S.A. Celem warsztatów była rewaloryzacja wieży ciśnień pochodzącej z lat 20. XX wieku, która dziś jako niemy świadek industrialnej przeszłości oczekuje na swe nowe życie.

Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Tychach, które jest właścicielem wieży, udostępniło studentom materiały wyjściowe (m.in. mapy, ekspertyzę dotyczącą stanu technicznego) oraz umożliwiło im wejście do obiektu i wykonanie dokumentacji fotograficznej.

W efekcie powstało dziesięć różnorodnych koncepcji projektowych, którymi autorami byli studenci Wydziału Architektury: Łukasz Botor, Paweł Klyszcz, Anna Pawełczyk, Justyna Rubin, Katarzyna Sopelewska i Paulina Toniarz. Przez burmistrza Łazisk Górnych Aleksandra Wyre wyróżniona została praca Pawła Klyscza za koncepcję harmonijnego połączenia zabytkowego obiektu z nową funkcją ścianki wspinaczkowej. Wśród opracowań studenckich pojawiły się też pomysły na: mieszkanie z pracownią architektoniczną, ekskluzywne SPA, centrum treningowe dla nurków, centrum sportów ekstremalnych „Indoor Skydiving”, centrum sztuk walki MMA z zapleczem fitness & wellness, dom chleba oraz mini browar.

Podczas wernisazu, zorganizowanego 16 maja, oprócz prezentacji studenckich prac, przez autorkę niniejszej relacji przedstawiona została również problematyka wież ciśnień na Górnym Śląsku, co stało się podstawą do dyskusji na temat możliwości i szans działań rewaloryzacyjnych.

Praca Pawła Klyscza została wyróżniona za koncepcję harmonijnego połączenia zabytkowego obiektu z funkcją ścianki wspinaczkowej

Paweł Klyszcz (z prawej) i burmistrz Łazisk Górnych Aleksander Wyrę podczas wernisazu prac studentów Wydziału Architektury Politechniki Śląskiej

Foto E. Wala

Najlepsze prace o Gliwicach

Konkurs prezydenta miasta Gliwice na pracę licencjacką, magisterską i doktorską na temat Gliwic okazał się być zwycięski dla dwóch studentek socjologii Politechniki Śląskiej.

Brygida Smółka-Franke

Marta Kibiłda i Sabina Piekarska z Wydziału Organizacji i Zarządzania otrzymały dwie z czterech przyznanych głównych nagród. Studentki opracowały swoje projekty badawcze pod kierunkiem dr Barbary Rożałowskiej. Ich prace: „Miasto w świadomości obywateli. Studium socjologiczne na przykładzie Gliwic” oraz „Centrum handlowe jako nowa przestrzeń centralna. Studium socjologiczne na przykładzie Gliwic” są efektem badań socjologicznych przeprowadzonych na próbie prawie 250 mieszkańców Gliwic.

Tematyka zawarta w opracowaniach zainteresowała komisję złożoną z przedstawicieli Urzędu Miasta Gliwice, Politechniki Śląskiej i Gliwickiej Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości nie tylko z powodu interesującej treści, ale również ze względu na ich walory praktyczne. Obie prace ukazują bowiem aktualną problematykę dotyczącą tego, jak dzisiaj mieszkańcy postrzegają przestrzeń miasta, miejską symbolikę i kierunki rozwoju Gliwic. Opis codziennych nawyków zakupowych i towarzyskich w kontekście powstania trzech dużych centrów handlowych w granicach miasta pozwala odpowiedzieć na pytanie, czy te duże obiekty handlowe zmieniają użytkowanie i sposób widzenia tradycyjnych obszarów centralnych miasta.

Zainteresowanie efektami pracy młodych socjolożek pokazuje, że istnieje zapotrzebowanie na wiedzę i umiejętności badawcze zdobyte w trakcie studiów. Współpraca w tym zakresie urzędów miasta i pracowników Wydziału Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej może przynieść wiele korzyści.

Foto K. Krzemiński / UM Gliwice

Laureatki konkursu Marta Kibiłda i Sabina Piekarska z Wydziału Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej

Foto K. Krzemiński / UM Gliwice

Laureatki oraz członkowie komisji konkursowej podczas oficjalnego rozstrzygnięcia konkursu

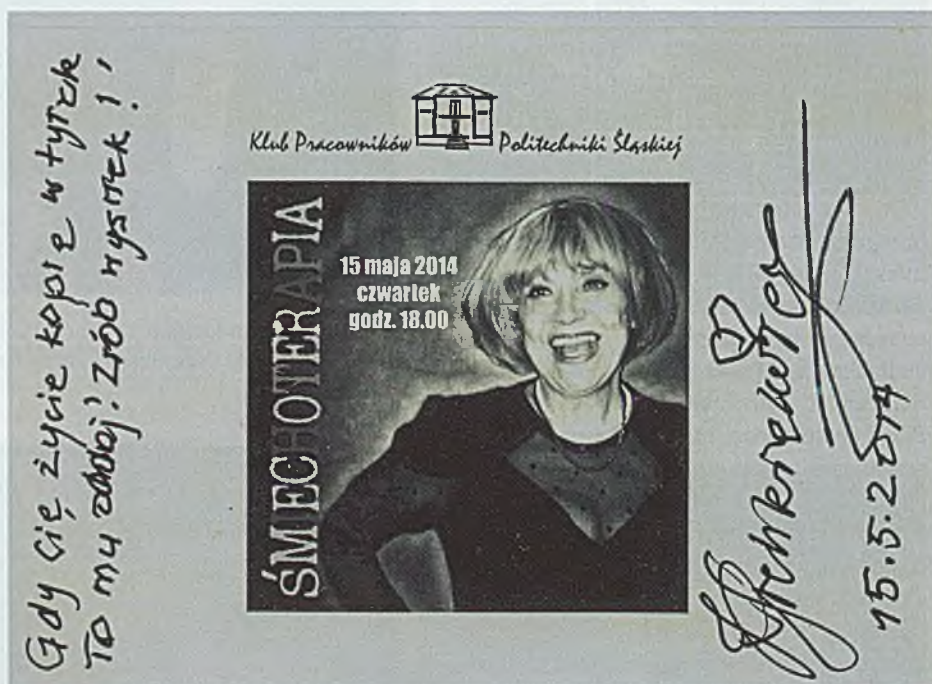
Śmiechoterapia dobra na wszystkie choroby

„Śmiechoterapia” z Krystyną Sienkiewicz podziałała wspaniale na publiczność szczelnie wypełniająca salę koncertową Klubu Pracowników Politechniki Śląskiej w deszczowy czwartek, 15 maja. Najważniejsze role w tej zbiorowej terapii, oprócz ogromnego poczucia humoru, zagrały: olbrzymia dawka poetyckiej ironii, charakterystyczna barwa głosu, niebывały temperament i wdzięk aktorki.

Andrzej Andrzejewski

Jednym z naturalnych sposobów leczenia, które zaproponowała Krystyna Sienkiewicz i towarzyszący jej przy fortepianie Bronisław Kornaus, było wspólne śpiewanie z widzami, które rozpoczęło się przy dźwiękach brawurowo wykonanej „Mexicany”, a skończyło na gromko wyśpiewanym „Sto lat” (w programie koncertu znalazły się także piosenki: „Dziewica”, „Ryby, żaby, raki”, „Kobietą jestem od dawna”, „Kuplety”, „Chachary”). Utwory, które artystka wykonywała przez wiele lat w takich kabaretach, jak Kabaret Starszych Panów, Kabareciku Olgi Lipińskiej czy Gallux Show rozśmieszały i wzruszały uczestników spotkania w klubie, a najsłynniejsze monologi kabaretowe, podane w charakterystyczny liryczno-chaotyczny sposób, udowodniły, że „śmiechoterapia” jest najtańszym i najprostszym sposobem leczenia wielu schorzeń.

Aktorka z radością opowiedziała również o napisanych przez siebie książkach, pasji zbieractwa przeróżnych rzeczy i działalności charytatywnej na rzecz pokrzywdzonych przez los ludzi (m.in. dzieci z porażeniem mózgowym i ludzi z marginesu społecznego) oraz zwierząt (część dochodów przeznaczają na schronisko dla zwierząt w Milanówku).

Autograf złożony przez artystkę po koncercie w Klubie Pracowników Politechniki Śląskiej

Krystyna Sienkiewicz jeszcze długo po zakończeniu koncertu odpowiadała na pytania zauroczonych jej osobą widzów i nie odmówiła żadnej prośbie o wspólne zdjęcie czy autograf. Poproszona o wpis do kroniki Klubu Pracowników Politechniki Śląskiej bez chwili zawahania umieściła tam jedną ze swoich dewiz życiowych: „Gdy cię życie kopie w tyłek, to mu oddaj! Zrób wysitek!”.

Uchwały Senatu

26 maja odbyło się XIX zwyczajne posiedzenie Senatu Politechniki Śląskiej, podczas którego zostały przyjęte następujące uchwały:

Uchwała Nr XIX/148/13/14 Senatu Politechniki Śląskiej w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego Politechniki Śląskiej za rok 2013

Uchwała Nr XIX/149/13/14 Senatu Politechniki Śląskiej w sprawie podziału zysku netto Politechniki Śląskiej za 2013 rok

Uchwała Nr XIX/150/13/14 Senatu Politechniki Śląskiej w sprawie zatwierdzenia sprawozdania Rektora za rok 2013 z działalności Politechniki Śląskiej

Uchwała Nr XIX/151/13/14 Senatu Politechniki Śląskiej w sprawie oceny działalności Rektora Politechniki Śląskiej za 2013 rok

Uchwała Nr XIX/152/13/14 Senatu Politechniki Śląskiej w sprawie powołania recenzenta do zaopiniowania wniosku Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie o nadanie tytułu doktora honoris causa Panu prof. Adamowi Żuchowskiemu

Uchwała Nr XIX/153/13/14 Senatu Politechniki Śląskiej w sprawie wyrażenia zgody na zbycie prawa własności nieruchomości gruntowej zabudowanej, położonej w Gliwicach przy ul. Norberta Barlickiego 1- 1A, obejmującej działkę geodezyjną oznaczoną według ewidencji gruntów numerem 950

Uchwała Nr XIX/154/13/14 Senatu Politechniki Śląskiej w sprawie wyrażenia opinii na temat utworzenia jednostki podstawowej Politechniki Śląskiej o nazwie „Centrum Naukowo-Dydaktyczne – Centrum Kształcenia Inżynierów w Rybniku”

Uchwała Nr XIX/155/13/14 Senatu Politechniki Śląskiej w sprawie wyrażenia opinii na temat utworzenia jednostki podstawowej Politechniki Śląskiej o nazwie „Centrum Naukowo-Dydaktyczne Transportu Kolejowego”

Uchwała Nr XIX/156/13/14 Senatu Politechniki Śląskiej w sprawie uruchomienia kierunku studiów I stopnia o nazwie „Informatyka przemysłowa” o profilu praktycznym na Wydziale Inżynierii Materiałowej i Metalurgii

Uchwała Nr XIX/157/13/14 Senatu Politechniki Śląskiej w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunku „Informatyka przemysłowa” o profilu praktycznym na studiach I stopnia na Wydziale Inżynierii Materiałowej i Metalurgii

Uchwała Nr XIX/158/13/14 Senatu Politechniki Śląskiej w sprawie limitów przyjęć na poszczególne kierunki studiów stacjonarnych I i II stopnia w semestrze zimowym w roku akademickim 2014/2015 na Politechnice Śląskiej

Uchwała Nr XIX/159/13/14 Senatu Politechniki Śląskiej w sprawie warunków i trybu rekrutacji na studia I i II stopnia na Politechnice Śląskiej w roku akademickim 2015/2016

Uchwała Nr XIX/160/13/14 Senatu Politechniki Śląskiej w sprawie warunków i trybu rekrutacji kandydatów oraz formy studiów doktoranckich na Politechnice Śląskiej w roku akademickim 2014/2015

Uchwała Nr XIX/161/13/14 Senatu Politechniki Śląskiej w sprawie zasad przyjmowania na Politechnice Śląskiej laureatów i finalistów olimpiad w latach akademickich: 2015/2016, 2016/2017 i 2017/2018

Uchwała Nr XIX/162/13/14 Senatu Politechniki Śląskiej w sprawie stwierdzenia zgodności Regulaminu Samorządu Studenckiego Politechniki Śląskiej z ustawą i statutem uczelni

Stopnie naukowe

Zakończone habilitacje

Dr hab. inż. Janusz ŚLIWKA

Wydział Mechaniczny Technologiczny. Uchwała Rady Wydziału Mechanicznego Technologicznego – 14.05.2014 r. W dyscyplinie: budowa i eksploatacja maszyn.

Dr hab. inż. Mariusz JAŚNIOK

Wydział Budownictwa. Uchwała Rady Wydziału Budownictwa – 07.05.2014 r. W dyscyplinie: budownictwo.

Dr hab. inż. Aleksander GWIAZDA

Wydział Mechaniczny Technologiczny. Uchwała Rady Wydziału Mechanicznego Technologicznego – 28.05.2014 r. W dyscyplinie: budowa i eksploatacja maszyn.

Dr hab. inż. Grzegorz ĆWIKŁA

Wydział Mechaniczny Technologiczny. Uchwała Rady Wydziału Mechanicznego Technologicznego – 4.06.2014 r. W dyscyplinie: budowa i eksploatacja maszyn.

Zakończone doktoraty

Dr inż. Agata TUROWSKA

Doktorantka Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii. Promotor – dr hab. inż. Janusz Adamiec, prof. nzw. w Pol. Śl. Temat pracy doktorskiej: „Struktura i właściwości złączy spawanych odlewniczo stopu magnezu WE43”. 15.04.2014 r. – RM.

Dr inż. Zbigniew TROJNACKI

Doktorant Wydziału Mechanicznego Technologicznego. Promotor – dr hab. inż. Andrzej Pusz, prof. nzw. w Pol. Śl. Temat pracy doktorskiej: „Ocena wytrzymałości mechanicznej laminatów na podstawie pomiarów przewodności cieplnej”. 7.05.2014 r. – RMT.

Dr inż. Damian TARASEK

Manchester Metropolitan University, Wielka Brytania. Promotor – prof. dr hab. inż. Ewa Majchrzak. Temat pracy doktorskiej: „Zastosowanie modeli naczyniowych w wybranych zagadnieniach przepływu biociepła”. 7.05.2014 r. – RMT.

Dr inż. Adam GUDYŚ

Doktorant Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki. Promotor – dr hab. inż. Sebastian Deorowicz, prof. nzw. w Pol. Śl. Temat pracy doktorskiej: “Serial and parallel algorithms for multiple sequence alignment problem and some of its variants”. 29.04.2014 r. – RAu, z wyróżnieniem.

Dr inż. Łukasz MALIŃSKI

Doktorant Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki. Promotor – dr hab. inż. Ewa Bielińska, prof. nzw. w Pol. Śl. Temat pracy doktorskiej: „Identyfikacja parametrów biliniowych modeli ciągów czasowych w pełnym zakresie ich stabilności”. 29.04.2014 r. – RAu.

Dr inż. Wojciech DROŹDŹ

Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych, Kraków. Promotor – dr hab. inż. Zbigniew Giergiczny, prof. nzw. w Pol. Śl. Temat pracy doktorskiej: „Wpływ popiołu lotnego

go wapiennego W na przebieg korozji alkalicznej w betonie”. 14. 05. 2014 r. – RB, z wyróżnieniem.

Dr inż. arch. Henryk ZUBEL

Doktorant Wydziału Architektury. Promotor – dr hab. inż. arch. Jan PALLADO, prof. nzw. w Pol. Śl. Temat pracy doktorskiej: „Diagramowy zapis koncepcji w procesie projektowania architektonicznego – na przykładzie prac własnych, ze szczególnym uwzględnieniem projektu Domu Kultury w Grodzisku Mazowieckim”. 12.05.2014 r. – RAR.

Dr inż. arch. Anna MAZIK

Doktorantka Wydziału Architektury. Promotor – dr hab. inż. arch. Jan PALLADO, prof. nzw. w Pol. Śl. Temat pracy doktorskiej: „Zagadnienia programowo-przestrzenne ośrodków jezdzieckich w Polsce”. 7.04.2014 r. – RAR.

Dr inż. arch. Marta KOŚCIŃSKA

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie. Promotor – prof. dr hab. inż. arch. Adam Maria Szymski. Temat pracy doktorskiej: „Rewitalizacja półpublicznych osiedli wybudowanych w II połowie XX wieku na przykładzie osiedli szczecińskich”. 3.03.2014 r. – RAR.

Dr inż. Marzena NOWICKA-NOWAK

Instytut Inżynierii Materiałów Polimerowych i Barwników w Toruniu. Promotor – dr hab. inż. Piotr Liberski, prof. nzw. w Pol. Śl. Temat pracy doktorskiej: „Czynniki wpływające na jakość powłok polimerowo-cynkowych typu duplex”. 13.05.2014 r. – RM.

Dr inż. Michał STAWOWIAK

Doktorant Wydziału Górnictwa i Geologii. Promotor – dr hab. inż. Jacek Czaplicki. Temat pracy doktorskiej: „Porównanie analitycznego i symulacyjnego modelowania przepływającego strumienia urobku w syntezie zbiornik przyszybowy – urządzenie wyciągowe”. 27.05.2014 r. – RG.

Dipl. Ing. Konrad Falko WUTSCHER

Senior Infrastruktura Expert, Austria. Promotor – prof. dr hab. inż. Korneliusz Miksch. Temat pracy doktorskiej: “Techno-economical comparison of classical activated sludge process and cyclic activated sludge technology used for the biological treatment of wastewater”. 23.05.2014 r. – RIE.

Dr inż. Marta IWANASZKO

Doktorantka Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki. Promotor – prof. dr hab. inż. Marek Kimmel. Temat pracy doktorskiej: “Evolution and structure of regulatory regions and their impact on gene expression profile in NF-kB dependent genes”. 27.05.2014 r. – RAU, z wyróżnieniem.

Akty normatywne uczelni

W maju 2014 roku ukazały się następujące akty normatywne rektora Politechniki Śląskiej:

- Zarządzenie Nr 47/13/14 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 5 maja 2014 roku w sprawie korzystania przez Politechnikę Śląską z pomocy publicznej de minimis
- Zarządzenie Nr 48/13/14 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 13 maja 2014 roku w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej
- Zarządzenie Nr 49/13/14 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 13 maja 2014 roku w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej ds. Studiów Doktoranckich
- Zarządzenie Nr 50/13/14 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 22 maja 2014 roku w sprawie uchylecia Zarządzenia Nr 84/08/09
- Zarządzenie Nr 51/13/14 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 27 maja 2014 roku w sprawie utworzenia jednostki podstawowej o nazwie „Centrum Naukowo-Dydaktyczne - Centrum Kształcenia Inżynierów w Rybniku”
- Zarządzenie Nr 52/13/14 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 27 maja 2014 roku w sprawie utworzenia jednostki podstawowej o nazwie „Centrum Naukowo-Dydaktyczne Transportu Kolejowego”
- Pismo Okólne Nr 21/13/14 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 26 maja 2014 roku w sprawie uruchomienia kierunku studiów I stopnia o nazwie „Informatyka przemysłowa” o profilu praktycznym na Wydziale Inżynierii Materiałowej i Metalurgii oraz w sprawie określenia efektów kształcenia na tym kierunku
- Pismo Okólne Nr 22/13/14 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 26 maja 2014 roku w sprawie limitów przyjęć na poszczególne kierunki studiów stacjonarnych i niestacjonarnych I i II stopnia w semestrze zimowym w roku akademickim 2014/2015 na Politechnice Śląskiej
- Pismo Okólne Nr 23/13/14 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 26 maja 2014 roku w sprawie warunków i trybu rekrutacji na studia I i II stopnia na Politechnice Śląskiej w roku akademickim 2015/2016
- Pismo Okólne Nr 24/13/14 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 26 maja 2014 roku w sprawie warunków i trybu rekrutacji kandydatów oraz formy studiów doktoranckich na Politechnice Śląskiej w roku akademickim 2014/2015
- Pismo Okólne Nr 25/13/14 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 26 maja 2014 roku w sprawie zasad przyjmowania na Politechnice Śląskiej laureatów i finalistów olimpiad w latach akademickich: 2015/2016, 2016/2017 i 2017/2018
- Pismo Okólne Nr 26/13/14 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 26 maja 2014 roku w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu Regulaminu Samorządu Studenckiego Politechniki Śląskiej
- Pismo Okólne Nr 27/13/14 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 26 maja 2014 roku w sprawie powołania Pełnomocnika Rektora
- Pismo Okólne Nr 28/13/14 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 5 czerwca 2014 roku w sprawie organizacji roku akademickiego 2014/2015 na Politechnice Śląskiej

Ich ślady na Ziemi

Ukazała się właśnie monografia pt. „Nasze ślady na Ziemi”, poświęcona osiągnięciom zawodowym absolwentów Wydziału Budownictwa Politechniki Śląskiej.

Paweł Doś

Monografia została opracowana i zredagowana przez dr. inż. Stefana Mercika, absolwenta Wydziału Inżynieryjno-Budowlanego Politechniki Śląskiej, wieloletniego prezesa Stowarzyszenia Wychowanków Wydziału Budownictwa. Autor ma już na koncie kilka innych monografii o charakterze historyczno-wspomnieniowym związanych z dziejami Wydziału Budownictwa. Najnowsza, której pierwszy tom właśnie się ukazał, jest pomyślana jako wydawnictwo otwarte. W miarę napływu nowych opracowań mają być bowiem wydawane następne tomy obejmujące prezentacje kolejnych sukcesów zawodowych inżynierów budownictwa Politechniki Śląskiej.

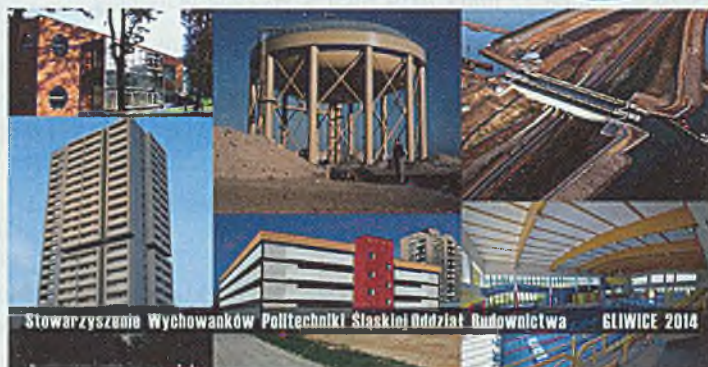
Głównym motywem przyświecającym wydawcy było ocalenie od zapomnienia wkładu absolwentów Wydziału Budownictwa związanego z budową przemysłu i mieszkalnictwa w Polsce, a także poza jej granicami. Monografia „Nasze ślady na Ziemi” przybliży nazwiska siedemnastu projektantów, przedstawia ich dzieła, odkrywa szczegóły konstrukcji, uzasadnia przyjęte rozwiązania i zdradza czasem ważne wydarzenia mające miejsce w czasie budowy, niejednokrotnie naświetlając ich ciekawy kontekst społeczny i gospodarczy. Lektura książki może zatem stanowić dla adeptów sztuki budowlanej uzupełnienie wiadomości pozyskiwanych w toku studiów oraz inspirację do własnego rozwoju zawodowego.

„Obszerna objętościowo i bogato ilustrowana publikacja stanowi swego rodzaju studium śląskiego budownictwa okresu powojennego. Przybliży, zwłaszcza młodemu czytelnikowi, czasy, gdy w naszym kraju po zniszczeniach wojennych trwała rozbudowa przemysłu górniczego, koksochemicznego, chemicznego, hutniczego i innych gałęzi budownictwa przemysłowego. Zawarte w monografii opisy ciekawych zdarzeń, spisane osobiście przez ich autorów, dodają jej autentyczności. To swoista

Nasze ślady na Ziemi OSIĄGNIĘCIA ZAWODOWE ABSOLWENTÓW WYDZIAŁU BUDOWNICTWA POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ W GLIWICACH

OPRACOWANIE I REDAKCJA - STEFAN MERCIK

Okładka książki wydanej przez Stowarzyszenie Wychowanków Politechniki Śląskiej, Oddział Budownictwa

historia pisana grafionem i murarską kielnią” – czytamy w słowie wstępnym do książki, którego autorem jest Franciszek Buszka, przewodniczący Rady Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

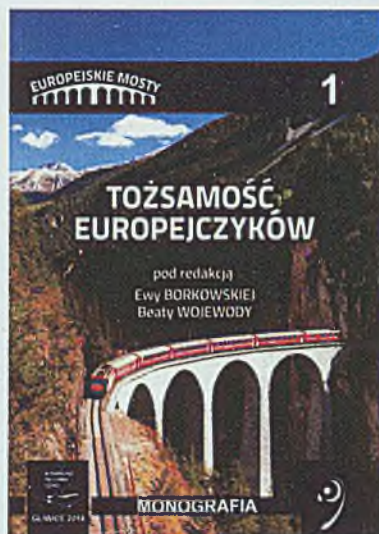
Książka została wydana przez Stowarzyszenie Wychowanków Politechniki Śląskiej, Oddział Budownictwa.

Nowości wydawnictwa

Ewa Borkowska, Beata Wojewoda (red.)

Tożsamość Europejczyków

Wyd. I, 2014, 32,55 zł, s. 215

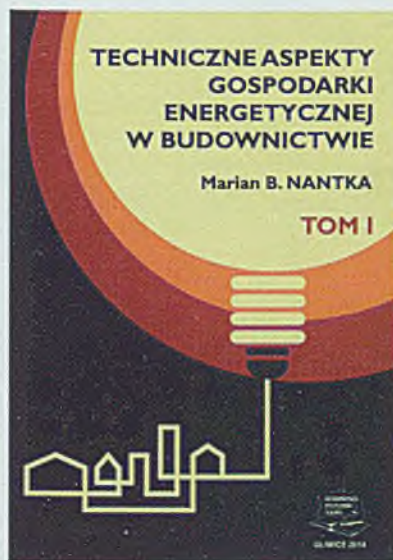

Monografia, pierwsza z cyklu Europejskie mosty, jest zbiorem esejów, które łączy tematyka mostów w wymiarze zarówno rzeczywistym, jak i metaforycznym. Mosty, te metaforyczne, kulturowe oraz językowe, wyznaczają pewne granice czasu i przestrzeni, w których rodzą się narody świadome swojej przynależności do danego kraju. W obrębie tych granic występuje

także poczucie tożsamości danego narodu. Autorzy postawili sobie zadanie odpowiedzi na pytanie o tożsamość europejską, możliwość jej zdefiniowania w kontekście politycznym, historycznym, filozoficznym, psychologicznym oraz o konsekwencje dla niej wynikające z postępujących procesów globalizacji czy postmodernistycznej wielokulturowości.

Marian B. Nantka

Techniczne aspekty gospodarki energetycznej w budownictwie

Tom I
Wyd. I, 2014, 86,10 zł, s. 395

Tom II
Wyd. I, 2014, 84 zł, s. 389

W podręczniku przedstawiono wybrane zagadnienia składające się na złożony charakter relacji techniczno-ekonomicznych dotyczących budynków traktowanych jako system budowlano-energetyczny, na który składa się konstrukcja obiektu,

a także zbiór urządzeń oraz instalacji produkujących, przesyłających i rozdzielających nośniki energii. Zwrócono też uwagę na zewnętrzne źródła i sieci połączone z budynkami i ich wyposażeniem technicznym. Znajomość ich struktury i współdziałania z obiektami jest niezbędna dla oceny jakości ich współpracy z urządzeniami

i instalacjami wyposażenia wewnętrznego. Umieszczenie tych informacji w jednym miejscu ułatwia pełne zrozumienie i opanowanie zagadnień instalacyjno-energetycznych oraz ekonomicznych w dowolnie złożonych systemach.

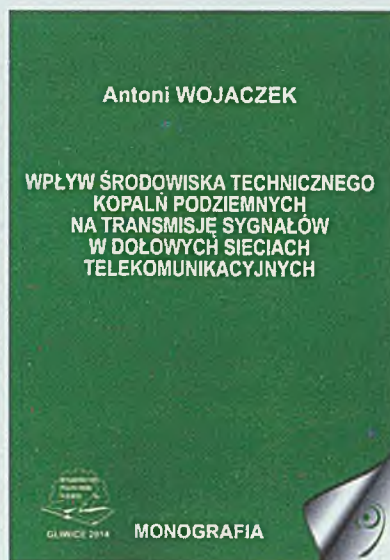
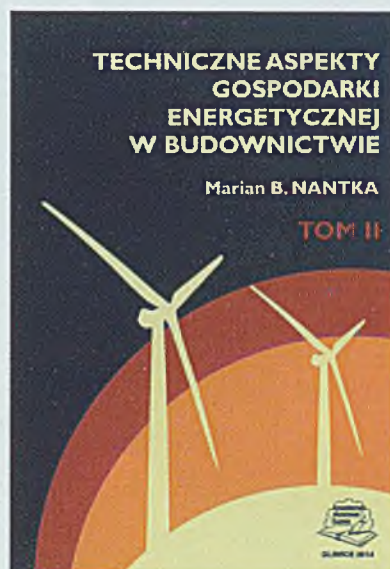
Antoni Wojaczek

Wpływ środowiska technicznego kopalń podziemnych na transmisję sygnałów w dołowych sieciach telekomunikacyjnych

Wyd. I, 2014, 42 zł, s. 261

Monografia przybliży czytelnikowi możliwość poznania właściwości specyficznych dla górnictwa urządzeń teletransmisyjnych. Dotychczas zwracano przede wszystkim uwagę na iskrobezpieczeństwo liniowych elementów transmisyjnych tych systemów. Autor monografii na podstawie wieloletnich badań stwierdza, że budowa kopalnianych elementów te-

letransmisyjnych, uwzględniająca wyłącznie iskrobezpieczeństwo, jest niewystarczająca z punktu widzenia późniejszej eksploatacji tych urządzeń w kopalniach.

Z NAMI ZDOBĘDZIESZ SZCZYTY

WASKO
GRUPA KAPITAŁOWA

Tu zrealizujesz swoje pasje w IT

WIRTUALIZACJA | BACKUP | PHP
BAZY DANYCH | JAVA | LINUX
| SIECI | .NET | IT SECURITY

Z nami dowiesz się, co to jest:
sprzedaż, zarządzanie projektami,
wdrożenie zaawansowanych
systemów informatycznych.

*Dołącz do naszego zespołu
Zachęcamy do przestania CV*

praca@wasko.pl | Więcej informacji: www.wasko.pl/kariera

***Luksusowe wakacje
w Ustroniu***

PAKIETY
WAKACYJNE

od

119 zł

os/doba

REZERWUJ **DiamentUstron.pl**

KOMPANIA WĘGLOWA S.A.

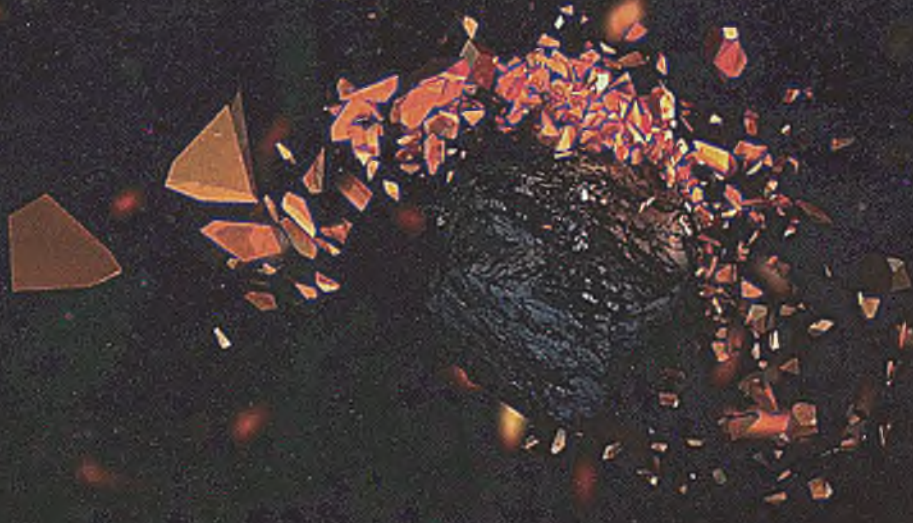
WĘGIEL
EKOLOGIA
ENERGETYKA

TRADYCJA I NOWOCZESNE TECHNOLOGIE

WWW.KWSA.PL

Wydobynamy to, co najlepsze

**Największy producent węgla koksowego
w Unii Europejskiej**

JASTRZĘBSKA SPÓŁKA WĘGLOWA SA
44-330 JASTRZĘBIE-ZDRÓJ Al. Jana Pawła II 4
tel.: +48 32 756 4113, fax: +48 32 476 2671, www.jsw.pl, e-mail: jsw@jsw.pl

spółka
notowana na

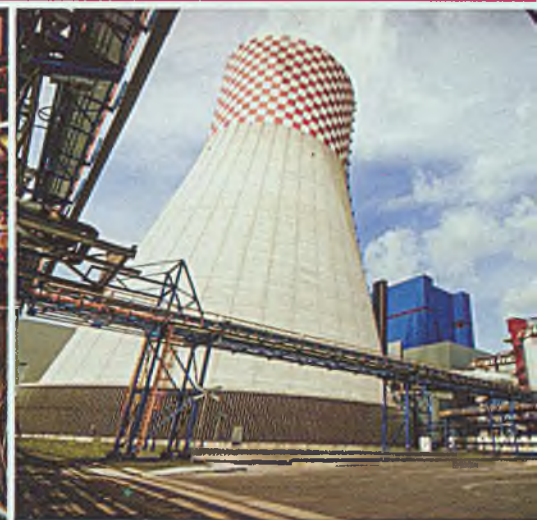
GPW

TAURON
POLSKA ENERGIA

Liczy się
ENERGIA

Przyłącz się do nas!

NASZA
ENERGIA
TWOJE
BEZPIECZENSTWO

www.tauron-pe.pl

Adres Granit Strzegom S.A.

ul. Górnicza 6
58-150 Strzegom

Skład fabryczny:

Gliwice - Brzezinka / Kozielska 490
Tel / Fax: 32 270 14 74
www.pok-granit.pl

 Osiedle Ogród
Gliwice, ul. Kozielska

**Gotowe osiedle mieszkaniowe
– dobra inwestycja kapitału**

RADAN

tel. 609 537 141, 607 928 445, 32 338 08 45, www.radan.com.pl

Nowiny Gliwickie
skuteczna reklama

w tygodniku

i na stronie

www.nowiny.gliwice.pl

 facebook.com/NowinyGliwickie

ZAPRENUMERUJ WYDANIE ELEKTRONICZNE NOWIN GLIWICKICH
na www.nowiny.gliwice.pl, e-gazety.pl

NOWINY
GLIWICKIE

www.egazety.pl

SOR DREW

Oferta:

- ▶ opakowania drewniane dla przemysłu (ISPM No 15, IPPC)
- ▶ przygotowanie ładunków do transportu lądowego, morskiego, lotniczego
- ▶ skrzynie typowe i ponadgabarytowe z drewna, sklejki, płyty pilśniowej, OSB
- ▶ obudowy maszyn, palety, podesty, platformy transportowe
- ▶ obróbka CNC, detale według indywidualnego zamówienia klienta
- ▶ precyzyjne konstrukcje spawane
- ▶ cięcie plazmowe i gięcie blach
- ▶ termoformowanie tworzyw sztucznych
- ▶ wykrawanie tworzyw sztucznych
- ▶ obróbka CNC tworzyw sztucznych
- ▶ drewno konstrukcyjne i stolarskie
- ▶ więźby dachowe
- ▶ kantówki, krawędziaki, tarcica

Certyfikaty:

- ▶ EN ISO 9001:2008
- ▶ EN 1090,
- ▶ EN15085- 2 CL2,
- ▶ DIN EN ISO 3834-2

SOR-DREW S.A.

ul. Sztygarska 26
41-608 Swietochłowice

tel. +48 32 2458827
fax: +48 32 3451980

sordrew@sordrew.pl
www.sordrew.pl

Ubezpieczenie MIENIA
niezależnie od tego w czym mieszkasz
i co posiadasz.

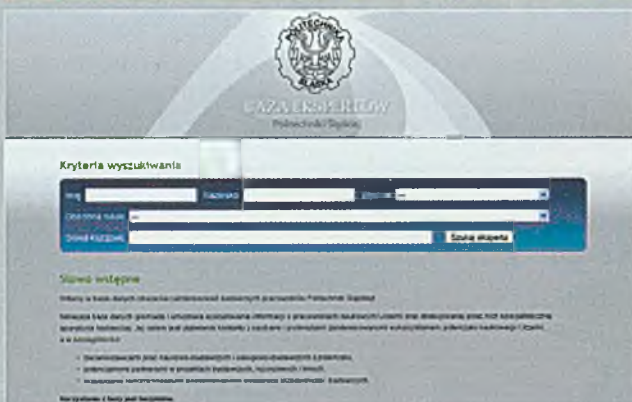

BAZA EKSPERTÓW, APARATURY I TECHNOLOGII Politechniki Śląskiej

- Ogólnodostępna i bezpłatna
- „Okno na świat” dla pracowników naukowych Politechniki Śląskiej
- Źródło informacji o zasobach naukowych, sprzęcie oraz technologiach dostępnych na naszej uczelni
- Możliwość nawiązania kontaktu z przedsiębiorstwami oraz pozyskania kapitału zewnętrznego

Baza Ekspertów Politechniki Śląskiej

www.eksperci.polsl.pl

Zawartość

Obszary zainteresowań badawczych oraz oferta pracowników naukowych dla przemysłu

Profil eksperta

Dane osobowe, kontaktowe oraz zawodowe, zakres prac naukowo-badawczych, informacje o uzyskanych patentach, zgłoszeniach patentowych, wzorach użytkowych

Dlaczego warto skorzystać?

Prestiżowy status eksperta w danej dziedzinie, osobista reklama, możliwość kontaktu z potencjalnymi partnerami w przedsięwzięciach badawczych, możliwość zdobycia zleceń na prace naukowo-badawcze i usługowe

Kontakt

Dział Badań Naukowych Politechniki Śląskiej, tel: 32 2372205, e-mail rn1@polsl.pl

Przyjmowanie zgłoszeń: administratorzy wydziałowi (wykaz dostępny na:

<http://eksperci1.polsl.pl/login.php>)

Baza Aparatury Specjalistycznej Politechniki Śląskiej

www.aparatura.polsl.pl

Zawartość

Informacje o specjalistycznej aparaturze badawczej, bazie laboratoryjnej oraz badaniach

Oferta aparatury

Dane merytoryczne aparatury (opis/specyfikacja, możliwości badawcze, spektrum działania) oraz dane opiekunów aparatury

Dlaczego warto skorzystać?

Możliwość wykonywania badań, ekspertyz i usług na zlecenie przedsiębiorców i instytucji

Kontakt

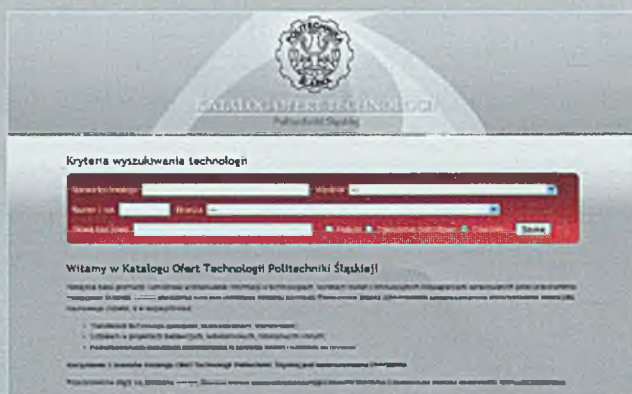
Dział Badań Naukowych Politechniki Śląskiej, tel: 32 2372205, e-mail rn1@polsl.pl

Przyjmowanie zgłoszeń: administratorzy wydziałowi (wykaz dostępny na:

<http://eksperci1.polsl.pl/login.php>)

Katalog Ofert Technologii Politechniki Śląskiej

www.technologie.polsl.pl

Zawartość

Patenty oraz zgłoszenia patentowe, technologie, wyniki badań naukowych, innowacyjne rozwiązania

Oferta technologii

Opis technologii, główne zalety, korzyści z jej wdrożenia, zastosowania rynkowe, zdjęcia grafiki (technologie publikowane są w j. polskim lub angielskim)

Dlaczego warto skorzystać?

Możliwość nawiązania kontaktu z potencjalnymi partnerami zainteresowanymi wdrożeniem technologii.

Kontakt

Centrum Innowacji i Transferu Technologii Politechniki Śląskiej.

Kontakt: tel: 32 2787512 e-mail citt1@polsl.pl, www.citt.polsl.pl

**Zapraszamy Pracowników Naukowych Politechniki Śląskiej
do rejestracji w Bazach Ekspertów, Aparatury i Technologii !!!**

Dzień Nauki i Przemysłu

Już po raz szósty w Technoparku Gliwice zorganizowano Dzień Nauki i Przemysłu. Tegoroczna edycja odbyła się 23 maja i była wyjątkowa, ponieważ gliwicki park naukowo-technologiczny świętował 10-lecie powstania. W tym roku swoją ofertę zaprezentowało ponad 40 wystawców. Była to więc świetna okazja do zapoznania się z najbardziej innowacyjnymi produktami oraz usługami z regionu. Na uczestników czekał także szereg atrakcji, m.in. pokazy robotów mobilnych, bolidów, eksperymenty chemiczne, interaktywne pokazy 3D i konkursy z nagrodami. Wydarzenie zostało zorganizowane przez Technopark Gliwice oraz miasto Gliwice.

Foto M. Szum

Koncert wiosenny Politechniki Śląskiej

Koncert wiosenny z okazji 69. rocznicy utworzenia Politechniki Śląskiej odbył się w czwartkowy wieczór, 22 maja, tradycyjnie już w Domu Muzyki i Tańca w Zabrze. W tym roku w „Cudowny świat musicali” pracowników uczelni i ich bliskich wprowadziła Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Zabrzeńskiej pod dyrekcją Sławomira Chrzanowskiego z towarzyszeniem solistów Teatru Roma – Edyty Krzemień i Damiána Aleksandra. Uczestnicy mogli więc wysłuchać największych przebojów musicalowych, m.in. z „Nędzników”, „Upiora w operze”, „Miss Saigon” czy „West Side Story”.

